

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
DRUGA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Četvrti dan rada
22. oktobar 2018. godine

(Sednica je počela u 10.25 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Druge sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 81 narodni poslanik.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 86 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Obaveštavam vas da su sprečeni da prisustvuju sednici sledeći narodni poslanici: Duško Tarbuk, Đorđe Milićević, Žarko Obradović i Gordana Čomić.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O GRAĐEVINSKIM PROIZVODIMA (pretres u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam da su povodom pretresa u pojedinostima o prvoj tački dnevnog reda, Predlogu zakona o građevinskim proizvodima, pozvani da sednici prisustvuju: prof. dr Zorana Mihajlović, potpredsednik Vlade i ministar građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, Aleksandra Damjanović, Miodrag Poledica, Imre Kern i Zoran Lakićević, državni sekretari u Ministarstvu građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, Jovanka Atanacković, Đorđe Milić i Zoran Ilić, pomoćnici

ministra građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture i Božana Lukić, samostalni savetnik u Ministarstvu građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture.

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici. Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj i infrastrukturu i telekomunikacije, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Saviću.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na Predlog zakona o građevinskim proizvodima. Ovo je još jedan iz niza evropskih zakona, a ne mora da znači da je sve ono što dolazi iz EU uvek dobro. Ova vlada, pogotovo ovo ministarstvo, izgleda, rukovodi se samo time da to bude nešto u evropskom stilu, a da li će neke stvari biti primenljive na našu situaciju, na naše uslove, o tome niko ne vodi računa. Očigledno je svima nama, a pogotovo onim ljudima koji učestvuju i direktno su vezani za građevinsku operativu, da su neki evropski standardi neprimenljivi u našim uslovima.

Ali nije u pitanju samo primena tih standarda, nego se iz ovog zakona o građevinskim proizvodima vidi da Vlada i Ministarstvo žele da uvedu monopol u ovoj oblasti kako bi sve stvari iz ove oblasti stavili pod svoju kontrolu. Naravno, Vlada treba da ima uvid u ceo delokrug svoje nadležnosti, a da li baš sve tako treba, to je drugo pitanje.

Evo, imamo slučaj, danas ćete imati ovde u 12 časova skup Inženjerske komore Srbije; članovi i predstavnici te komore su vrlo nezadovoljni odredbama ovog rešenja i traže, pre svega od vas, gospođo ministarka, da se neke odredbe zakona povuku jer Inženjerska komora Srbije nije sagledana na pravi način. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala na vašim komentarima, na vašim amandmanima. Ja mislim, 104 amandmana je Srpska radikalna stranka dala na Predlog ovog zakona. Mislim da je vrlo važno da imamo ovaj zakon, nismo ga imali dosad.

Rekli ste u jednoj od rečenica, ja bih želela da na to reagujem, da zakon predviđa standarde koji nikada ne mogu da se primene. Upravo je suprotno, zakon predviđa standarde koji mogu da se primene, sve se postepeno

primenjuje. Važno je da uredimo ovu oblast. Vrlo je važno da znamo kakvi i kog kvaliteta građevinski proizvodi se pojavljuju na tržištu. Neke zemlje pored nas, odnosno sve zemlje pored nas su sve to uredile, mi to još dosad nismo uradili.

Ne znam kako dođoste do Inženjerske komore, ali želim da vas obavestim da jedini interes Vlade Republike Srbije kada je u pitanju Inženjerska komora jeste da sačuva struku, a nikako da dozvoli da se čuvaju privilegije i novac, koji očitó sada cirkuliše među malim brojem ljudi u Inženjerskoj komori. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Nemate pravo na repliku, kolega Saviću.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Periću, izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospođo Mihajlović, oblast građevinarstva za SRS je od izuzetne, životne važnosti. Na ovoj sednici je deset zakona koje ste vi predložili. Mi smo očekivali da će rešenje problema u toj oblasti biti značajnije tretirano i na dobar način rešeno, međutim, to apsolutno nije tako.

Situacija u građevinarstvu se komplikuje; ona je problematična od Drugog svetskog rata naovamo, a čini mi se da ste vi „zapržili čorbu“ kada je u pitanju ova oblast i zato SRS zahteva od Vlade da vas sa tog mesta smeni. Vi niste imali za cilj da pomognete proizvođačima građevinskih materijala u Srbiji, vi ste više želeli da se ovaj propis uklopi u potrebe EU. Dokaz tome je – 283 strana, 68 strana se odnosi na ovaj zakon; pa ću ja vama ovo da vratim, vama lično ili u službu da predam, ovo što ne treba, što nema nikakve veze s ovim problemom i standardima u građevinskim proizvodima.

Ja sam predložio, i SRS insistira na tome, da se ovaj zakon oslobodi suvišnih opterećenja od strane EU, a da njegov naslov glasi – zakon o proizvodima koji će se koristiti u građevinarstvu. Građevinski proizvodi i stambena zgrada... Iako vi u nekim zakonima, u Zakonu o planiranju i izgradnji, na potpuno drugačiji način tretirate šta je stambena zgrada u odnosu na zakon kojim je trebalo rešavati stambena pitanja po nešto povoljnijim uslovima kada su u pitanju radnici koji rade u oblasti bezbednosti. Ovo kako vi pokušavate da objasnite da neko jeste za neke privilegije, pa, mislim da vi pre svih koristite privilegije koje je moguće da jedan ministar u Vladi koristi.

A trebaće mnogo raznih uplata, licenci, taksi... Suština je da se određene firme koje su sada mogle da posluju u ovim uslovima u oblasti građevinarstva u Srbiji stave pod kontrolu vas kao Ministarstva ili SNS-a, sasvim je svedjedno, ali malo se ostavlja prostora za one koji žele da urade nešto, da unaprede oblast proizvodnje građevinskih materijala, jer vi to, gospođo ministar, ne dozvoljavate.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Za vašu informaciju, prvo, koriste se apsolutno svi naši standardi, plus, polako se harmonizujemo sa standardima EU. Ono zbog čega, između ostalog, to radimo jeste da bi upravo naši proizvođači mogli da izađu i na strano tržište i plasiraju svoje građevinske proizvode. To je takođe jedan od razloga postojanja jednog ovakvog zakona jer dosad su postojali ogromni problemi i to nije bilo moguće. Verujem da vi volite svoju zemlju i da želite da se naše građevinske firme razvijaju.

Podaci govore upravo suprotno svemu što ste dosad rekli, i o tome da li je uništavano građevinarstvo u prethodne četiri godine ili se razvijalo, da li je rastao udeo građevinarstva u BDP-u ili padao (tačnije, rastao je), da li je bolje stanje u građevinskoj industriji – jeste, da li rastu plate u građevinarstvu – rastu. Prema tome, volela bih da koristite argumente.

O svim ostalim stvarima ne bih uopšte komentarisala.

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, gospodine Periću.

(Vjerica Radeta: Poslovnik.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Upozoravam, na početku današnjeg rada, na član 116. i molim vas da vodite računa, gospodine Arsiću, o ponašanju Zorane Mihajlović. Njeni komentari da se ona nada da mi volimo svoju zemlju... Mi srpski radikali, za razliku od nje, volimo svoju zemlju i nama nije mentor Kajl Skot, kao što je njoj, i nemojte da dozvolite da na bilo koji način više vređa narodne poslanike.

Šta to znači da ovo što mi iznosimo nisu argumenti? Koji je ona argument iznela? Molim vas da vodite računa da ministar u svoja dva minuta koristi mogućnost da odgovori argumentom, da argumentovano kaže zbog čega neki amandman za nju kao ministra, za Ministarstvo i Vladu nije prihvatljiv. Njene lične impresije neka ostavi za svoje tajne susrete sa Skotom. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Molim sve učesnike u raspravi da se pridržavaju ovih pravila koje ste sad rekli, kolegice Radeta, tako da isto što važi za ministre, važi i za poslanike. U diskusiji smo potpuno ravnopravni.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika?

(Vjerica Radeta: Ne.)

Hvala lepo.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Mirčiću.

MILORAD MIRČIĆ: Amandmani Srpske radikalne stranke su više u cilju da iskoristimo tu minimalnu poslovničku mogućnost kako bismo izneli svoje mišljenje o predloženim zakonima.

Javnosti treba da je jasno da je standardizacija, kada je u pitanju kvalitet, kada je u pitanju tržište, uvek opravdana. Ovde javnost treba da bude upoznata šta je druga strana te medalje. Druga strana te medalje je to je što je ovde sadašnje stanje privrede i proizvođača građevinskog materijala takvo da nisu u situaciji, tehnološki, tehnički, finansijski, na tom nivou da bi mogli da za neke dve–četiri godine postignu taj tzv. evropski nivo kvaliteta.

Ovde se Zorana Mihajlović služi već viđenim marifetlucima. To smo videli od Bože Đelića. Boža Đelić je isto ovako koristio tako što je govorio – umesto da me nagradite, umesto da me pohvalite, vi kažete „Boža Derikoža“, vi me grdite, vi me nazivate „Vojvodom od deset miliona“ itd.

Ovo što se dešava kada je u pitanju pokušaj primene ovakvih zakona, odnosno usvajanje ovih standarda, već više puta je viđeno u svetu. To je opisano u knjizi čoveka koji se zove Džon Perkins. On je napisao jednu knjigu koja ima naslov „Ekonomске ubice“. Da bi privreda u oblasti građevinarstva mogla da dostigne nivo evropskih standarda, moraju biti ogromna ulaganja ne samo u proizvodnju nego u sistem kontrole.

Da ne bi bilo zablude, ranije je Srbija imala ovakvo jedno iskušenje, a to je bilo usvajanje ISO standarda, ISO 9000, 9011, 9012. Sve je podrazumevalo usvajanje tih standarda, poboljšanje tehnološke proizvodnje i kupovanje dodatne, nove opreme. Nikad se ne uvodi neki standard da bi zemlja, u ovom slučaju Srbija, mogla većim delom da primenjuje tehnologiju kojom raspolaže. Uvek se to, na ime kvaliteta, na ime mogućnosti povećanja BDP-a, na ime

izlaska na strano tržište, garnira time, a pozadina svega je kupovina nove opreme, nove investicije.

Ima tu nešto što je povezano, govorio je predsednik Poslaničke grupe SRS o kompaniji „Behtel“. Uzmite, pročitajte, gde god se pojavila ta kompanija, isti redosled stvari je išao: išla je prvo standardizacija, pa u toj standardizaciji videćete kako čak i ministarstvo predlaže da u oblasti proizvodnje cementa... To je već evropski standard. Zašto? Zato što su cementare već vlasništvo stranih kompanija. U oblasti armiranog betona... Zašto? Zato što armirani beton proizvode oni koji su u vlasništvu stranih kompanija. Razne oblasti gde su standardi postignuti, to su već strane kompanije, a ovde gde bi, eventualno, mogla domaća privreda da ima neke šanse, to nije tržište EU.

Da se razumemo, domaća proizvodnja ne u naredne dve–četiri godine nego mnogo više godina neće biti konkurentna na zapadnoevropskom tržištu. Jedino što može, to je da u ovome planu i projektu domaće građevine domaća proizvodnja u oblasti građevinarstva nađe svoju šansu, a ne da se sad ide sa dodatnim troškovima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ipak ne znam na čemu se baziraju te vaše projekcije, zato što projekcije koje ima Vlada Republike Srbije i Ministarstvo koje ja vodim kažu potpuno drugačije. Te projekcije su napravljene u skladu sa svim podacima Republičkog zavoda za statistiku, Privredne komore Srbije, Sekcije za proizvodnju građevinskih proizvoda. Oni su ti, između ostalog, koji su učestvovali i tražili da se uredi ova oblast.

Prema tome, te projekcije da četiri godine neće biti naša preduzeća odnosno proizvodnja građevinskih proizvoda konkurentna apsolutno nisu tačne. Naprotiv, razlog broj jedan zašto radimo i zašto smo pred vas stavili ovakav predlog zakona jeste upravo da uredimo ovu oblast i da, s jedne strane, povećamo bezbednost građevinskih proizvoda koji se ugrađuju, a s druge strane, da obezbedimo i omogućimo našim kompanijama da mogu da se plasiraju na stranom tržištu.

To što ste između ostalog rekli kako oni nisu spremni ni finansijski, ni tehnički itd., takođe niste u pravu, jer, ponavljam još jedanput, Sekcija Privredne komore Srbije za proizvodnju građevinskih proizvoda je inicirala, između ostalog, donošenje ovog zakona. Svi su konsultovani, svi partneri, kao što je to inače i običaj: i Ministarstvo privrede i trgovine, Institut za standardizaciju, cementna industrija Srbije, Privredna komora Srbije, Institut IMS. Dakle, svi zajedno su učestvovali u definisanju ovog zakona. Vlada Republike Srbije je ovaj zakon koncipirala, usvojila na sednici, stavila ispred poslanika, jer smo sigurni da ovo može dodatno da omogući dalji razvoj naših preduzeća. Nama je interes da se naše kompanije razvijaju. Hvala.

(Milorad Mirčić: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo, kolega Mirčiću.

(Milorad Mirčić dobacuje.)

Imate prava, kao i svi drugi narodni poslanici. Gospođa ministar je odgovorila...

(Milorad Mirčić: Po amandmanu.)

Po amandmanu, izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Gledajte, sve ovo što ste nabrojali možete staviti u istu ravan. Kada je u pitanju Republički zavod za statistiku, kada je u pitanju Privredna komora, tu smo se više puta uverili da ne možemo baš da se pouzdamo. Na čelu Privredne komore je čovek koga je direktno doveo nemački ambasador na tu funkciju, i to za ruku ga doveo; nikad u životu nigde nije radio u privredi ili bar ja nisam bio u situaciji i moje kolege da vidimo da li on ima neko iskustvo.

Što se tiče te preporuke, gledajte, vi morate da radite tako što poštujete realnost u Srbiji. Vi imate primer u vašem predlogu, obrazloženju vašeg predloga, da, recimo, u standardizaciji ivičnjaka više poklanjate pažnju savitljivosti, fleksibilnosti tih ivičnjaka, nego temperaturnim uslovima tretiranja tih ivičnjaka, odnosno kada dolazi do uništavanja materijala od kojih su ivičnjaci napravljeni.

Vi jednu stvar ne razumete, vi ne razumete da je to onaj ko proizvodi, ko ima takav kvalitet materijala. A ovo vam pričam ne samo na osnovu znanja nego i iskustva. Setite se samo, drage kolege, projekta brzih pruga koje su ranijih godina projektovane kroz Srbiju. Najveća borba u Evropi je bila između Francuza i Nemaca kada su u pitanju brze pruge. Znate zbog čega? Samo zbog kvaliteta šina po kojima će vozovi da idu, zato što je nemački standard, tzv. VD, predviđao drugačiju strukturu tih materijala, za razliku od francuskih koji su vodeći kada su u pitanju brze pruge, a mi smo kao država bili osposobljeni možda te pomoćne objekte da radimo po pitanju brzih pruga.

Vi ovde imate u Predlogu zakona profile koji se ugrađuju u građevinarstvu, sitnoznaste strukture. Recite mi fabriku u Srbiji koja proizvodi takve profile, koja proizvodi taj čelik sa sitnoznastom strukturom. Samo recite koja je to fabrika u Srbiji.

Svi standardi su jasno definisani, oni se odnose na one koji su vodeći u određenim proizvodnjama, a to su Nemačka, Francuska i vodeće zemlje EU. Ništa to nije za Srbiju, kao i za mnoge zemlje u EU.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović. (Ne.)

Da li neko želi reč?

Kolega Ljubenoviću, izvolite.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Na Predlog zakona o građevinskim proizvodima Poslanička grupa Srpska radikalna stranka podnela je amandman kojim smo predložili da se promeni naslov tako da bismo onda imali – zakon o proizvodima i uslovima proizvodnog procesa proizvoda za građevinarstvo. Mi smo podneli ovaj amandman jer smatramo da bi njegovim prihvatanjem došlo do preciziranja naslova predloženog zakona.

Od predlagača ovog zakona dobili smo obrazloženje da je najvažniji razlog za njegovo donošenje potreba da se opštim propisom uredi stavljanje na tržište građevinskih proizvoda, što dosad nije bilo uređeno. Ovo je u stvari bila polazna osnova da Poslanička grupa SRS donese amandman i predloži drugačiji naziv ovog predloga zakona.

Dalje je predlagač naveo da „u cilju obezbeđivanja standardizacije građevinskih proizvoda i sigurnosti na tržištu stavljanjem u promet samo građevinskih proizvoda koji su pogodni za predviđenu upotrebu, odnosno imaju karakteristike koje omogućavaju da objekti u koje se ugrađuju ispunjavaju bitne zahteve, ovaj zakon sadrži tehničke i druge zahteve kojima se obezbeđuje zaštita bezbednosti, života i zdravlja ljudi, zaštita životinja, biljaka i životne sredine, zaštita potrošača i drugih korisnika i zaštita imovine svih građana Republike Srbije, kao i svih investitora“.

Ako bi predlagač uzeo u obzir ove navode, Poslanička grupa SRS je mišljenja da bi trebalo prihvatiti ovaj naš amandman. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 sati zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Dolaskom na vlast Srpske napredne stranke 2013. godine (malo njih se toga i seća, verujem da se i vi ne sećate, gospodine Arsiću) Vlada Republike Srbije je donela jedan poseban program i formirala tim za spas građevinarstva u Srbiji. Zorana Mihajlović tada nije bila ministar za građevinu i veliki je problem zapravo za sve ljude iz ove struke što mi nemamo posebno ministarstvo za ovu oblast. Što bi se narodski reklo,

smestite sve u njeno ministarstvo, pa se pomešaju babe i žabe, to je prosto neverovatno. Ljudi iz struke, a to je ujedno i deo govora kolege Mirčića, koji je ispravan, pogotovo iz Građevinske komore Srbije, kažu da će ovaj zakon, koji je uslov EU – u koju Srbija, ubeđeni smo, nikada neće ući – i te kako da donese probleme malim firmama u Srbiji.

Da bi se postigla standardizacija građevinskih proizvoda na način na koji to predviđa ovaj zakon, koji nije nikakvo epohalno delo ovog ministarstva već prepisan zakonski projekat, koji imaju druge zemlje koje su to ranije usvojile, u Srbiji će se male firme naći u izuzetno teškom položaju. Evo iz kog razloga: za njih je potrebno da imaju nove investicije da bi se prilagodile svim tim standardima koje ova knjiga koja se zove zakon predviđa. Na kraju, to nije moguće za sve male proizvođače u Srbiji, ko zna koliko ih ima, jer su oni u startu desetkovani zbog udara konkurencije stranih kompanija. Dovoljna je činjenica da pogledate, godinama unazad, koliko je firmi i ljudi iz struke koji su ostali bez posla u nekad čuvenim građevinskim preduzećima pokrenulo neki svoj mali biznis. Ne moramo da navodimo ove velike kompanije u Srbiji koje proizvode građevinske materijale.

Sada imate jedno preduzeće koje, neću da ga imenujem, sarađuje isključivo sa Nemačkom, i ona ima te svoje standarde ali ta kompanija ih prihvata. Firma se bavi proizvodima od čelika. Tu imate preko nekoliko hiljada, možda preko 10.000 stavki kada je u pitanju čelik.

Ali ovi standardi sada, koji su standardi EU, koja će da propisuje a da verifikaciju daje ovo telo koje će da se formira, i te kako će da dovedu u problem sve te manje firme, koje neće moći da odgovore tim standardima jer je potrebno da investiraju, a oni jedva održavaju tekuću proizvodnju jer je građevinarstvo u Srbiji u izuzetno teškoj situaciji. To je počelo da se urušava dolaskom DOS-a na vlast i sve je gore i gore. Nekada ste imali, dok je „Komgrap“ bio vodeća firma u našoj zemlji, 70.000 operativaca u građevini, a danas oni idu i traže uhlebljenje negde u inostranstvu.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo jedna mala ispravka, da ne bi bilo zabune, ne zbog vas nego zbog građana Srbije. Uopšte niste u pravu upravo za te male proizvođače. Naprotiv, stvar je potpuno drugačija. Ovim novim zakonom o građevinskim proizvodima – oni se inače zovu mikro pravna lica – upravo za ta mikro pravna lica doći će do pojednostavljenja postupka i biće mnogo jednostavnije da proizvode i vrše kontrolu kvaliteta.

A sve drugo zaista ne bih komentarisala.

(Nataša Sp. Jovanović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo, koleginice.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

MILJAN DAMJANOVIĆ: Hvala.

Ovaj zakon je, kao i svi prethodni koje je branila ovde ministar Zorana Mihajlović, izuzetno loš. Uzmimo primer Zakona o stanovanju, evo, prošlo je skoro godinu dana, nije zaživeo, niti može da zaživi, odnosno stvaraju se na terenu samo problemi.

Podsetiću vas jednu stvar, nije najveća greška i najveća stvar što je zakon loš, još lošije je to što je ministar Zorana Mihajlović ovde iznosila pre nekoliko dana brutalne neistine. Replicirajući poslanicima Srpske radikalne stranke, rekla je: „Da ste bili prisutni, vaš šef i ja smo argumentima diskutovali oko problema zakona“.

Tu imamo delimičnu istinu, a to je da je prof. dr Vojislav Šešelj zaista iznosio argumente vezano za ovaj zakon ...

(Predsedavajući: Nemojte, kolega, da nam prepričavate šta je bilo u toku sednice, nego o amandmanu.)

... Dok je ministar Zorana Mihajlović iznela neverovatne neistine i pokazala neznanje elementarne nadležnosti državnog aparata, čiji je i sam deo. Reč je bila o rušenju vikendica Tomislava Nikolića.

Zarad javnosti i upravo zarad zakona, treba da navedemo da Sekretarijat za legalizaciju, koji je pod upravom Grada Beograda, gospođo Mihajlović, kojim upravlja vaša Srpska napredna stranka, kaže da čim je neko predao zahtev za legalizaciju, zakonom je zaštićen od rušenja dok vaš Sekretarijat za legalizaciju ne donese rešenje suprotno tome. Tako da je to pitanje za Gorana Vesića i Gradsku upravu, a ne za Opštinu Novi Beograd, i to da mi nismo sa Šapićem hteli da rušimo nelegalno izgrađene vikendice, jer vi i vaš Sekretarijat branite vikendice Tomislava Nikolića, kao i mnoge druge. Osim ako ne želite, recite danas ovde javno, da rušimo suprotno zakonu?

Podsetiću vas da ste vi to uradili u Hercegovačkoj. A tamo gde su srpski radikali na vlasti sigurno neće dozvoliti da se na taj način ruši. Da biste rušili Tomine vikendice, morate prvo doneti zaključak. Do tada, dok ne donesete zaključak u Sekretarijatu za legalizaciju, nemojte se brukati ovakvim izjavama, jer time pokazujete, kao što sam rekao, elementarno neznanje i dezavuišete

javnost u Srbiji. To vam nije prvi put. A upravo je predsednik SRS Vojislav Šešelj izneo sve argumente kako treba da funkcioniše jedna ozbiljna država i kako ćete na taj način pokazati borbu protiv korupcije i kriminala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prvo, rekli ste... Ako sam dobro informisana, mi smo počeli pre svega da pričamo o amandmanima na zakon o građevinskim proizvodima. Rekli ste da je taj zakon loš. Nisam imala prilike da čujem šta je konkretno loše u tom zakonu, ali ste između ostalog pomenuli Zakon o stanovanju, za koji kažete da nije zaživeo. Pa, za vašu informaciju, ako ne znate, i te kako je zaživeo: dakle, 40.169 registrovanih stambenih zajednica, 825 profesionalnih upravnika, to su ljudi koji su bili u Nacionalnoj službi za zapošljavanje i koji su na taj način obučeni i dobili svoj posao. Prosto, kad kažete, samo da vam objasnim.

Zaista se maksimalno trudim da ne odgovaram na neke druge stvari i komentare koje govorite a nisu vezani za zakon, i tako će i ostati.

(Miljan Damjanović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo, kolega. Izneti su samo statistički podaci o primeni zakona.

(Vjerica Radeta: Poslovnik.)

Po Poslovniku, izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Interesantan je način kako ste zamislili danas da vodite raspravu. Ja vas upozoravam na član 27, da morate da vodite računa o primeni Poslovnika i da se to odnosi na sve ovde prisutne. Očigledno vam je taktika da nikome nećete dati pravo na repliku, a posle svakog dosadašnjeg odgovora Zorane Mihajlović narodnim poslanicima bilo je mesta replici.

Replika, gospodine Arsiću, ne znači svađu, ne znači vređanje, znači razmenu argumenata. Ako ministar iznese politički stav i ako ministar priča o zakonu, iznosi statističke podatke o Zakonu o stanovanju, onda narodni poslanik ima pravo da joj kaže da su to samo statistički podaci, koji nemaju veze sa realnošću; da se čuda dešavaju sa tim upravicima po zgradama, ne samo u Beogradu nego u celoj Srbiji; da je istina da su upravnici zgrada u 90% slučajeva aktivisti SNS-a; da je istina da maltretiraju stanare, da ljudi ne znaju šta će sa sobom zato što su im nametnuti ti i takvi upravnici.

Dakle, ako želite na taj način da zaštitite Zoranu Mihajlović od narodnih poslanika, pogrešna vam je taktika. A ako se ona nastavi tako ponašati i vi joj budete pomagali u tome, mi ćemo onda ceo dan tražiti po Poslovniku. I ako vam možda padne na pamet kao što je bilo u poslednjem danu rasprave kada meni niste dozvolili repliku pa ste prekinuli sednicu da ne bi bilo replike, mi ćemo onda ceo dan da tražimo da se ona udalji sa sednice, a da Vlada pošalje nekog ministra koji će se sa uvažavanjem ophoditi prema narodnim poslanicima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Radeta, moram da vam odgovorim. Član 104, koji reguliše pravo na repliku, kaže: „Ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe navodeći njegovo ime i prezime ili funkciju, odnosno pogrešno protumači njegovo izlaganje, narodni poslanik na koga se izlaganje odnosi ima pravo na repliku“. Znači, nijedan od ovih uslova nije bio ispunjen. Nijedan.

(Vjerica Radeta: Kako vi znate?)

Koleginice Radeta, kao što i vi jako dobro znate, a molim kolegu Damjanovića da ne dobacuje, trenutno nije tema dnevnog reda Zakon o stanovanju.

(Narodna poslanica Vjerica Radeta dobacuje.)

Ja nemam nikakav problem u vezi s tim. Znači, pustio sam da kolega poslanik spomene Zakon o stanovanju. Mogao je u toj svojoj diskusiji odmah da kaže sve što ste vi rekli, nego je očekivao pravo na repliku da produži svoju diskusiju.

Ministar se izjasnio i dao samo statističke podatke.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o vašoj povredi Poslovnika? Molim vas, samo sa „da“ ili „ne“.

VJERICA RADETA: Rekla sam, Arsiću. Prati sednicu. Rekla sam. Pitaj sekretara šta sam rekla.

PRESEDAVAJUĆI: Nastavljamo dalje sa raspravom.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Poslanička grupa SRS podnela je niz amandmana na Predlog zakona o građevinskim proizvodima. Amandmanom koji sam ja podnela na naslov Predloga zakona predlažem promenu naslova Predloga zakona tako da glasi – Predlog zakona o proizvodima za izvođenje građevinskih radova.

Ovim i ostalim amandmanima koje smo podneli želeli smo barem na tehnički način da doradimo zakon. Međutim, stav Srpske radikalne stranke jeste da ovaj zakon nije dovoljno dobar zbog toga što ga donosite po diktatu EU i s namerom da se uskladite sa standardima i najboljom praksom EU, što ne mora nužno predstavljati i najbolje rešenje za nas ovde u Srbiji. Mnogo veći problem od samog teksta ovog zakona i ostalih zakona iz iste oblasti za nas srpske radikale predstavlja pitanje kako će ovi zakoni biti sprovedeni u praksi.

Mi smatramo da resorni ministar Zorana Mihajlović svoj posao ne obavlja dovoljno adekvatno i stručno. I zbog same činjenice da je ona američki čovek, član Trilateralne komisije, te neko ko američkog ambasadora poziva na sopstvenu slavu, naš je stav da ona ne može dovoljno adekvatno zastupati interese građana Srbije. To smo imali prilike nedavno da vidimo kada je ministar ostala nema na izjavu američkog ambasadora da je Kosovo nezavisna država, a u kasnijem obrazloženju rekla da je oćutala zato što se nalazila na skupu na kome je dogovarana izgradnja auto-puta Čačak–Kruševac a vrednost tog posla iznosi osamsto miliona evra.

Za nas iz Srpske radikalne stranke obraz građana Srbije i nacionalni ponos nema cenu. Smatramo da je mnogo važnije u svakoj situaciji reagovati i osuditi one koji rasparčavaju teritoriju Srbije, nego ćutati da bi se završio posao sa firmom koja je već duboko kompromitovana i u zemljama regiona već dobila zabranu, odnosno obustavu rada zbog brojnih zloupotreba. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala na vašem mišljenju. Razumem da ste vi protiv standarda EU pošto ste protiv EU, to je potpuno legitiman politički stav. Ali Vlada Republike Srbije ima jedan od svojih strateških postulata, a to je da idemo ka EU, ne po svaku cenu, pogotovo kada govorimo o oblasti standarda. Prema tome, ovaj zakon je pripremljen na takav način da svaka vrsta usklađivanja sa standardima EU jeste postepena. Idemo pre svega sa tim da omogućimo rad našim građevinskim kompanijama, odnosno da učinimo naše proizvođače građevinskih proizvoda što konkurentnijim.

Što se drugih komentara tiče, ja bih samo volela da mi kažete o kom amandmanu je reč, gde ste vi to pročitali „Behtel“, gde ste pročitali sve ostalo, prosto da bih mogla da vam odgovorim. Rado ću vam odgovoriti ukoliko ima u bilo kom amandmanu. Ako ne ovde, onda ćemo na pres-konferenciji.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Arsiću, evo sad, u 11.05 časova, po drugi put vas upozoravamo da, u skladu sa čl. 27. i 32, nastavite da vodite sednicu po Poslovniku inače ćemo zaista doći u problem daljeg toka, javljaćemo se po Poslovniku. Upravo smo kroz drskost i bezobrazluk Zorane Mihajlović videli da je pokušala da sednicu vodi umesto vas.

To da li je neki narodni poslanik pričao o nečemu što se njoj ne dopada ili što trenutno nije aktuelna tema, to je vaš posao, gospodine Arsiću, koji sada predsedavate, a ne da ona drži pridike narodnim poslanicima o čemu pričaju, da li je to Zakon o stanovanju, da li je nešto drugo, da li je njena manipulacija i

mahinacija, zajedno sa američkim ambasadorom, i dovođenje firme „Behtel“, za velike pare.

Moram opet da napravim digresiju, da vas podsetim da je 2004. godine u Hrvatskoj, pod pritiskom javnosti jedan ministar morao da podnese ostavku jer je šurovao sa „Behtelom“, isto uz pomoć američkog ambasadora.

Dakle, da li će narodni poslanik, gospođica Belačić, Miljan Damjanović ili neko treći, da govori ovako ili onako, to nije posao Zorane Mihajlović već predsedavajućeg Narodne skupštine, što ona nikada neće da bude. A krajnje je vreme i da je smenite s mesta ministra u Vladi.

PREDSEDAVAJUĆI: Prvo da odgovorim kolegici Jovanović. Pošto ste išli na povredu Poslovnika, evo, da postavim jedno pitanje – da li ste sigurni da treba da ispunim vaš zahtev i da narodni poslanici isključivo govore o svom amandmanu? Ja sam tako razumeo, a čini mi se da su i svi ostali tako razumeli. Znači, ministar je samo rekla da ne može da odgovori na pitanje koje je poslanik uputio zato što nema precizno pitanje.

Da li želite da se Skupština izjasni u danu za glasanje o povredi Poslovnika? Samo „da“ ili „ne“, molim vas.

NATAŠA JOVANOVIĆ: Ne znam o čemu da se izjasnim kada niste razumeli. Toliko vam je bilo vremena da razumete da je ministar prekršila Poslovnik i da mora, po članu 116, da se ponaša kao ostali učesnici. Dakle, jedna opomena, druga opomena i treće je da je udaljite sa sednice.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Izvolite.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Poštovani predsedavajući, svi mi iz Srpske radikalne stranke ovde zastupamo građane Srbije koji su za nas na prethodnim izborima glasali. To znači da mi kroz svoju diskusiju iznosimo stavove građana Srbije. Ukoliko je naš stav da resorni ministar ne radi dobro svoj posao i da ne treba da ostane na toj funkciji, onda je potpuno nepotrebno da mi ovde pričamo o tačkama, zarezima i ostalim izmenama koje smo uneli u amandmane.

Dame i gospodo, za razliku od određenih ministara, mi iz Srpske radikalne stranke se sa političkim protivnicima ne prepucavamo preko novina, ne vodimo diskusiju po tabloidima, već je ovo jedino mesto gde mi možemo da iznesemo svoj stav o radu ministara, a naš stav je da ministar Zorana Mihajlović treba i mora što pre da bude smenjena. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Da se ne stekne pogrešan utisak, nemamo mi ništa protiv Predloga zakona o građevinskim proizvodima, u smislu standardizacije, kvaliteta itd. Naše primedbe jesu zašto se to radi isključivo po nalogu EU. Vi

nama već godinama pričate da vi ne radite ništa zbog EU, nego da to radite zbog građana Srbije. Evo, ovaj predlog je dokaz da to nije tako.

Naša druga primedba je – zašto vam je trebao ovaj zakon da biste vodili računa o standardima koje moraju da ispunjavaju određeni građevinski proizvodi da bi bili upotrebljeni u građevini. Čuli ste od poslanika Srpske radikalne stranke da vi ne „otkrivate toplu vodu“, da su dosmanlije uništile naša građevinska preduzeća, da su vrhunske firme koje su gradile po celom svetu, po celoj zemaljskoj kugli rasprodate budzašto da bi se tajkuni dočepali lokacija na kojima su kasnije umesto fabrika gradili tržne centre, hotele itd.

To je politika EU, koju ste vi nastavili. Tom politikom ste došli do toga da ste zanemarili kvalitet građevinskih proizvoda pa vam se tri puta ruši potporni zid u Grdelici. Kako je to moglo da se desi? Da li vam je ovaj zakon bio potreban da uredite da se to konačno uradi? I vama direktor „Koridora“, ne vama, nego nama, celoj Srbiji, kaže – mi smo znali da će taj potporni zid da se sruši. Zašto ste ga pravili kada ste znali da će da se sruši? Ili vi ne vodite računa šta kažete, mislite da kada nešto tako lupite, neće se zapamtiti, otišlo u etar i gotovo? Prošli put, kada je bilo drugo rušenje potpornog zida, pitali smo vas zašto ste ponovo angažovali tzv. stručnjake Svetske banke kada su vam oni radili jedan od projekata; pa smo vas pitali da li je tačno da ili oni namerno nisu uradili dobro statiku, da bi se nama ovo dešavalo, ili oni koje ste vi angažovali nisu namerno hteli da rade po standardima koji su bili predviđeni.

Dakle, nije vam trebao ovaj zakon da biste radili svoj posao. Ali vi svoj posao ne radite iz dva razloga: jedan je zato što ga ne znate, a drugi je zato što namerno podrivate i Vladu Srbije i državu Srbiju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Upravo nam je potreban ovaj zakon zbog toga da bi naši proizvođači građevinskih proizvoda mogli da izađu na strano tržište. Sa sadašnjim standardima koje imamo, oni zaista imaju probleme i to ne mogu da urade za mnoge građevinske proizvode. Naravno, dodatno, i da povećamo bezbednost građevinskih proizvoda na našem tržištu. Uz to smo, naravno, gledali i vodili računa da sve bude postepeno imajući u vidu i stanje ali imajući u vidu i cilj a to je da povećamo njihovu konkurentnost.

Što se tiče Grdeličke klisure, nemate ispravne podatke. Sa zadovoljstvom ću vam dati sve informacije, sva dokumenta i sve podatke. Dakle, sve, od prvog projekta koji je napravljen, od imena projektanata, inženjera koji su na tome radili, nijedan iz neke druge države, osim iz Srbije, nije radio te projekte. Dakle, stojim na raspolaganju ako ste zainteresovani za Grdeličku klisuru, pogotovo za kosine koje pominjete, jer ni tu niste skroz u pravu. Da ne bih sada pričala još sat vremena o tome, nije ni u redu, svu ću vam dokumentaciju, bez ikakvih

komentara, dati. A kad vi sve pogledate, onda mi kažite šta se po vašem mišljenju tu desilo.

A za ove građevinske proizvode, jedan od osnovnih razloga jeste da mogu naše kompanije da izađu na strano tržište. Hvala vam.

(Vjerica Radeta: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Žao mi je, kolegice Radeta, imate vreme po amandmanima.

Po Poslovniku, izvolite.

VJERICA RADETA: Član 27. Poslovnika.

Očigledno je da ćemo se danas terati ovako ceo dan, ali dobro, mi smo ovde došli da radimo i nemamo nikakav problem s tim. A vi bi, gospodine Arsiću, trebalo ozbiljno da povedete računa o primeni člana 27, odnosno o zloupotrebi davanja prava na repliku, jer ovo što vi radite više nije korišćenje prava koje imate u Poslovniku već zloupotreba prava. To stvarno nije dobro. Evo, koliko je već prošlo amandmana, na isti način se ponašate.

Vi meni niste dozvolili da kroz repliku pitam Zoranu Mihajlović zašto je, kada je poslednji put ovde sedela, odgovorila ono što sam ja rekla malopre za angažovanje stručnjaka iz Svetske banke. Danas kaže da toga nema. I još bih je dodatno pitala ko vrši nadzor.

Dakle, samo sam htela da malo razjasnim ovo što sam ja rekla i to što je ona rekla, a sada vas upozoravam da njoj ne smete dati repliku na ovo što sam ja pitala. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Znam da kolegica Mihajlović ne može da dobije pravo na repliku, ali isto tako znam i da nije dala nijedan povod da vama omogući repliku.

(Vjerica Radeta: Upravo je ovo što je rekla gospođa ministar pravo za repliku. To je komunikacija sa ministrom.)

Znam ja to, i to razumem.

(Vjerica Radeta: Molim vas da se izjasnite u danu za glasanje i da mi ne objašnjavate.)

Pa ne možete da mi oduzmete to pravo, a još ga niste ni čuli.

(Vjerica Radeta: Kako god da mi objasnite.)

A kako god da je? U redu.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Izvolite, kolega Stojanoviću.

FILIP STOJANOVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na naslov Predloga zakona o građevinskim proizvodima. Suština ovog zakona, kako se kaže, ogleda se u potrebi da se proizvodnja i usluge iz ove oblasti prilagode zahtevima novih propisa koji su usaglašeni sa standardima i propisima EU. Ako je to jedini cilj donošenja ovog zakona, a izgleda da jeste, onda bolje da ga nismo ni donosili. Ovaj zakon nameće dodatne troškove našoj građevinskoj operativi, koje ona neće moći da podnese i da se izbori sa konkurencijom.

Zakon predviđa dodatne troškove za obuku osoblja za primenu standarda, propisa, nabavku nove opreme i slično. Moramo biti svesni da se naša građevinska operativa ionako nalazi u teškom stanju, a kako će biti s ovim dodatnim nametima, možemo samo pretpostaviti.

S druge strane, sećamo se vremena kada smo se ponosili našom građevinskom operativom i kada su naši neimari radili, gradili i bili priznati i poznati širom sveta. Prvo je dosovska vlast krenula u uništavanje naše građevinske operative, a ova vlast je nastavila istim putem. Usvajanje ovog zakona predstavlja zakucavanje poslednjeg eksera u posmrtni kovčeg naše građevinarske operative. Zato bi bilo najbolje da se ovaj zakon povuče iz procedure. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Obradoviću, izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani predstavnici nadležnog ministarstva, kolege narodni poslanici, poštovani građani, pomaže Bog svima.

Srpski pokret Dveri je predao niz predloga amandmana kojima smo želeli da poboljšamo predviđenu verziju zakona, a suštinski smo već od naslova želeli da ukažemo šta je ovde, po nama, pitanje svih pitanja, tako da sam ja dao predlog da se ovaj naslov Predloga zakona menja i glasi – Zakon o građevinskim proizvodima i sprečavanju urbanističkog haosa i divlje gradnje u građevinarstvu. Dakle, suština čitave priče jeste u tome da li ćemo konačno da se suprotstavimo divljoj gradnji i urbanističkom haosu, ili nećemo. Sve drugo su prazne priče, izgovori i izbegavanje odgovora na ovo suštinsko pitanje.

Ima li u Srbiji divlje gradnje? Da, ima je u neograničenim količinama. Da li je bilo ko ko je simbol divlje gradnje u Srbiji došao pod udar zakona i da li mu je srušena ta divlja gradnja ili ne? Naravno da mu nije srušena, da su svi zaštićeni i da svi dalje nastavljaju da divlje grade po Srbiji.

Bio sam veoma konkretan kada sam u načelnoj raspravi, a i sada ću ponoviti, govorio o urbanističkom haosu i divljoj gradnji u Srbiji, ali nisam

dobio odgovor nadležnog ministra ni na jedno od svojih pitanja. To zaista govori o jednom nepoštovanju institucije narodnog poslanika, koji vam postavlja veoma konkretna i direktna pitanja.

Ko je zaštitio Muamera Zukorlića i Islamsku zajednicu da može da gradi kako god hoće u Novom Pazaru, protivno zakonu? Da li je dovoljno to što Muamer Zukorlić podržava vladajuću koaliciju pa da on može divlje da gradi? Pazite, to je vrlo konkretno pitanje, gospođo ministre. Da ili ne? Da li on može divlje da gradi zato što je vaš koalicioni partner?

Drugo pitanje, da li na vrhu Kopaonika može da postoji onakav simbol divlje gradnje, a da ni sud, ni policija ni lokalna samouprava ne smeju da ga sruše? Ko stoji iza onog simbola divlje gradnje na vrhu Kopaonika, da li SNS, da li kriminalci bliski SNS-u, neki kontroverzni biznismeni, ko? I ko ih štiti? Dakle, vrlo konkretno pitanje.

Tetkin zid, narodnog poslanika Marka Parezanovića u Čačku, koji je izgrađen protivno građevinskoj dozvoli, koji je trebalo da bude srušen, a nije – ko je to zaštitio i ko ima privilegiju zato što je tetka narodnog poslanika da njemu nešto može da se gradi divlje, a da neko drugi nema tu privilegiju koju ima tetka narodnog poslanika? Vrlo konkretno pitanje.

Da li je neko iz Srpske napredne stranke stajao iza zaštite svih ovih nelegalnih i divljih gradnji? Nije? Jeste?

Da ne navodim ostale primere, ima ih puno, od potpornog zida na autoputu do vijadukta oko Čačka koji kasni već dva ili tri meseca. Neko je valjda za to odgovoran. Znači, ako su tri potporna stuba na tom vijaduktu urušena, ako tri meseca kasne ti radovi, gde je stručni nadzor, gde je inspekcijski nadzor? Gde je Ministarstvo? Gde je uopšte onaj ko je odgovoran da neke stvari funkcionišu u Srbiji?

Dakle, to je poenta, zato što je u naziv i u suštinu ovoga i svih ovih zakona, i Zakona o planiranju i izgradnji i Zakona o ozakonjenju objekta, moralo da uđe ono što je suština, a to je – kako zaustaviti urbanistički kaos i kako zaustaviti divlju gradnju. Tu sada dolazimo do poente čitave priče: kako je moguća divlja gradnja? Da li vi ovim zakonima koje neprestano donosite samo ozakonjujete dosadašnju divlju gradnju jer niste bili spremni da je srušite i sprovedite dosadašnje zakone? Ko je dosad štitio krivično delo divlje gradnje? Ko ga je štitio? Ko je omogućio krivično delo divlje gradnje, ko je napravio urbanistički kaos u čitavoj Srbiji? Neko ko je bio na vlasti, ne može neko drugi. Pazite, one ljude koji čine komisije za planove, gospođo ministre, bira lokalna samouprava, neka vladajuća većina, znači SNS. One ljude koji su na čelu gradskih i opštinskih uprava za urbanizam bira neka vladajuća većina, znači SNS. Građevinski inspektori, zatim oni koji treba da asistiraju građevinskom inspektoratu da bi se srušio nelegalan objekat, a to su sud, policija, lokalna samouprava, oni ne rade svoj posao.

Hajde da vidimo konačno, niste odgovorili na pitanje svih pitanja, ko nije srušio divlju gradnju decenijama unazad? Ko štiti divlju gradnju decenijama unazad? Da li građevinski inspektor? Hajde da rešimo problem građevinskog inspektora koji je korumpiran. Ili je možda građevinski inspektor uradio svoj deo posla, dao nalog da se sruši nelegalni objekat, ali ga je onda zaustavio sud, znači korumpirani sudija, pa ga je onda zaustavila policija, znači korumpirana policija; ili ga je zaustavio gradonačelnik, odnosno predsednik opštine, koji nije dao asistenciju time što je trebalo da raspiše javnu nabavku i angažuje firmu koja će srušiti nelegalni objekat? Znači, neko je zaustavio nalog građevinskog inspektora da se sruši divlja gradnja. A ko? Korumpirani sudija, korumpirani policajac ili korumpirani gradonačelnik iz redova SNS-a koji nije dao asistenciju?

Evo, vi znate čitav slučaj divlje gradnje na Kopaoniku. Ko nije dao asistenciju da se sruši taj objekat na Kopaoniku? Ko? Sud, policija, lokalna samouprava? Ali neko to štiti, neko stoji iza urbanističkog haosa i divlje gradnje u Srbiji, a neprestano se pokušava novim i novim zakonskim rešenjima ozakoniti prethodna divlja gradnja.

Ne vidim zašto je bio problem da se prihvati jedan ovakav amandman. On samo želi da ukaže na suštinu, da nama treba zakon koji će rešiti urbanistički kaos i zaustaviti divlju gradnju.

Na kraju želim da poentiram sa sledećih nekoliko konstatacija. Da li svim ovim što radimo izbegavajući da stanemo na put divljoj gradnji mi zapravo ozakonjujemo krivična dela divlje gradnje koja su učinjena u prethodnom periodu? Koliko je nenaplaćenih doprinosa za građevinsko zemljište u Srbiji? Koliko je neizdatih upotrebnih dozvola, a objekti funkcionišu? Koliko je nepoštovanje struke iz tih komisija za planove ili iz uprava za urbanizam kada su ljudi nešto rekli, a radi se protivno onome što su oni stručno rekli? Koliko je nenaplaćenog poreza na imovinu? Koliko je kriminala i korupcije iza divlje gradnje i urbanističkog haosa u Srbiji?

Ja bih voleo, gospođo ministre, pošto ste vi tako veliki borac protiv kriminala i korupcije, kao kompletna Srpska napredna stranka, da mi navedete jedan objekat koji ste vi srušili kao simbol jednog bezobrazluka, bahate divlje gradnje, osionog ponašanja investitora.

Evo, navedite mi jedan objekat. Gde ste udarili na nekog gradonačelnika, poput gradonačelnika Čačka, koji gradi sprat više nego što mu je dala građevinska dozvola? Da li ste ga možda pozvali prizvanju zakona? Naravno da niste, zato što je iz redova vaše Srpske napredne stranke. Znači, ako je iz Srpske napredne stranke, onda može da zida sprat više nego što mu dozvoljava građevinska dozvola, može da uništi najstariji bioskop u gradu, sve može ako je član SNS-a. Za njega ne važe građevinske dozvole, upotrebne dozvole, građevinske inspekcije, jer njega, verovali ili ne, konkretno u Ččku, na objektu

čiji je investitor gradonačelnik Čačka kontroliše građevinski inspektor koji je član SNS-a. Da li može biti smešnija priča od te priče? Znači, gradonačelnik, investitor, član predsedništva Srpske napredne stranke, zida jedan sprat više od građevinske dozvole, i to svi znaju, svi vide, golim okom se vidi. A građevinski inspektor, koji treba da kontroliše primenu zakona, član je SNS-a i, naravno, ne pada mu na pamet da sprovodi zakon već štiti svog partijskog druga iz Srpske napredne stranke.

E, to se zove kriminal, korupcija, divlja gradnja, urbanistički haos i sve ono što ja vama predlažem da vi ovim zakonom konačno uredite. Ali vi nećete. Vi nećete zato što ne smete da udarite na tajkune i kriminalce bliske Srpskoj naprednoj stranci koji stoje iza divlje gradnje i urbanističkog haosa u Srbiji.

Ne mora da bude samo SNS, hajde da udarimo na sve njih, hajde da vidimo ko su oni. Možda pripadaju i nekim drugim strankama, možda podmićuju lokalne funkcionere, možda se bave ko zna kakvim drugim radnjama, nevezano za to da li su članovi SNS-a ili nisu. Hajmo da udarimo u svakoga ko misli da u Srbiji može da se ne poštuje zakon. Hajde konačno da donesemo jedan takav zakon koji će da uvede red u urbanistički haos i da zaustavi divlju gradnju.

Hajde da to testiramo u praksi, evo, ovde u Beogradu, gde sada, kada centralizujete građevinske inspekcije i druge inspeksijske nadzore, svi moraju da se jave Goranu Vesiću da bi bilo šta zidali u Beogradu. Hajde, prva zgrada koja bude izgrađena u Beogradu, da je srušite u direktnom prenosu na svim televizijama sa nacionalnom frekvencijom. A mi ćemo kao Poslanička grupa Srpskog pokreta Dveri da dođemo i podržimo tu vašu aktivnost i, ako treba, da pružimo punu podršku i sudu i policiji i gradskoj lokalnoj samoupravi.

Ali nemojte da selektivno rušite samo nešto za primer, što ne pripada, recimo, čelnicima SNS-a, nego hajdemo redom. Bez obzira na to da li je SNS ili neko drugi, ako nelegalno gradi – uživo, u direktnom prenosu, rušimo njegov nelegalni objekat, višespratnicu u centru Beograda za primer, da to više nikome ne padne na pamet. A plus krivično delo koje proističe i koje bi trebalo takođe da bude procesuirano.

Dakle, ne možete ubediti Srbiju da se išta menja time što za šest godina vlasti SNS-a niste srušili ni jedan jedini nelegalni objekat divlje gradnje u čitavoj Srbiji, a posebno simbol divlje gradnje na Kopaoniku. Pa ko da vam veruje, gospođo ministarka? Pa, ljudi vam se smeju, ne smete da pošaljete policiju da sruši jedan objekat iza koga stoje bahati kriminalci i kontroverzni biznismeni iz Srpske napredne stranke. Pa ko da vam veruje bilo šta što pišete u ovim zakonima ako ne smete da srušite jedan nelegalni objekat divlje gradnje u Srbiji? Ko da vam veruje?

Ko da vam veruje bilo šta, da je vaša namera dobra, da ste u ove zakone možda stavili neke dobre stvari? Niko vam više ništa ne veruje. Imali ste šest

godina da se pokažete i niste spremni da se suprotstavite nijednom bahatom investitoru koji, praktično, čini krivično delo divlje gradnje i koji ostavlja budžet lokalne samouprave na šteti jer nema doprinosa za građevinsko zemljište i nema poreza na imovinu.

Dakle, odgovorite jednom na konkretna pitanja – da li zapravo vlast Srpske napredne stranke stoji iza divlje gradnje i urbanističkog haosa u Srbiji? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Član 107, dostojanstvo Narodne skupštine. Imali smo priliku da čujemo niz neistina i uvreda od najboljeg prijatelja nekrunisanog kralja divlje gradnje u Srbiji Milana Stamatovića, njegovog koalicionog partnera i čoveka čiji je predizborni slogan na prošlim izborima bio „Da ovi odu, a da se oni ne vrate“. Da ovi odu, pretpostavljam da misli na nas, ali da se oni ne vrate – ko da se ne vrati? Đilas i njihova tajkunska ekipa, koji su... Kada bi se izračunalo šta su gradili, dobićete da su više vrednosti ugrađivali u projekte nego što su izgradili.

Lepo neka ode na Most na Adi, stane na taj most i neka se zamisli zašto je taj most plaćen cifrom za koju su se mogla napraviti još dva mosta. Tu neka razmisli o svojim pajtosima koji su opustošili ovu zemlju. Neka ode na Zlatibor, gde im je sedište te njihove nove koalicije, i neka pogleda gondolu koja leži po Zlatiboru i trune, koja je nabavljena samo na osnovu idejnog rešenja, bez projekta, bez rešenih imovinskopravnih odnosa. Takav priča o divljoj gradnji? Bojim se da mu njegov koalicioni partner i najbolji prijatelj ne zameri što iznosi sve ove stvari.

Dakle, kada kaže „Da ovi odu, a da se ovi ne vrate“, ko da se ne vrati? Dragan Đilas, Jeremić i ostala klapa? On više ne zna šta priča. Mi nigde nećemo otići, oni se neće vratiti, a prethodni gospodin, on ne zna ionako da li je došao ili je pošao. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Član 106, koji kaže da govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres, a i vi ste svedok da prethodni govornik to nije činio.

Međutim, lako je prethodnom govorniku da pokazuje potpunu neodgovornost u onome što iznosi i što zastupa, jer, znate, on nema obavezu ni prema svom članstvu ni prema biračima. Zašto? Zato što ih nema. Ali ima jednu obavezu, ima obavezu prema Draganu Đilasu. On je danas nama ovde iščitao sve ono što je njemu Đilas napisao i dao u zadatak da on danas ovde nama iščita,

pritom da iznese gomilu neistina, gomilu uvreda, gomilu laži, ali to je ionako nešto što njega karakteriše.

Međutim, ja bih želeo vama da kažem a vi njemu da prenesete, da on pita svog šefa i svog koalicionog partnera Dragana Đilasa zašto nikada nije dao odgovor na postavljena pitanja povodom silnih afera. Prvenstveno mislim na afere u Gradu Beogradu, mislim na aferu oko nabavke tramvaja, mislim na aferu rekonstrukcije Bulevara kralja Aleksandra, mislim na afere kada je reč o podzemnim kontejnerima i, na kraju krajeva, kao što je uvaženi kolega Janjušević rekao, na aferu što se tiče Mosta na Adi.

Zarad građana, jer pripadam stranci koja odgovorno pristupa bavljenju politikom, moram da iznesem samo nekoliko činjenica kada je reč o stanju u Beogradu. Dakle, nikada se u Beogradu nije više gradilo. U ovom trenutku je 1.450 aktuelnih gradilišta u Beogradu. Samo u ovoj godini Grad Beograd je izdao građevinskih dozvola za ukupno 750.000 kvadrata, a lokacijskih uslova za više od milion kvadrata. E, to su činjenice i tim činjenica ćemo mi njih pobediti, pobediti njihove laži i uvrede. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Markoviću, nisam uspeo nikako da pohvatam taj član 106. sa nabavkom tramvaja ili kontejnerima, tako da ne mogu da vam dam odgovor.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Pravo na repliku, narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Zanimljivo je čuti one koji su sada u savezu sa tajkunima koji su divlje gradili kako se ovde brinu za urbanizam, urbanistički kaos, kriminal, korupciju.

Ali mogu da razumem nervozu koordinatora, koordinator je verovatno nervozan jer je propustio da okupi dovoljno ljudi. Znate, u Nišu se pre nekoliko dana okupio Savez za Srbiju; oni su tako i u mom gradu počeli sa lažima, sa lažima o zabrani nekakve tribine, sa lažima o tome kako su podneli zahtev da u zgradi Simfonijskog orkestra održe tribinu... A ja ću vam sada pokazati koliko je njih bilo: evo, ne znam da li se ovo dobro vidi, ovo je skup ljudi koji su došli da podrže Savez za Srbiju. Ja mislim da na svaku prosečnu svadbu u našoj zemlji dođe više ljudi nego što ih je došlo da podrži Savez za Srbiju.

Dakle, tu je, evo, u prvom redu i Lutovac. Ne znam da li je bio Đilas, ali za Vuka Jeremića znam da je bio. Koordinator, koji se ovde busa u grudi kako nema nikakav medijski prostor... Sada mu, zaboga, SNS i čelnici Grada Niša ne dozvoljavaju da se okupe u sali Simfonijskog orkestra. Da li vi znate koliko prima sala Simfonijskog orkestra u Nišu? Prima 250 ljudi. Ovde ima stotinak ljudi. Eto koliko ljudi je skupio Savez za Srbiju u Nišu.

Naravno, oni su se kasnije prošetali Ulicom pobede, valjda da bi to bilo simbolično, i pozvali na početak kraja Srpske napredne stranke, koji će krenuti

iz Niša. Ništa za njih iz Niša neće krenuti; oni samo mogu da krenu iz Niša u neki drugi grad, da vidimo da li će se okupiti više od sto ljudi. A ono što će se u Nišu desiti na sledećim izborima samo može da bude pobeda Srpske napredne stranke.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Nekoliko stvari. Prvo, počecu od amandmana. Samo da znaju građani Srbije da su Dveri i gospodin Obradović tražili da se promeni naslov zakona i rekli da zakon treba da se zove ovako – zakon o građevinskim proizvodima i sprečavanju urbanističkog haosa i divlje gradnje u građevinarstvu. Što bi jedna od poslanica Srpske radikalne stranke rekla, babe i žabe. Dakle, to je ono što su tražile Dveri da se menja u naslovu ovog zakona...

(Vjerica Radeta: Povreda Poslovnika.)

... A ja bih htela da vam kažem nekoliko stvari pošto ste iskoristili taj naslov i pitali neke druge stvari.

Rekla sam to pozitivno, nisam rekla ništa negativno.

Dakle, ovako: prvo, moje pitanje odmah za vas – da li ste vi podigli krivičnu prijavu protiv vašeg kompanjona, gospodina Stamatovića, gore u Čajetini i na Zlatiboru? Da li ste podigli krivičnu prijavu za sve one nelegalne objekte za koje je čovek davao odobrenje i sve one stvari koje je uradio protivzakonito? Mogu vam reći, Ministarstvo građevine jeste. Ali vi, koji se tako silno borite protiv te nelegalne gradnje, jeste li to uradili, pošto zajedno radite i hoćete građanima da predstavite kako ste jako poštteni, odlično radite i brinete o tome da nema nelegalne gradnje? To je prvo pitanje.

Drugo pitanje – jeste li podigli krivičnu prijavu protiv takođe vaših partnera ili koalicionih partnera Jeremića i Đilasa? Imali biste toliko materijala ukoliko zaista ovde pred građanima želite da pričate kako se borite protiv nelegalne gradnje, kriminala, korupcije itd. Pa pođite prvo od sopstvenih redova, pođite od sebe, pođite od svoje porodice. Možda vi odlično znate kako se gradi nelegalno.

Mi sa ove strane, ako tako mogu da kažem, Vlada Republike Srbije, SNS, mi se upravo borimo protiv nelegalne gradnje. To što su nam oni ostavili mi pokušavamo zakonima koje donosimo, dakle na zakonit način, sistemski način, da rešimo pitanje nelegalne gradnje.

Prema tome, kada budete prvo podigli krivične prijave protiv svih tih ljudi koji s vama zajedno rade, onda zaista čovek može da vas sluša s dužnom pažnjom. Ovako, ja zaista ne vidim šta mi treba da čujemo novo od vas, što ima uopšte smisla i veze s ovim što se tiče samog zakona.

(Predsedavajući: Privodite kraju, molim vas.)

Samo još jedna stvar. Govorili ste o naplati, prihodima itd. Prihodi od sprovođenja Zakona o ozakonjenju iznose 3,9 milijardi dinara, od čega je 2,7 u lokalnim samoupravama, samo za lokalnu komunalnu infrastrukturu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Vjerica Radeta: Replika.)

Koleginice Radeta, nemate pravo na repliku.

(Vjerica Radeta: Imam, čujete.)

Nemate pravo.

(Vjerica Radeta: Onda po Poslovniku, član 27.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Gospodine Arsiću, vi ste se izgleda baš zakleli da danas ne dajete repliku, a imala sam pravo na repliku zato što je ministar Mihajlović obraćajući se poslaniku Dveri pomenula nešto što je rekao, rekla poslanik Srpske radikalne stranke. Ne znam kad i ne znam ko, ali nije ni važno.

Srpske radikale s ovim ljoticěvcima ni u jednoj kombinaciji niko ne sme da dovodi u vezu, čak ni kad je u pitanju ovaj zakon, odnosno više je govorio o Zakonu o ozakonjenju. Mi se zalažemo, i to smo stalno govorili, da Ministarstvo i nadležne lokalne samouprave nađu mogućnost da se maksimalan broj izgrađenih objekata bez građevinske dozvole ozakoni. Mi se zalažemo za minimum rušenja, samo tamo gde baš, baš mora. A on je malopre rekao da se oni zalažu za rušenje. Jer on je stalno pitao – koliko ste srušili, koliko ste srušili. A mi pitamo – koliko ste legalizovali, koliko ste legalizovali. I to je takva razlika da nikako ne smete da nas dovodite u vezu.

Jedino gde mi imamo ozbiljnu primedbu na to što niste rušili jeste to da ministar ne može da kaže da se ona i Srpska napredna stranka zalažu da sve bude legalno dokle god se ne sruše vile Tomislava Nikolića u zaštićenoj zoni na Savi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Da li smem sada da odgovorim ili ne?

(Vjerica Radeta: Sad smeš.)

Smem? Evo, dobio sam dozvolu koleginice Radete.

Ne vidim ništa loše u tome što je koleginica Mihajlović citirala jednog...

(Vjerica Radeta: Jesi li video osnov da repliciram?)

Niste imali osnov za repliku. To što vi imate dogovor sa gospođom Mihajlović da dajete pravo na repliku jedna drugoj, to neće proći danas. Kod mene taj dogovor neće proći.

(Vjerica Radeta: Sad moram po Poslovniku.)

Ne možete dva puta po Poslovniku.

(Vjerica Radeta: Kako ne mogu?)

Ne mogu dva puta da prekršim Poslovnik. Možete samo da se izjasnite.

(Vjerica Radeta: Mogu.)

Ne mogu dva puta dok dajem odgovor.

(Vjerica Radeta: Može, može. Član 107...)

Ne, ja sam vama davao odgovor. Vi možete samo da se izjasnite da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika, ili ne. Izvolite. Samo „da“ ili „ne“.

VJERICA RADETA: Ja želim da ponovo govorim po Poslovniku.

PREDSEDAVAJUĆI: Ne možete, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Po članu 107.

PREDSEDAVAJUĆI: Ne možete, nisam mogao da ga prekršim.

VJERICA RADETA: Sačekajte da vam ja pokažem da jeste.

Šta vam je danas, Arsiću? Vi znate unapred šta ja hoću da kažem?

PREDSEDAVAJUĆI: Meni nije ništa, kolegice Radeta. Molim vas, kako sam mogao da prekršim Poslovnik dok sam vama odgovarao? To je nemoguće.

(Vjerica Radeta: To je moguće.)

Žao mi je, nije moguće.

Pravo na repliku, narodni poslanik Boško Obradović.

(Vjerica Radeta: Poslovnik, Poslovnik, Poslovnik.)

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Zaista moram da podsetim gospođu ministra da ponovo nije odgovorila ni na jedno moje pitanje, da i dalje nije spremna da krene u obračun sa nelegalnom gradnjom i urbanističkim haosom, da na niz navedenih konkretnih primera divlje gradnje ona ćuti zato što dobro zna da iza njih stoje predstavnici Srpske napredne stranke.

A evo i konkretnog primera. Meni je drago što je pomenut primer Zlatibora i gospodina Milana Stamatovića, pa, evo, objasnite mi kako gondola od devet kilometara na Zlatiboru može da košta 13.000.000, a ova vaša, SNS-ovska, beogradska gondola od jednog kilometara, kilometra, košta 15.000.000. Evo, objasnite građanima kako devet puta duža gondola na Zlatiboru košta isto kao ova vaša naprednjačka, beogradska gondola; odnosno, košta manje nego ova vaša devet puta kraća, beogradska, naprednjačka gondola. Dakle, koliko je tu divlje gradnje, koliko je tu kriminala i korupcije? Je l' to opet neka nova afera „Jelka“, opet neka nova afera beogradske rasvete ili nečeg sličnog, gde čelnici Srpske napredne stranke peru pare, da tako kažem, i usmeravaju ih u ...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, „šta bi bilo kad bi bilo“, to je jedan deo priče, ali vi ne prestajete o tome. Iznosite neargumentovane optužbe na račun rukovodstva Grada Beograda. Ništa, još uvek nijedna odredba zakona nije prekršena, jer događaj o kome pričate se još nije desio. Ne možete onda da nazivate ljude lopovima kad nijedna radnja koja bi imala smisla još nije učinjena.

Zatražite ponovo reč.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ja postavljam pitanje da li može zlatiborska gondola od devet kilometara da bude jeftinija od beogradske gondole od jednog kilometara. Dakle, devet puta kraća, beogradska gondola je skuplja od zlatiborske. To je vrlo konkretno pitanje za nadležnog ministra.

Što se tiče Saveza za Srbiju, mislim da smo mi veoma pošteno u programskoj platformi u trideset tačaka, za koju niko u Srbiji ne može ništa da čuje jer je takva blokada medija da nijedan lider opozicije više od šest meseci nije gostovao ni u jednoj političkoj emisiji ni na jednoj televiziji sa nacionalnom frekvencijom... Kako da ljudi čuju uopšte za Savez za Srbiju i za našu programsku platformu u trideset tačaka? A tamo jasno piše – ispitivanje porekla imovine svih nosilaca javnih funkcija od 1990. godine do danas, računajući i lidere Saveza. Naša imovina neka prvo bude ispitana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Član 107, dostojanstvo. Zaista, prethodni govornik, čiji je novi politički slogan da predsednicu Vlade silujemo a premijera vešamo, ovde se pošteno izlupetao, da zaista ne znam odakle da krenem.

Pazite, upoređuje zlatiborsku i beogradsku gondolu. To je kao da ja pitam potpredsednicu i ministarku kako je skuplji kilometar auto-puta od devet kilometara nekog lokalnog puta? To nije isto. Zlatiborska gondola... Francuzi i oni ljudi koji se razumeju u tu oblast i eksperti se smeju koncepciji te gondole koja treba da prevozi ljude najvećim delom preko livade. To je smešna koncepcija. Ali mi nemamo ništa protiv te gondole, nemamo mi protiv gradnje gondole, mi imamo protiv ugradnje u tu gondolu. Ta zlatiborska gondola je nabavljena novcem građana, bez projekta i bez rešenih imovinskopravnih odnosa.

Beogradska gondola, to je druga problematika, drugačija konstrukcija, prolazi valjda kroz neke delove grada, valjda to drugačije izgleda. Nije to krompir, kilo krompira ovde, dva kila krompira onde. Ovo je klasično – babe i žabe. Ovo je klasično u skladu s onom njegovom politikom gde Vukov rad naziva „vukovštinom“, Dositejev „dositejevštinom“, gde kaže da je rešenje za izlaz iz ekonomske krize dodatno štampanje novca. Ništa nije odmakao i novo naučio. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pre svega, zbog građana Srbije, da se zna tačno šta je to, kakva je to gondola na Zlatiboru, kao što je rekao i poslanik SNS-a, vratiću se na tu gondolu, ali malo o gondoli na Kalemegdanu kojom se

premošćava reka. Dakle, zasad je izdata samo informacija o lokaciji. Tek kad se završe svi projekti, onda ćemo tačno da znamo i vrednost i način i kako će se raditi. Tako se radi kada je uređen sistem.

A ovako kako se radi na Zlatiboru i kako radi vaš kolega, ili da ga ne nazovem nekim drugim imenom, tako se ne radi gondola na Zlatiboru. Podignuta je krivična prijava zbog toga. Da li vi znate da su oni nabavili kompletnu opremu, stavili je na livadu godinu dana, da nisu imali ni jednu jedinu informaciju, ni jednu jedinu dozvolu. Sve što su krenuli da rade sa tom gondolom...

I da je samo ta gondola na Zlatiboru, nego još milion stvari. Urušavaju im se temelji, padaju im krovovi. Dakle, opšti kaos je na Zlatiboru zbog toga što je taj isti Stamatović, vaš pajtos, čovek sa kojim radite i pokušavate navodno da promenite Srbiju nabolje, napravio čitav urbanistički i građevinski kaos na Zlatiboru. Zato ima podignutu krivičnu prijavu, i to u Tužilaštvu za organizovani kriminal. Tako se vaši ljudi bave građevinarstvom.

A onako kako treba da se bavimo građevinarstvom jeste upravo ova gondola na Kalemegdanu, i još mnogo drugih objekata koji se grade na teritoriji Beograda i Srbije. Jedan kolega je rekao koliko imamo gradilišta u Beogradu. Na teritoriji Srbije – 36.000, sa građevinskim dozvolama. Dakle, tako se radi u Srbiji.

(Boško Obradović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, kolega Obradoviću.

Po Poslovniku, Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Gospodine Arsiću, javljam se na osnovu člana 32, kao potpredsednik Narodne skupštine, da vas informišem da sam ja vrlo koncentrisana, naspavana, odmorna, spremna za današnju raspravu, a vama izgleda toga danas pomalo fali, pa sam htela da vam predložim, neće se Maja Gojković ljutiti, da mi dozvolite da ja vodim današnju sednicu, da se zaista konačno uskladimo s Poslovníkom.

Malopre ste hteli da se našalite kada ste rekli da Zorana Mihajlović i ja jedna drugoj nameštamo replike. Nemojte to ni kroz šalu, molim vas, postoji jedna dijametralna razlika između nas dve, i da ni o jednoj drugoj ne govorimo – ona je NATO lobista, ja sam rusofil. Da ništa više ne pominjemo, to je dovoljno da nas ni u jednom kontekstu ne vezujete. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević, pravo na repliku.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Pre svega, moram da kažem da sam mislila da ljudi koji rade u biblioteci znaju da se ne kaže „urbanističkim haosem“, niti se kaže „dužini od jednog kilometara“. Ali očigledno ne mora da znači da kada se neko predstavlja kao književnik zna pravilno da govori.

Vidim da koordinator voli kad se priča o Zlatiboru, ali isto tako moram da podsetim i na moje prethodno izlaganje da koordinator, izgleda, nije baš zadovoljan kad se priča o Nišu.

Ja ću sad u ime svih građana koji su glasali za SNS da kažem, da koordinator zapamti dobro, da Nišu više nije potrebna politika koju je imao do 2012. godine – i urbanistički haos, i haos u javnim preduzećima, zatvaranje fabrika, bez ijednog novog radnog mesta, to Nišu više nije potrebno. Ta politika koju propagira Savez za Srbiju dolazeći na trgove u naš grad, ta politika našem gradu više nije potrebna.

(Boško Obradović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, kolega Obradoviću.

Reč ima narodni poslanik Srbslav Filipović.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ja sam i pre neki dan rekao da kad god pokušate u Srbiji da uvedete red od 2012. godine do danas, jave se, počnu da skaču, ripaju, da grakću, urlaju, viču sve najgore o Srpskoj naprednoj stranci, Aleksandru Vučiću, ministrima u Vladi, da smo ovakvi, da smo onakvi, da smo korumpirani, da smo lopovi. Zapravo, kao da stoje sve vreme ispred ogledala – gledaju u sebe i govore sebi o onome što sami jesu.

Kako možete da govorite o divljoj gradnji za vreme SNS-a, a u koaliciji su s onim ljudima koji su podsticali tu divlju gradnju, podsticali bogaćenje na divlje, na crno, sivu ekonomiju, sve najgore u ovom društvu. Tako je to izgledalo od 2000. godine, jer Srbija je gubila između sedamdeset i osamdeset miliona evra na godišnjem nivou upravo zbog divlje gradnje. Ako to pomnožite sa dvanaest godina haosa, bezvlašća i užasa u Srbiji koji su proizveli pripadnici Demokratske stranke u ovom sada savezanom, žutom, tajkunskom, raspalom, propalom preduzeću, to vam izađe na oko devetsto miliona evra građana Srbije koji su bačeni i proćerdani. Naravno, završili su u džepovima tajkuna i političara u tom sadašnjem savezu za davljenje i silovanje. To će da utvrde nadležni organi, koliko je ko pojedinačno od njih uzeo novca od građana Srbije.

Kao što je moj kolega Marković rekao, od 2017. godine do danas izdato je dozvola za zidanje preko 1.020.000 kvadrata, a 2012. godine je bilo samo 242.000, pa vidite koja je to razlika kada imate putem dozvole i bez dozvola, pa da vidimo ko kako radi i čija je vlast korumpirana.

Iz Grada Beograda i od gradskog menadžera Gorana Vesića i ljudi koji vode Grad stigla je inicijativa da se nešto menja i da stanemo na put divljoj gradnji. Srpska napredna stranka to snažno podržava i mi ćemo takve pojave da podržimo. One koji nelegalno grade, drznu se da nelegalno grade i time ostave naše građane bez vrtića, bez bolnica, bez uređenih toaleta u školama, takve ljude da kažnjavamo, sankcionišemo, i to rade inspekcije. Evo, ministarka to može... Inspekcije to rade, zatvaraju se takva gradilišta. Ali vi to ne vidite, pravite se

blesavi kad inspekcije pođu Beogradom i drugim gradovima i stave trake oko toga i zatvore.

Dakle, mi ćemo da nastavimo da uvodimo red u Srbiji. Vi se nervirajte koliko god hoćete, jer tu nema prostora za vaše tajkune i vaše prijatelje da nastave na divlje da stiču velike svote novca. Nije ni čudo kako oni toliko znaju o korupciji, o kriminalu, jer su sami takav korumpirani i kriminalni sistem izgrađivali. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Boško Obradović: Replika.)

Nemate pravo, kolega Obradoviću.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Marija Janjušević.

Da li neko želi reč?

Izvolite, koleginice.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Pohvalila bih iskrenost ministra Zorane Mihajlović s kojom nam se obratila kada smo počeli raspravu. Naime, ona je sama priznala da su ovo pitanje građevinskih proizvoda rešile sve države u okruženju, a da je haos kod nas trajao, evo, dosad. Međutim, zaboravila je da kaže ko je odgovoran što se, barem za ovih šest godina vladavine Srpske napredne stranke, niko nije udostojio da uvede red u ovu oblast.

Takođe, nismo mogli da primetimo nikakav ozbiljan plan države da se podrže domaći proizvođači i da taj izvoz o kojem se govorilo zaista bude sinhronizovan, podržan od strane ove države. Meni je posebno oduvek smetalo što su domaće građevinske firme u podređenom položaju, što znamo dobro da su najčešće podizvođači, a reference za dobro izvršene poslove koriste strane firme, a vrlo dobro znamo koliko su reference važne za dobijanje velikih tendera.

Na kraju, ono što je za mene lično i za Srpski pokret i građane koji nas podržavaju najvažnije, ministar je spremna na kompromise kada su u pitanju veliki građevinski poslovi i velike investicije. Mi smo nedavno imali priliku da čujemo da nije upozorila ambasadora Kajla Skota kada je rekao da Kosovo i Metohija nije deo Srbije, već je to suverena država. Mogli smo da se uverimo da je ona prodala Kosovo...

(Isključen mikrofonom.)

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Koleginice, izričem vam opomenu.

Da, da, i treba da mi tapšete. Na takve reči samo ovakvu reakciju možete da očekujete, ona je normalna, ona je, nažalost, iznuđena, ali ovo je visoki dom i niko u ovoj sali ne zaslužuje da se tako razgovara s njim i da mu se daju takve kvalifikacije, a pogotovo ne potpredsednik Vlade.

Idemo dalje.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik dr Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući, mada sam neprijatno iznenađen neprincipijelnošću koju ste sada pokazali. Poslanica Dveri nije bila jedina osoba koja je rekla to što je rekla, mislim gospođi ministarki.

No, da se ja vratim na svoj amandman – zakon o građevinskim proizvodima i izgradnji građevinskih objekata. Možda ću rizikovati da i ja doživim, kao kolega Obradović, da mi ministar kaže da sam pomešao babe i žabe, što inače mislim da jednoj dami ne pristoji. Ali, vidite, ja imam pravo da smatram da građevinski proizvodi treba da se koriste za izgradnju građevinskih objekata i meni je ovo logično. Mislim da je ovaj naziv potpuniji od onog koji ste vi predložili. Naravno, on ima ogromnu manu što ga ne predlaže vlast, pa će sigurno biti odbačen.

No, nov je zakon i, kada sam razmišljao o njegovom imenu, ja sam čitao ovo što sam dobio u materijalu gde kaže – razlozi za donošenje propisa. Taman sam se ja tu, gospođo ministar, oduševio prvom rečenicom, prvim razlogom, pa sam se debelo razočarao drugim. U prvom razlogu kaže: „Najvažniji razlog za donošenje Predloga zakona o građevinskim proizvodima“, čije bih ime ja inače promenio, „jeste potreba da se opštim propisom uredi stavljanje na tržište građevinskih proizvoda, što do sada nije bilo uređeno“. To je logično i ispravno. Ali u drugom kaže – drugi bitan razlog je ispunjavanje obaveze usklađivanja sa propisima Evropske unije.

Ne moramo, gospođo ministar, stalno da dobijamo neke, manje ili više, s jedne ili druge strane, euforične izlive kada vidimo nešto što je u vezi s Evropskom unijom. Znate, i Španija je član Evropske unije; „Azvi“, koji je radio prvi LOT u Grdeličkoj klisuri, pripada Španiji, španska firma, član EU, i valjda se pridržavao tih zakona, pa se desilo to što se desilo. Ne mora nužno da je ono što je iz EU dobro. Zato sam smatrao da treba promeniti ime ovom zakonu. Da ne trošim mnogo vremena, pričaću i po sledećim amandmanima o sličnim stvarima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Vesoviću.

Po amandmanu, Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, zaista, em ste preuzeli mesto predsedavajućeg, em ste odmah krenuli sa opomenama, em ste prekinuli kolegincu narodnog poslanika Mariju Janjušević usred rečenice, em ste joj izrekli opomenu a da nije završila rečenicu, tako da ne znam zašto ste joj izrekli opomenu.

PREDSEDAVAJUĆI: Mogli ste da tražite povredu Poslovnika, ja bih vam obrazložio, a obrazloženje vam posle vašeg izlaganja.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Odlično, ja sad vas ovde, u okviru svog vremena, pitam – da li je ovde već danima od strane više narodnih poslanika postavljeno pitanje, pa i iz redova vladajuće većine, zašto je ministar Zorana Mihajlović prećutala obraćanje američkog ambasadora, koji je negirao državnost Srbije na Kosovu i Metohiji? Da li smo to svi postavili kao pitanje ministarki? Da, jesmo. Da li je bilo ko drugi dobio opomenu, izuzev Marije Janjušević, zbog postavljenog pitanja?

(Predsedavajući: Ja vas samo molim, nastavite po amandmanu.)

Upravo je to po amandmanu, to je i bila poenta onoga što niste dozvolili kolegici Janjušević da pita. Dakle, ideja je bila da se u konkretnom građevinskom poduhvatu, odnosno u realizaciji određenog auto-puta pravi kompromis sa američkim ambasadorom, koji priznaje nezavisno Kosovo. Šta je to, da li je to trgovina? To vas je pitala kolegica Janjušević. Zašto dajete opomenu za to? To pitamo ministarku.

Da li to znači – da bismo dobili američke pare i da bi oni dobili posao da rade određeni auto-put u Srbiji, mi treba da se odrekemo Kosova i Metohije i da ćutimo pred američkim ambasadorom kada on negira državnost Srbije na Kosovu i Metohiji? To je ministarka izjavila, nismo mi izmislili. Ona tvrdi da je taj kompromis ispravan i da zarad američkih para i američkog, ne znam kakvog, učešća u pravljenu određenog auto-puta u Srbiji mi treba da prećutimo američkom ambasadoru, u našoj kući, kada nas vređa i dovodi u pitanje teritorijalni integritet i suverenitet Srbije. Dakle, vi imate ministra koji je spreman na tu vrstu kompromisa, i da se odrekne Kosova i Metohije zarad trgovine sa američkim ambasadorom.

To nije za opomenu, to svi tvrdimo; to vi iz vladajuće većine tvrdite i takođe kritikujete sopstvenog ministra zbog toga. A ja sam to čuo od Aleksandra Vulina, što njega niste opomenuli kada je kritikovao Zoranu Mihajlović? Nemojte onda opominjati ni nas iz opozicije.

Što se tiče konkretne tematike, a i ovo je bilo veoma u vezi sa temom, mislim da smo ukazali na veoma jednostavnu stvar, za koju i dalje ne možemo da dobijemo nikakav odgovor od nadležnog ministra. Šta vas je sprečavalo šest godina koliko je SNS na vlasti? U redu, pre 2012. godine, kada je neko drugi bio na vlasti, bila je neka divlja gradnja, zašto je vi niste srušili kada ste došli na vlast? Zašto je niste srušili, gospođo ministarka? Znači, prethodni režim je imao divlju gradnju, bilo gde u Srbiji, što je niste srušili? Mislim da imam obrazloženje. Ili ste vi u dilu sa tim investitorima iz bivšeg režima pa ste im oprostili divlju gradnju... A tek je drugo pitanje gde je divlja gradnja za vreme šest godina vaše vlasti. Hoćete da kažete da je nema? Recite javno da je nema. Evo, izađite, budite pošteni i recite – za vreme vlasti Srpske napredne stranke u

Srbiji nema divlje gradnje. Ima li ili nema? Ako je ima, što je niste srušili? Za šest godina, ko da vam više veruje? Ko da vam bilo šta veruje?

Sve što ste ikada govorili zapravo je bila najveća predizborna laž. Pa vi ste pričali da ćete smanjiti cenu struje... Jeste li je smanjili kada ste došli na vlast? Naravno da niste. Sve što ste obećavali građanima Srbije, slagali ste. To vas pitam, zašto ne odgovorite na vrlo jednostavno pitanje? Znači, bežite od odgovora. Znači, vlast stoji iza divlje gradnje. Šta ste uradili za šest godina? Što niste srušili divlju gradnju iz bivšeg režima? Što niste doneli zakon o ispitivanju porekla imovine? Što niste poslali u zatvore sve one koji su opljačkali državu u prethodnih trideset godina? Jednog političara ili tajkuna? Nijednog, za šest godina vaše vlasti.

Vi meni nemate šta da zamerite i zato pričate okolo – Savez sa Srbiju, ovaj, onaj... A gde je Boško Obradović u toj vlasti? Gde je Boško Obradović u tom kriminalu i korupciji? Pa nema ga. Zato ne možete ništa da kažete o Bošku Obradoviću i Srpskom pokretu Dveri.

Zašto niste ispitali druge, to je pravo pitanje. Hajde da vidimo ko je nelegalno gradio. Hajde da vidimo ko je onaj ko stoji iza divlje gradnje u Srbiji. Hajde da vidimo ko je onaj ko je opljačkao Srbiju u prethodnih trideset godina. Da li možda neki od njih sada sede u Srpskoj naprednoj stranci, kao što su Goran Vesić ili Siniša Mali? Hajde da vidimo.

Zašto niste doneli zakon o ispitivanju porekla imovine svih nosilaca funkcija od 1999. godine do danas? Što niste kada ste tako veliki borci protiv kriminala i korupcije? Ko vam brani? Šest godina imate apsolutnu vladajuću većinu. Ne smete da ga donesete zato što štitite one koji su iz bivšeg režima prešli u vašu stranku i dobili aboliciju za sva krivična dela koja su radili pre toga. Sada su oni dobri. Svako ko pređe iz bivšeg režima u SNS, on je dobar, pa može da bude kakav god kriminalac pre toga, ali ako neće da pređe u SNS, onda je i dalje kriminalac. Ali čim pređe u SNS, onda je dobar čovek, sjajan tip, fenomenalan, bez obzira na to što je bio deo nekog bivšeg režima.

Vi ste abolirali čitavu Socijalističku partiju Srbije, koja je bila bivši režim, i sada sedite s njima u vlasti. Čekajte, što niste krenuli na Socijalističku partiju Srbije, da možda ona ne stoji iza divlje gradnje, da možda oni nisu uništili ovu državu u prethodnih trideset godina? Nisu, zato što su sada vaši koalicioni partneri, sada su super, nema veze što su bili bivši režim. Čekajte, zašto onda bilo šta zamerate Demokratskoj stranci? Zašto bilo šta zamerate Demokratskoj stranci? Socijalistička partija Srbije je podjednako bivši režim kao i Demokratska stranka. Znači, dobra je Socijalistička partija Srbije zato što služi verno Aleksandru Vučiću i zato što se odrekla Slobodana Miloševića i zato što sada veruje u boga koji se zove Aleksandar Vučić. Čekajte, hajde da budemo pošteniji, da li hoćemo da raskrstimo sa divljom gradnjom? Pa hajde da raskrstimo sa SPS-om. Mislim da je to veoma jednostavno pitanje za vas.

Niste mi odgovorili ni na jedno pitanje, što znači da sam u pravu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Kolega Obradoviću, vi ste potpuno izašli iz toka ove teme i van rasprave o amandmanu koji je podneo dr Dragan Vesović. Naravno, kao što znate, ja ne mogu da se uključim, nažalost, u raspravu s vama, ali sam dužan da vam kažem da kada je u pitanju kvalifikacija kao izdaja, prodaja, Zorana Mihajlović, bilo čega, nema ni kompromisa, kazna je potpuno zaslužena. Možete govoriti o auto-putevima, o zakonima koji su dnevnom redu, ali o tome naravno ne, jer kršimo dostojanstvo Narodne skupštine.

Javio se dr Aleksandar Martinović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107, gospodine Marinkoviću.

Pitao je gospodin koordinator šta smo uradili za ovih šest godina. Za ovih šest godina smo ih pobedili na svim izborima koji su od 2012. godine bili održani, i to ubedljivo. Pitao nas je koordinator i spočitavao nam kako nam građani ne veruju. To nije istina, građani su verovali u Srpsku naprednu stranku i 2012, i 2014, i 2016. i 2017. godine, i to takođe rezultati izbora pokazuju.

Ono što je gospodin koordinator izgleda zaboravio, to je da Sjedinjene Američke Države nisu priznale tzv. državu Kosovo 2018. godine nego 2008. godine, u vreme kada su na vlasti bili njegovi sadašnji koalicioni partneri i veliki prijatelji: Dragan Đilas, Boris Tadić, Vuk Jeremić, Dušan Petrović i ostali. Znae kako su reagovali ti veliki zaštitnici Kosova i Metohije te 2008. godine? Boris Tadić je pobeo u Rumuniju na jedan dan, imao je navodno neodložne državničke obaveze u Bukureštu. A te iste godine je ta vlada koja je navodno branila Kosovo i Metohiju, koju sada gospodin koordinator tako zdušno brani, proterala, zamislite, dva omražena ambasadora u Beogradu. Verovatno su to snažne i moćne države, koje su presudno doprinele priznanju Kosova i Metohije. Dakle, Vlada Borisa Tadića i Vuka Jeremića proterala je iz Beograda crnogorskog ambasadora i makedonskog. Toliko o njihovoj političkoj hrabrosti.

Gospodin koordinator je ovde spominjao mnogo toga što ja za ovo vreme koliko imam na raspolaganju ne mogu da ponovim. Jasno je o čemu se radi...

(Predsedavajući: Hvala, tražili ste povredu Poslovnika.)

... Pošto i građani, kao što vidite, u Nišu neće da slušaju, dakle neće da ... Bude više njih koji dođu autobusom iz Beograda nego građana Niša. Onda svu tu količinu reči koju bi da izgovore građanima, a građani neće da ih slušaju, onda moraju da izgovore ovde u Narodnoj skupštini. A verovatno je i Đilas propisao tarifu koliko puta moraju negativno da spomenu SNS, pa spram spominjanja SNS-a valjda ...

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Smatram da nisam povredio Poslovnik. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povredu Poslovnika, Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući. Član 27, u vezi s članom 108. Poslovnika Skupštine Republike Srbije.

Po ko zna koji put Boško Obradović vređa ovaj dom i građane Srbije i niko ne reaguje na te uvrede, pa je krajnje vreme da se skrene pažnja da onima koji destruktivno deluju, naročito protiv države, treba najmanje da se izrekne opomena, što je trebalo da uradite, predsedavajući, a niste uradili.

Ono što razlikuje Socijalističku partiju Srbije od koordinatora Boška Obradovića i njegove stranke jeste činjenica da Socijalistička partija Srbije nikada, apsolutno nikada nije pozivala na ubistvo predsednika države; nikada nije pozivala na ubistvo premijera; nikada, za razliku od tzv. nacionalne stranke Dveri, nije pozivala na silovanje premijerke; nikada nije ispoljila destrukciju koja se ispoljava svaki dan ne samo u ovom visokom domu nego na svakom koraku kada je u pitanju društveni život Republike Srbije.

Zbog toga vas molim da ubuduće ne prihvatite bilo kakvo ponašanje koje je, najblaže rečeno, destrukcija i da konačno imate nultu toleranciju prema onima koji ponižavaju ne samo Skupštinu Republike Srbije već i građane Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Samo trenutak, imamo nekoliko prijava po povredi Poslovnika.

Gospodine Rističeviću, niste se prijavili? Dobro.

Moram da odredim pauzu od tri minuta, u skladu sa članom 112, da bismo nastavili regularno da radimo na sednici. Hvala.

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Poštovani narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

VJERICA RADETA: Kada je u pitanju ovaj predlog zakona i amandmani koje smo podneli, on zaista može da se primeni na mnoge situacije koje su se dešavale u oblasti građevine.

Evo, obrazlažući ovaj amandman, želimo da skrenemo pažnju na jednu firmu iz Beograda koja se zove „Službene nekretnine“. Ta firma je zidala stanove za prodaju, moguće lošim građevinskim materijalom pošto ih nije

završavala, i zato je to u vezi s ovim amandmanom koji sam podnela. Više od hiljadu dana je bio blokiran račun te firme na iznos od preko 32.000.000 dinara.

Šta je tu još bitno? Ova firma, odnosno njeni vlasnici su suštinski oteli novac za stanove od ljudi koji su hteli da kupe te stanove; naravno, nisu dobili nikada te stanove jer zgrada nije završena, a ono što je urađeno je jako loše urađeno, nije čak ni u sivoj zoni.

E sada, ta vlasnica, Svjetlana Lana Đurašković, nedavno je valjda uhapšena, tako smo bar obavešteni u medijima, ali je interesantno da je ona bila jedan od koordinatora SNS-a njihovog interne tima. Pa sad, da li to ima neke veze, pošto se radi o Beogradu, sa lokalnom samoupravom Grada Beograda? Da li je ova Svjetlana Lana Đurašković onako samostalno ušla u taj kriminalni posao? To su neke stvari na koje bismo mi želeli da dobijemo, u ime građana Srbije, odgovor, na ova i slična pitanja. I, ponavljam, da povežemo s tim da li se tako loše radi zato što nije bilo ovog zakona. Da li možete da garantujete da više ovoga neće biti kada ovaj zakon i ovaj set zakona budu ovde usvojeni? Jer nešto ste slično pričali, otprilike, u ovoj načelnoj raspravi, da neće više biti nikakvih problema ni u legalizaciji, ni u dobijanju građevinske dozvole itd. Pa, evo, ljudi koje je prevarila ta Lana Đurašković bi verovatno voleli da čuju i stav ministra. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović, potpredsednica Vlade.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Zaista mislim da je potpuno svejedno ko je član koje političke partije i da li je uopšte član političke partije. Meni je važno da policija radi svoj posao u ovakvim situacijama. Ne znam ko je osoba, ali važno je da policija radi svoj posao i da da sve informacije koje su vam potrebne.

Što se tiče izdavanja građevinskih dozvola, zaista mislim da tu više ne sme da bude problema. I nije ni bilo već u poslednjih godinu dana problema oko izdavanja informacija o lokaciji ili izdavanja građevinskih dozvola. Ono gde jeste, defakto, bilo problema, zato i menjamo zakon, jeste ozakonjenje. Dakle, nije se to završilo i ne završava se onom brzinom koju bismo mi voleli da vidimo.

Potpuno sam saglasna da razlog zašto smo uopšte doneli Zakon o ozakonjenju jeste bio da što više objekata ozakonimo, a da samo ono što mora da se ruši treba da se ruši. To što sada donosimo izmene i dopune Zakona o ozakonjenju jeste da još više pooštrimo za one koji su bahati i koji, bez obzira na sve, rade nelegalno i grade nelegalno objekte. Zato su ove izmene i dopune Zakona o ozakonjenju pred vama.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Vjerica Radeta, pravo na repliku.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Hvala.

E, dobro je što je Arsić otišao. Došao odmoran, svež čovek i zna kad treba dati repliku.

Gospođa Mihajlović je ovde iznela neke podatke koji nisu baš tačni. Više puta se u javnosti pronosi ta priča od strane predstavnika njenog ministarstva kako se sad građevinske dozvole izdaju bez ikakvih problema, u nekom kratkom roku, na jednom šalteru itd. Evo sad pitanje za gospođu Mihajlović – da kaže lokalnu samoupravu u Srbiji gde se građevinska dozvola može dobiti dolazeći na jedan šalter. To ne postoji. Ne postoji. Građevinska dozvola se može dobiti u roku od 28 dana, koji je propisan zakonom mada je Zakon o opštem upravnom postupku rekao da je to 30 dana (dakle ništa epohalno, već je postojalo u zakonu opštem); može se dobiti kada se pribave sva prethodna dokumenta.

A ono što vi pričate u javnosti i što ste pričali kada je taj zakon donošen bilo je – samo dođeš, kažeš dobar dan, ja bih da gradim tu i tu, na jedan šalter, i sve se završi. To je dezinformacija, građevinska dozvola se dobija na isti način kao što je bilo i dosad. Budući investitor mora da pribavi svu moguću dokumentaciju da bi mogao da dobije građevinsku dozvolu u tom roku. Ja sad pre svega govorim o fizičkim licima, a znam da je drugačije kada su u pitanju pravna lica. To je ono što je takođe problem. Pitanje je kako neka pravna lica dobijaju u vrlo kratkom roku, i pitanje je da li sa kompletnom dokumentacijom, građevinsku dozvolu, a običan čovek ne može da je dobije dok ne obiđe sto šaltera da bi došao na taj jedan vaš šalter. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Profesor dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Kako je moguće da vi koji ste bili načelnica Odeljenja za imovinskopравne poslove, koja ste diplomirani pravnik, ne znate da se u ovoj zemlji građevinske dozvole izdaju elektronski? Nema šaltera, nema. Nema već dugo.

Po zakonu, mi imamo 28 dana, dakle u roku od 28 dana mora se izdati građevinska dozvola. Informacije o lokaciji, projekat za građevinsku dozvolu, izdavanje građevinske dozvole – sve je elektronski, nema jednog, jedinog papira. Prema tome, u svakom gradu u Srbiji, ali u svakom gradu u Srbiji, bila to mala opština ili grad, na kraju krajeva, na nivou Ministarstva, informacije o lokacijama se izdaju za oko ... Potrebno je petnaestak dana da bi se dobile, a građevinska dozvola za tri–pet dana. U Ministarstvu građevine se građevinska dozvola za velike infrastrukturne projekte izdaje u roku od tri dana.

Kad smo radili, recimo, „Ikeu“ (oni su nekako prvi bili na nivou Ministarstva koji su dobili elektronsku građevinsku dozvolu), sve je moralo da bude elektronski. Nema više papira, nema više šaltera, nema više toga da dođe neko i kaže – ja bih građevinsku dozvolu, a onda onaj s druge strane šaltera stoji i kaže – e pa ček da vidimo. Pa zato smo i imali ceo haos i zato smo imali sve ono da nekad godinama ljudi nisu mogli da dobiju građevinske dozvole.

Nije problem u delu izdavanja građevinskih dozvola kad pričamo o građevinarstvu, kad pričamo o tim poslovima. Veliki problem jeste ozakonjenje, imovinski poslovi. Tu imamo problem i to moramo da rešavamo.

Imam kompletnu statistiku ovde, da vam sad stvarno ne bih čitala, dostavićemo je kao pitanja poslanika. Dakle, elektronski se izdaju, imamo e-dozvole.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Dobro ja prođoh malopre, mislila sam da ću dobiti batine kako je ministar Mihajlović počela da viče, da mlatara rukama. I kaže sad, žao joj što ja ne znam. Znam ja odlično, gospođo Mihajlović, i ono što sam radila i što sam uvek spremna da radim, i znam odlično šta sam vam rekla i šta sam vas pitala.

Da li je elektronska dozvola ili dozvola na šalteru, onaj ko treba da je dobija mora, pa makar i elektronski, da pribavi dvadeset i kusur dokumenata, a ne pribavlja to služba, kao što ste se vi zaklinjali i tvrdili na svakom mestu.

A sad vas pitam, gospođo Mihajlović – ako jedan domaćin u Pranjanima recimo (gde je nedavno bila gospođa Maja Gojković na jednom značajnom događaju) hoće da gradi, ne znam, kuću, hoće da gradi neki poljoprivredni objekat, kako ćete mu omogućiti da vam se obrati elektronski? Nema internet. Nema, a pitanje je i da li ume da ga koristi. Da li vi možete naterati svakog čoveka da koristi internet?

Gospođo Zorana Mihajlović, Srbija nije „krug dvojke“, Srbija nije Beograd, Srbija je onolika kolika je sada sa Kosovom i Metohijom, poručite Kajlu Skotu kad ga budete videli. I nemojte sve što ovde govorite da pretvarate samo u ono što može da se radi u Beogradu. Ima mnogo toga o čemu je i Ana Brnabić ovde pričala, čime se vi stalno hvalite, digitalizacija itd., protiv čega mi nemamo ništa, ali nemate uslove za tako nešto. Vi u pola sela u Šumadiji nemate fiksnu telefoniju. U zapadnoj Srbiji u pola sela, u pola gradova, u svakom mestu, u svakoj opštini nemate mogućnost da koristite svaku mrežu mobilnog telefona. A vi pričate da će neko samo da klikne i da dobije građevinsku dozvolu. To nije moguće, obmanjete javnost.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Ako mi dozvolite, niste, znači, skoro bili u Pranjanima; inače, ima puno domaćinstava potpuno opremljenih internetom.

Odgovor, dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo da dopunim, ne mora niko da bude elektronski pismen, ali svakome ko god želi da napravi malu, veliku, kakvu god kuću, u kom god delu Srbije, neko mora da uradi projekat za tu kuću. Dakle, odluka je jedno, da želite da izgradite kuću gde god se nalazili, a drugo je da

neko mora da vam uradi projekat. Pa kako god vi bili pismeni ili nepismeni i kakvo god obrazovanje i stepen obrazovanja imali, taj projektant završava, elektronskim potpisom potpisuje.

A da je to donelo dobro Srbiji... I, za vašu informaciju, između ostalog, elektronski je umreženo 1.368 organa državne uprave, 8.428 državnih službenika uključenih u proces izdavanja građevinskih dozvola. Srbija je sa 186. mesta danas deseta u svetu, samo da se zna. Taj deo je zaista uređen i moram da reagujem na to što vi kažete.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Obradoviću.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Naime, delom amandmana koje predlažem na zakone ugledam se na najveću poslaničku grupu u našoj Narodnoj skupštini, SNS. Gledajući kako oni predlažu dobre amandmane, i ja se trudim da po sličnom primeru predložim i ja koji amandman. Jedini problem je što su oni predstavnici vlasti, a Vlada im neprestano odbija sve njihove predloge amandmana a oni ih i dalje predlažu, stotine i stotine. Pa, da građani znaju zašto je to tako – da ne bismo mogli da vodimo raspravu u pojedinostima ni o jednom zakonu sem ovom prvom koji je na dnevnom redu, i to samo prva tri člana. Dakle, da građani Srbije jasno znaju zašto se podnose ovi lažni amandmani – jednostavno, da ne bi moglo da se raspravlja ni o jednom zakonu koji je na dnevnom redu.

Što se tiče, s druge strane, teme o kojoj sam već govorio, zaista sam ostao nepravedan prema jednoj veoma važnoj temi. Zašto ja ne verujem ministru gospođi Zorani Mihajlović da će ovim novim zakonskim rešenjima bilo šta da se promeni kada je u pitanju rešavanje problema urbanističkog haosa i divlje gradnje? Naprotiv, tvrdim da će sve ostati isto i da će se samo legalizovati, odnosno ozakoniti dosadašnja divlja gradnja i kriminal i korupcija s tim u vezi.

Jedan od dokaza koje prilažem, da tako kažem, kao argument jeste kolega, nekadašnji narodni poslanik Aleksandar Vučić, koji je ovde na ovom istom mestu dizao, setićete se, onu zatvorsku, robijašku odeću Mladana Dinkića i obećao da će, čim dođe na vlast, Mladan Dinkić završiti u zatvoru. A onda je Mladan Dinkić, kao što se sećate, završio u Vladi Aleksandra Vučića, a ne u zatvoru. Dakle, ako neko ima takvu vrstu lažnih obećanja, kako mu možete onda više posle toga bilo šta verovati?

Dakle, ovde se radi jednostavno o otvorenom nepoverenju prema jednoj vlasti koja je slagala sve ono osnovno što je obećala kada je dolazila na vlast.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Pravo na repliku i pominjanje stranke.

Kaže koordinator tajkunsko-ljotičevskog udruženja, novi i omiljeni „pešadinac“ Dragana Đilasa, da se ovde podnose amandmani iz nekih razloga koje će on sada da objasni svima. Nije morao toliko da se trudi, ne želimo da se preznoji ako se već doterao za sednicu, to je detaljno obrazložila Marinika Tepić, njegova dobra koleginica iz tog istog udruženja i nosilac istih vrednosti, to su dobro objasnili sa Televizije N1 i oni njihovi NUNS-ovi. Dakle, svi oni kojima sada on tako lepo politički pripada i sa kojima se u svemu slaže, pre svega po vrednostima. To su verovatno one vrednosti poziva na silovanje, je l' tako koordinator? To su vrednosti poziva na vešala na Terazijama, je l' tako koordinator? To su sve poznate stvari.

Za njegovu informaciju, on to ne zna, a građani treba da čuju, prošla sednica Narodne skupštine, a i prethodna, završila se tako što vreme za raspravu nije iskorišćeno. Mogli su satima ovde da pričaju o čemu god su hteli pripadnici tajkunsko-ljotičevskog udruženja, ali ih to ne zanima. Oni su na drugim mestima, oni se okupljaju u brojevima od po deset, dvadeset, lutaju kao bez glave po ulicama, od jednog do drugog mesta u Srbiji, nigde ne mogu da napabirče više od desetero slušalaca, ali time se oni bave umesto da raspravljaju. Pa kad kažu da nemaju vremena, da se zna šta je istina – imaju vremena koliko god hoće, ali ne znaju šta će sami sa sobom.

Vremena ima pak da neke stvari koje nisu jasne ovom koordinatoru dodatno razjasnimo. Ako misli sve najgore o Srpskoj naprednoj stranci, ako misli da smo mi kriminalci, lopovi, šta je već sve ispričao, kako onda objašnjava što mu je životna želja, očigledno, da s nama sarađuje? Kaže – spremni smo za saradnju sa Srpskom naprednom strankom u Čačku. Evo, lepa slika (pokazuje sliku), pogodite čija. Međutim, izgleda, glavni problem je što njega ti o kojima priča čas ovako čas onako neće, i on s tim ne može da živi. Isti problem su imali, da znate, i Đilas, i Jeremić, i Stefanović itd., svi ostali. Dakle, što se nas tiče, naš je stav jasan, mi sa najgorima od najgorih ništa nemamo, niti želimo da išta imamo.

A što se tiče ovih priča o tome šta ko misli o Kosovu i Metohiji, Sjedinjenim Američkim Državama i ostalim krupnim temama, nije pitanje šta mi mislimo i šta smo rekli o tim stvarima, pitanje je šta je rekao koordinator, najbolji drug Dragana Đilasa, njegovog tajkunsko-ljotičevskog udruženja. Ovo je rekao o svom društvu, ovo je rekao o ljudima kojima pripada sada, pa se on, izgleda, upravo u ovo učlanio (pokazuje papir) i ovo on danas koordinira u

Narodnoj skupštini; on je sam odlučio da bude, kako je ono rekao, američki SKOJ. Čestitam američkom SKOJ-u.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Obradović se javio.

Nemate osnov za repliku, mogu da vam dam reč po amandmanu. Kolega Orlić vas nije pomenuo, niti je pomenuo ime vaše stranke, a ja vas ne prepoznajem u bilo kakvoj koaliciji, savezu iliti tajkunsko-ljotićevskoj inicijativi. Tu vas ja ne prepoznajem. Ako želite, javite se po amandmanu. (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Marija Janjušević.

Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Želim da ispoštujem domaće proizvođače građevinskih proizvoda koji su nam se obratili, pa ću pročitati: smrdljive zgrade, ispućali zidovi, neravnomerno sleganje, otpale pločice, ispućao kolovoz, otpala fasada. To su naši realni problemi i naša svakodnevica. Na tržištu je opšti haos sa ovim vrstama građevinskog materijala, koje su veoma često iz uvoza. Atesti, standardi i ostalo kao da ne važe za strane proizvođače koji prodaju svoje proizvode u Srbiji, prosto nema dovoljne kontrole kvaliteta, a najveći problem su hemikalije i aditivi. Neophodno je uvesti red i zabraniti svaki vid mešetarenja i favorizovanja takvih proizvoda. Svi proizvodi prosto moraju proći proveru pre ugradnje u objekte, a ne uveravati se u njihov kvalitet kada već dođe do problema.

Posebno treba izvršiti zaštitu i afirmaciju domaćih proizvoda i zakonom regulisati nekontrolisani uvoz kada kod nas postoje dovoljno dobri proizvodi. Cena nije presudna kada su takvi materijali u pitanju. Dosta stranih kontraktora gradi po Srbiji, mnogo je slobode pri izboru materijala, i sve to bez ikakve kontrole.

Ugovorom se mora tačno predvideti vrsta i kvalitet materijala i opreme za taj proizvod, tražiti garancija za dobro izvršen posao i pokrenuti je ukoliko dođe do problema. Razne vrste materijala na gradilištima za nasipe moraju biti ispitane, odobrene pre ugradnje, da se ne desi katastrofa kao na deonici Lajkovac–Ub gde se gotov auto-put ruši, krpi se nasip zbog glinovitog materijala punog vode.

Nekontrolisano vađenje šljunkovitog materijala po vodotokovima i narušavanje obala – i eto nam poplava. Nekontrolisana seča po šumama, pa taman i za ogrev, da ne pričam o drugim razlozima – eto nam klizišta.

Srbija mora da zaštiti svoje proizvode od keramike, od geokompozitnih materijala. Mogu pločice iz uvoza da popričekaju, imamo domaće.

Treba uvesti odgovornost izvođača i obavezu da investitor mora da ima odgovornost za sve manjkavosti i za nekvalitetni materijal koji koristi. Samo u

tom slučaju gradiće se na opšte zadovoljstvo i investitora i nadzornog organa, u ovom slučaju države Srbije.

Postoji bojazan da se i na ovaj način ugrožava poslovanje brojnih domaćih preduzeća koja nemaju sredstava da isprate standarde nametnute novim zakonima, koji se selektivno primenjuju i da će se na taj način favorizovati inostrane kompanije. Daleko od toga da ne treba uvesti standardizaciju, ali pre toga je neophodno omogućiti i konkurentnost domaćih preduzeća.

Iskoristiću još samo da zamolim predsedavajućeg da povuče opomenu koju mi je dao, jer građani ovo gledaju i ispašće da i vi podržavate da Kosovo i Metohija nije deo Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Neće ništa, koleginice, da ispadne. Moj stav ste čuli. Stojim čvrsto iza njega i tako ću i da nastavim.

Marijan Rističević, povreda Poslovnika? Ne, po amandmanu? Onda sačekajte samo prvo ministarka Mihajlović da kaže.

Ministar prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Niste u pravu kada kažete da se ne primenjuju standardi i da ukoliko neka strana kompanija proizvodi neke građevinske proizvode, onda se nikakvi standardi ne primenjuju nego neki strani standardi itd. Za to niste u pravu, zato što se za sve građevinske proizvode, bilo da su proizvedeni ovde bilo da su uvezeni, primenjuju naši, srpski standardi, i to je zakon.

Dakle, ovaj zakon uređuje dodatno mogućnost za naše firme koje proizvode građevinske proizvode da mogu da se pojave i na stranom tržištu, mnogo više nego što su uopšte imale mogućnost. Kako su se, recimo, one sada pojavljivale, pojedine, na drugim tržištima van Srbije? Tako što su tamo imale svoje kompanije koje su osnivale, pa su tamo u akreditovanim laboratorijama dobijale dozvole i tako su mogle da se pojave. A mi hoćemo da ovde imaju mogućnost da se akredituju i da mogu da izvezu iz Srbije građevinske proizvode. Jedan od razloga donošenja ovog zakona.

Prema tome, prosto niste u pravu kada kažete da vlada haos i da niko živi ništa ne kontroliše i da se ne primenjuju standardi. Primenjuju se srpski standardi.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, verujem da je koleginica poznavalac građevinskog materijala zbog dva razloga. Prvi razlog je... Tu ne računam čupanje mikrofona, ne znam da li je ovo građevinski materijal, ali ona je to vešto iščupala za stolom dok je predsedavala Maja Gojković.

Drugi razlog je to što je ona majstorica trećeg stepena. Ovi ljotićevci ne vole masone, ali, gle čuda, s desne strane sedi slobodna zidarka. Verujem da kao majstorica, treći stepen, čak i odlučuje o građevinskim materijalima, o šestarima, lobanjama, kamenu, udovičkoj kesi, crnim stolnjacima. Ona je predsednica Suda časti Velike ženske lože u Srbiji. Dakle, kada neko govori o bezobrazluku, kao što to govori njen šef, onda je za mene vrhunski bezobrazluk govoriti loše o masonima, a sve vreme sa vaše desne strane sedi slobodna zidarka, majstorica, treći stepen.

Svi se sećamo da se razume u građevinski materijal kao „kamenonosnica“, kada je unela onaj kamen koji je bio kamen za pritiskanje kupusa, ali kamen je građevinski materijal.

Dakle, verujem da ona to dobro poznaje i da je to naučila za vreme dok je bila u Demokratskoj stranci Srbije, u Indiji, gde sam ja smenjen u upravi vodovoda kao predsednik Skupštine zato što sam se protivio divljoj gradnji. Tamo je izgrađena fabrika za reciklažu olovničkih akumulatora „Monbat“, bez građevinske dozvole, naknadno je dobijena, na vodozahvatu. Oni su to podržali, ja sam zbog toga smenjen.

Oni su podržali izgradnju „Energo–Zelene“, koja je započeta bez građevinske dozvole. Čak ni parcela još nije bila otkupljena, da ne govorim o ceni. Njen saborac je direktno učestvovao u tome. Zove se Srpk Medenica. Odštetni zahtev danas od Belgijanaca za „Energo–Zelenu“ iznosi 130.000.000 evra. Tako se oni razumeju u građevinske materijale.

Na kraju, u centru Indije građen je objekat koji se zove *Tradeunique*. To je poslovno-stambeni objekat od 30.000 kvadrata, bez građevinske dozvole, u kome je Opština – već sam bio smenjen – kupila nekoliko hiljada kvadrata po ceni od 2.300 evra, grubi radovi, znači još uvek to nije završeno, gde je otvoreno nepostojeće odeljenje Tehnološkog fakulteta itd.

Ja verujem da se ona vrlo dobro razume u građevinski materijal s obzirom na to da je sve vreme ćutala, i dan-danas ćuti o tome, ali je novac iz Opštine, u kojoj je predsednik bio Goran Ješić, legao na račun organizacije koja se zvala „Moja Indija“. Gle čuda, ta organizacija je bila registrovana na njenoj kućnoj adresi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Povreda Poslovnika, Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, moram da ukažem na član 108, da se o redu na sednici Narodne skupštine stara predsednik Narodne skupštine.

Ja ne znam kako ste vi mogli da dozvolite da gospodin Marijan Rističević sve vreme vređa ministra Zoranu Mihajlović govoreći o tome da je ona mason, da je slobodni zidar, kako sedi sa vaše strane slobodni zidar i mason. Sve vreme obraćajući se vama govorio je o ministarki Zorani Mihajlović i o tome da je ona

slobodni zidar i mason i da je deo nekakvih tajnih društava. Ja ne znam kako ste vi uopšte dozvoli da on govori ovoliko i da na ovakav način vređa ministra.

Ja znam da je gospođa Zorana Mihajlović član Trilateralne komisije i... (Isključen mikrofonom.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, niti je tema diskusije Marijana Rističevića bila ministarka Mihajlović... Vaša diskusija nema smisla. Možete govoriti o čemu god želite, nije sporno, ja ću vam dati reč, ali stvarno u povredi Poslovnika navedite kako sam ja to ugrozio i povredio dostojanstvo Narodne skupštine.

Nemojte sada pominjati ko je član čega, kakvih društava. Stvarno ne znam ništa o tome i, molim vas, mi se ovde bavimo politikom i hajde da debatujemo o politici, ovim zakonima i amandmanima koji su nam danas na dnevnom redu.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, bio sam veoma precizan i dozvolite samo da obrazložim do kraja. Imam potpuno pozitivnu nameru da zaštitim gospođu ministra od kleveta.

Dakle, kolega Marijan Rističević se javio za ukazivanje na povredu Poslovnika. Obraćao se sve vreme vama kao predsedavajućem i govorio o povredi Poslovnika i rekao da je ta osoba koja sedi sa vaše desne strane mason i učestvuje u ne znam kakvim tajnim društvima. Vi niste na to reagovali, niste zaštitili dostojanstvo ministra. Ili je možda ministar zaista mason ali mi to ne znamo?

Mi iz Dveri smo tvrdili da u Vladi Republike sedi više masona i mogu da ih nabrojim ako hoćete, ako vam odgovara, ali nisam znao zaista za gospođu Zoranu Mihajlović. Znao sam da je član Trilateralne komisije, ali to je druga tema.

Hoću da vam kažem, vaša je obaveza, kada neko kaže – onaj ko sedi sa vaše desne strane je mason, on je ovakav, on je onakav, on je krao, on je ne znam šta radio, morate zaštititi gospođu ministra od Marijana Rističevića. Počeo je da napada i vas iz vlasti, ne samo nas iz opozicije. Ne znam šta on više radi, on se zbunio, misli da je na „Farmi“.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Obradoviću.

Dugujem obrazloženje: nisam povredio Poslovnik. Ono što ja znam i što cela javnost zna i što mogu da vam kažem, kad ste već to spomenuli, kao neko ko blisko sarađuje sa ministarkom Mihajlović, ja znam da gradi puteve, znam da predlaže reformske zakone i da posvećeno radi za svoju zemlju. Čega je član i kakav član stvarno bilo ko ovde u Narodnoj skupštini, ko god sedi, to ne znam niti me zanima. Mi smo ovde da vodimo političku debatu.

Želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.)

Narodni poslanik Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja molim „Ljotića“ da ne bude „Ljutić“ i da pažljivo sluša.

Nisam znao da gospođa Mihajlović živi u Indiji. Nisam znao da je gospođa Mihajlović unela kamen u ovu skupštinu. Ja sam mislio da to čini neka osoba koja sedi s njegove desne strane.

Čak nisam ni rekao da su masoni nešto loše, ne znam. To sam više puta ponovio – ne znam. Ali ovi „Ljotići“, kako on kaže, tvrdili su da je to loše i napali su Vladu Republike Srbije i premijerku Brnabić da u njenom kabinetu postoje dva ministra, a pritom je sve vreme sa njegove desne strane sedela osoba, majstorica trećeg stepena Velike ženske lože Srbije i predsednica Suda časti.

E sad, ja nisam znao da mu je Đilas toliko poremetio stepen razumevanja, razboritosti itd. Ali, bože moj, on nije odgovorio ni juče na pitanje kako je to za vreme nekog gospodina Obradovića ostalo neuknjiženih objekata, i koliko je to građevinskog materijala u Čačku, od 97.000?

Mislim da gospodin Obradović ima jedan veliki problem, on se naglo promenio. Ljudi imaju pravo da se menjaju, to nije sporno, ali on zabranjuje nekim drugim ljudima da promene neki svoj stav. On ima legitimno pravo da ode kod velikog majstora Đilasa, milionera. Može kod njega da se raspita o rijalitetima, jer on je to uveo. Što se „Farme“ tiče, ja sam i danas došao sa farme i svaki dan dolazim sa farme, a on deli stav ovog Đorđa Vukadinovića da seljaci nemaju pravo, izgleda, da budu u Skupštini, ali to govori o njemu. Na kraju, on se toliko promenio...

(Predsedavajući: Hvala.)

Sačekajte. Znak Dveri je bio ovo. U poslednje vreme, od kada je otišao kod Đilasa, njegov znak je ovo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ristićeviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Koleginica Ljubica Mrdaković Todorović, po Poslovniku.

Nadam se da ćemo se vratiti posle temi, da završimo ovu zaveru Rimske kurije, masona, iluminata, nego da pređemo na temu.

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Član 107, gospodine predsedavajući.

Ne znam zašto ste dva puta dali reč koordinatorskom nekom kupus organizacije i zašto ga niste prekinuli u njegovim oligofrenim komentarima. Nismo mi dužni da trpimo ovde ničije mentalno nasilje i da trpimo i doživljavamo ničije komplekse i frustracije. Molim vas da ubuduće sankcionišete takvo ponašanje i takav govor.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Mrdaković. Znae da bih i ja voleo da svi govore o temi dnevnog reda, ali jednostavno nije moguće.

(Marija Janjušević: Replika.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima dr Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Jedan od 567 amandmana na prvi zakon. Možda uvažena gospođa ministar ne zna da na prvi zakon ima 567 amandmana, tri su prihvaćena, i od tih 567 amandmana...

Molim kolege iz Srpske radikalne stranke da budu baš onoliko tihi kada ja govorim koliko sam ja tih kada oni govore. Hvala, kolege.

Dakle, zašto je 567 amandmana predložila ova skupština? To znači da možda taj zakon nije dobar. Ali druga stvar je ovde mnogo bitnija – gospođa ministar stalno uspeva da unese neku konfuziju u misaoni proces onih narodnih poslanika koji je slušaju, bez obzira na to koliko su oni zbunjivi ili nisu. Naime, pre pet ili deset minuta rekla je da je potpuno svedjedno ko je član koje partije, a pet minuta pre toga je rekla – tako rade vaši, a ovako radimo mi.

Ja sam sada tu malo u nekoj konfuziji jer ne znam sada čiji su ovi: pošto se u ovoj zemlji uglavnom veruje novinama, juče je na primer bio u „Kuriru“ članak o osam spratova divlje gradnje, mislim na Voždovcu. Zgrada je useljena, pedeset stanova, bez dozvole; kaže, razvlačena je svojedobno od strane građevinske inspekcije žuta traka, sutradan skidana, stanari tu žive. Čiji su ti, gospođo ministarka, koji su napravili tu zgradu, naši, vaši? Ja ne znam. Ali kako ćemo da stanemo na kraj toj divljoj gradnji, to me interesuje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Vesoviću.

Doktor Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Znae kako se zovu svi ti koji rade na takav način? Zovu se jednim imenom – bespravni graditelji.

Prema tome, postoje institucije koje rade svoj posao. Neki objekti su u nadležnosti gradova i opština, neki objekti su u nadležnosti države, odnosno ministarstva, tačno se znaju postupci. A ove izmene i dopune zakona su upravo za te koji se bahato ponašaju i grade i dalje nelegalno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Povreda Poslovnika, Milimir Vujadinović.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Pa, vi ste krenuli u početku ozbiljno da primenjujete Poslovnik iako važite za čoveka koji prilično izbegava tu, da kažem, najoštriju primenu kada

su u pitanju opomene, ali mislim da ste i sada morali da reagujete. Ne unosi ministar nikakvu konfuziju u ovaj uvaženi dom, niti ima ikakve konfuzije kada smo u pitanju mi koji želimo dobro ovoj zemlji.

Spomenuo je prethodni govornik i predlagač amandmana i sve ono što su radili vaši i naši. Na početku, postavlja se pitanje da li je uopšte moralno raspravljati o amandmanu koji dolazi iz poslaničke grupe koja uporno u poslednje dve godine poziva prvo na tuču, na silovanje, na vešanje i, čuli smo danas, na rešenje problema nelegalne gradnje rušenjem. I sada, postavlja se jasno pitanje da li uopšte o takvim amandmanima treba raspravljati.

Kada su u pitanju vaši i naši, koje je spomenuo uvaženi kolega, evo, to možemo lako da razlikujemo. Kada je u pitanju ova sadašnja vlast, kada kažemo naša, onda mislimo na narodnu vlast, vlast koju je izabrao ovaj narod, evo kako stoje stvari: danas je Srbija deseta u svetu po brzini izdavanja građevinskih dozvola; danas je Srbija zemlja u kojoj imate više od 30.000 gradilišta u odnosu na stotinak koliko je bilo aktivno u Srbiji kada su njihovi bili na vlasti, tj. onaj koji im je danas gazda, gospodin Đilas. U ono vreme kada su bili njihovi, Srbija je legalizovala za celih sedamnaest godina 150.000 objekata (ispravite me, ministarka, ako grešim), a od 2015. godine do danas 183.000 nelegalno izgrađenih objekata. Znači, nije intencija rušenje objekata, na šta poziva Boško Obradović i ljudi iz tog saveza, nego legalizacija i dovođenje u red stvari u toj oblasti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vujadinoviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Reč ima Marija Janjušević, povreda Poslovnika.

Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Povredili ste član 104, imala sam pravo na repliku. A da ne pričam i o tome da...

PREDSEDAVAJUĆI: Na repliku dr Vesoviću?

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Na repliku ministarki, zaboravili ste, jer ministarka je rekla da ja nisam u pravu.

PREDSEDAVAJUĆI: Mi smo prešli na sledeći amandman, koleginice, moram da vas podsetim na to.

(Marija Janjušević: Da, ali mi niste dozvolili...)

Prešli smo na sledeći amandman. Onda možete da se vratite i dva dana unazad.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Povredili ste i član 27. Dozvoljavate da se povrede Poslovnika koriste kao replike. Dozvoljavate ovde da neko ko je iz Subotice, gde se čupaju grkljani i prave betonske cipele, priča o nasilju. Da jednom budemo jasni, mi ne pozivamo na rušenje objekata, nego pozivamo na uvođenje reda.

Još jedna stvar, hvala vam što toliko govorite o Savezu za Srbiju, sa tolikom histerijom, jer nehotice pokazujete koliki je vaš strah od Saveza za Srbiju, koji će da spreči prodaju Kosova i Metohije, pre svega.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice, oduzimam vam vreme od vremena poslaničke grupe.

Reč ima Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Gospodine predsedavajući, čl. 107, 108, 109. Vi ste morali ponovo da izreknete meru opomene. Ovde je opet rečeno da mi prodajemo Kosovo.

Gospodine predsedavajući, cenim vašu tolerantnost prema gospođi, pravoslavno-slobodnozidarskoj osobi, jer ona svakog trenutka može doći da iščupa taj mikrofonski ispred vas, može da uđe sa nekim kamenom da vas kamenuje itd.; može da dođe sa šestarom i mačem za bockanje dvernica. Ja cenim to što vi imate dozu opreza s obzirom na to da, iz svega dosad viđenog od prethodne govornice Marije Janjušević, morate da vodite računa i o ličnoj bezbednosti. Na vašem mestu, ja bih takođe strepeo, jer je moguće da svaki čas nešto učini.

Gospodine predsedavajući, nismo mi prodali Kosovo. Kosovo su prodali oni. U to vreme ona je bila član jedne druge partije, njen sadašnji šef je dobio 50.000 evra iz „Kolubare“ da ćuti. Godine 2008. pala je pogodba lično između Jeremića, Borka Stefanovića, to su njihovi koalicioni partneri, „saveza lopuža i prevaranata“, kako to sada zovemo moderno, pala je pogodba, i to depeše Vikiliksa dobro pokazuju. Pala je pogodba: oni su molili Američku ambasadu da Albanci odlože proglašenje nezavisnosti Kosova dok Boris Tadić ne bude izabran u drugom krugu za predsednika Republike Srbije. Američka ambasada, to nek pitaju onog Brajana Martina koji kontaktira s njima, izašla je u susret Vuku Jeremiću, Borku Stefanoviću, savezu lopuža, prevaranata, varajića i pelješanovića. Boris Tadić je zakletvu dao, čini mi se, 14. februara, a Albanci su proglasili nezavisnost 17. Plus Međunarodni sud pravde, plus zamena Rezolucije. Dakle, oni i njihovi saveznici su prodali Kosovo i Metohiju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću. Smatram da nisam povredio Poslovnik.

Što se tiče moje lične bezbednosti, imam puno poverenje u službu MUP-a koja radi u Narodnoj skupštini Republike Srbije.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Reč ima Ljubica Mrdaković Todorović, po amandmanu.

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Jednostavno, predsedavajući, imam potrebu da kažem za ove prekoputa, neobaveštene, da problem bespravne

gradnje stambenih objekata nije potekao iz vremena ministarke Mihajlović i ove vlade. U pitanju je višedecenijski problem, ako niste znali.

Vrlo je interesantno da je pik problema kada je Beograd u pitanju, naravno i ostali gradovi u Srbiji, pa i moj grad Niš, kada je u pitanju građevinski sektor, problem je nastao, svi to odlično znamo, u vreme „žutog preduzeća“ i u vreme vlasti Dragana Đilasa, njegovih poltrona i poslušnika, kada su zakonsku regulativu namerno tako postavili da njihovi prijatelji i ortaci mogu da ne plate po 90% vrednosti građevinskog zemljišta, da grade gde hoće, kako hoće i gde god žele, što im je, naravno, Đilas u to vreme omogućavao. Na taj način građani su ostali oštećeni i praznih džepova za stotine miliona evra, a da ne govorimo o kamatama, koliki je to ukupno iznos.

Tako da bi mogli da se zapitaju koliko je za taj novac moglo, recimo, škola da se izgradi, vrtića da se renovira, zdravstvenih ustanova, besplatnih školskih paketa za decu itd.

Preporučila bih ovim demagozima sa suprotne strane da se poklope ušima i ćute.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Mrdaković Todorović.

Reč ima dr Dragan Vesović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Ja zaista ne reagujem osim ukoliko me neko svojim izlaganjem zaista ne uvredi. Smatram da vi ne morate da znate... Ovo što je sada prethodna govornica rekla, da smo mi nazvani poltronima i poslušnicima, svašta sam čuo i ne pada mi teško, ali da pre nepunih par minuta od iste kolegice poslanička grupa bude nazvana oligofrenom... Ja ću vam reći: oligofrenost – mentalna retardacija, duševna zaostalost i slaboumnost. Ja sam stvarno zgranut šta zdravstveni radnik može da kaže. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Vesoviću.

Smatram da nisam povredio Poslovnik. Stvarno nisam čuo u tom trenutku kada je kolegica rekla, ako je rekla, i pomenula taj termin koji ste pomenuli. U svakom slučaju, ja ću tražiti da mi se dostavi stenografska beleška da to vidim. I hvala vam na ukazivanju na povredu Poslovnika.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Odrediću se prema tome što ste rekli tokom sednice i hvala vam na ukazivanju. Pozivam sve narodne poslanike da se ophode jedni prema drugima sa dužnim poštovanjem. Hvala.

Reč ima Ljubica Mrdaković Todorović, po amandmanu.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Oligofrenost je širi pojam, ja sam govorila u figurativnom smislu. A što su se kolege prepoznale, to je već njihov problem. Nemam nikakav problem da govorim istinu, ako to nekoga

vređa, ali nekada stvari treba nazvati pravim imenom, gospodine predsedavajući. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Po amandmanu, reč ima Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, ja zaista ne mogu da verujem da ste vi prećutali ovo što smo sada ponovo imali priliku da čujemo, a to je da se na ovako skandalozan način koleginica narodni poslanik obraća svojim kolegama u ovom uvaženom Domu Narodne skupštine.

Ako niste dobro čuli kolegu Vesovića, ja ću još jednom da vam pročitam šta je oligofrenija – mentalna retardacija, duševna zaostalost, slaboumnost. To je koleginica iz Srpske napredne stranke direktno rekla za svoje kolege sa suprotne strane, dakle iz opozicije, a vi niste reagovali. I onda pričamo o bilo čemu i o bilo kakvom vređanju i bilo kakvom, da tako kažem, mentalnom i drugom nasilju u Domu Narodne skupštine i našem društvu uopšte. Sad je upravo primer onoga što vam govorim.

Nikada se Srpska napredna stranka nije izvinila ni za čupanje grkljana u Subotici, ni za betonske cipele Bogdana Labana, ni za kretene, budale, lopove, izdajnike i ološe o kojima neprestano govori Aleksandar Vučić. Kada će Srpska napredna stranka da prestane da vređa svoje političke protivnike i opoziciju?

Da li je moguće da vi dozvoljavate da neko nas iz opozicije naziva mentalno retardiranim? Molim vas, pa da li je iko ikada nazvao svoje kolege u Narodnoj skupštini Republike Srbije mentalno retardiranim?! Šta još treba da doživimo od vladajuće većine, koja ima ovde apsolutnu većinu i može da nam radi šta hoće, koja nas izbacuje sa sednice, isključuje nam mikrofone, kažnjava nas? Na kraju smo i mentalno retardirani! Vi očekujete posle toga da neko iz opozicije ima poštovanje prema vama?! Kako? Kako da vas poštujemo kad se na taj način odnosite prema opoziciji? Vi ste većina, vi imate svu moć u vašim rukama, vi možete da donesete svaku odluku većinom glasova, mi vam ne možemo ništa u tom smislu, ali zašto nas onda vređate?

Da li je ministarka reagovala? Pa naravno da nije. Uvređena je njena koleginica ovde, Marija Janjušević, i ona je „mentalno retardirana“. A ovo nije nasilje nad ženama, gospođo Mihajlović? Sada ćete da ćutite jer je žena iz Srpskog pokreta Dveri. Ona može da bude maltretirana, ona može da bude vređana, ona može da bude kažnjavana, a ne sme nijedna žena iz Srpske napredne stranke.

To je ono što je nepravedno, to je ono što je nepošteno, to je ono zbog čega se mi iz Dveri bunimo, to je ono što vam ne dozvoljavamo. Ne dozvoljavamo vam da gazite naše dostojanstvo, da vređate svoje političke protivnike, da se na taj način odnosite prema onome ko ima pravo... Morate to

da razumete, mi imamo pravo na slobodu misli, na slobodu govora, na slobodu okupljanja. Ne možete na taj način da nas vređate.

Ovo je skandal nad skandalima! Ovo je ne za opomenu, ovo je za isključenje sa sednice. Ovo je nedostojno ovoga parlamenta. Ovo je nedostojno poslaničke funkcije. Ko iz vlasti može sebi da dozvoli da opoziciju nazove mentalno retardiranom? Kuda to vodi? Šta očekujete sa druge strane? Da trpimo takvo ponižavanje? Da trpimo da gazite naše dostojanstvo? Da nam ne dozvoljavate da možemo da uopšte govorimo i da se čuje drugačije mišljenje?

Više od pola godine nijedan lider opozicije ne može da gostuje ni u jednoj političkoj emisiji u ovoj državi? Kako se zove taj sistem? Sve to mi trpimo. I na kraju nas još nazivate mentalno retardiranim. Gde je granica, gde je kraj? Šta ćemo još da doživimo? Posle Bogdana Labana i čupanja grkljana i betonskih cipela, još i to da smo mentalno retardirani i da smo svi ološi, kreteni, lopovi, tajkuni, izdajnici, kao što nas svaki dan zove Aleksandar Vučić. Da li je on predsednik svih građana? Da li je on i naš predsednik ili je samo predsednik Srpske napredne stranke?

Dokad ćete da nas vređate? Dokad ćete da gazite naše dostojanstvo? I kako onda očekujete da ne reagujemo? Kako očekujete da ne zaštitimo svoje dostojanstvo? Ne damo vam da nas gazite, neću vam to dozvoliti. Dveri se ne plaše Srpske napredne stranke i to je vaš problem sa Dverima: nemate nas u aferama, nemate nas u fiokama, ne možete da nas ucenite, nismo deo nikakve kriminalne priče, a mnogi među vama jesu. I zato možete samo da nas vređate.

O meni lično ste rekli sve najgore, i da sam opljačkao Hilandar... Pitam – kako me primaju u tom Manastiru Hilandaru ako sam ga opljačkao?

(Predsedavajući: Vreme.)

I da bijemo žene, i da smo agenti CIA, nema šta niste rekli. Ali to da smo mentalno retardirani, to je zaista vrhunac i bruka i sramota, gospodine predsedavajući.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Obradoviću.

Kao što sam rekao, tražiću stenobelesku i tražiću da vidim šta znači ta reč terminološki. U svakom slučaju, proverićemo. Niti ja imam nameru, niti bilo ko od predsedavajućih, niti bilo ko iz vladajuće većine da bilo koga ponižava i vređa. Slažem se sa vama, apsolutno to ne treba dozvoliti, tako da nemojte uopšte da brinete povodom toga.

Reč ima dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Izvinite, da vas pitam nešto, pošto tako u žaru svoje borbe za ljudska prava, ženska prava, pričate nešto o tome – a šta je poziv na vešanje? Ne razumem. Šta je u vašem žargonu, u vašem rečniku poziv na vešanje? Verovatno nešto lepo.

Pričate o tome da je predsednik Aleksandar Vučić predsednik svih građana. Da, jeste. A onda u isto vreme pozivate na njegovo ubistvo. O čemu vi pričate?

Govorite o tome kako vas nema ni u jednoj aferi itd. Pa znate onu srpsku poslovicu – s kim si, takav si. Vi ste sa Đilasom, Jeremićem, Stamatovićem. A šta su oni?

Prema tome, gospodine Obradoviću, kad pričate, imate dvostruke aršine. Svako nasilje je, naravno, nasilje. To uopšte nije sporno. Da vas podsetim, vi ste ti koji pozivate na vešanje predsednice Vlade, vi ste ti koji pozivate na ubistvo predsednika Srbije, a onda pričate o tome kako jako vodite računa o građanima Srbije. Nemojte, molim vas, nemojte.

Nema potrebe da vičete, mislim da vas svi odlično čujemo.

(Boško Obradović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Nemate pravo na repliku, kolega.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sonja Pavlović, Marinika Tepić, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Ja ne pripadam ni ovima, ni onima, ni vašima, ni našima. Upravo dolazim sa skupa članova Inženjerske komore i pripadam građanima Srbije i svima onima koji su sve ovo vreme pokušavali sve zamke vlasti, vezano za ovakve zakone, da sprovedu i da krajnje uspešno obavljaju svoje poslove.

Kako je rekla ministarka, bespravnim graditeljima se zovu oni koji bespravno zidaju, a da institucije rade svoj posao. Ja bih pre svega rekla da bespravni graditelji rade svoj posao, a institucije ih ne sprečavaju u tome i zato imamo ovoliku navalu bespravne gradnje, koja se ovim zakonom rešiti ne može.

Ali da se vratimo na Predlog zakona o građevinskim proizvodima na koji sam podnela amandman. U ovom zakonu se zaista vidi sva nedoslednost zakona koji su vezani za građevinarstvo. Recimo, predlagač zakona nije prepoznao, pošto je tako zakon krojio, da osim građevinskih proizvoda postoje i neki građevinski sklopovi, znači celi tehnološki sklopovi, koji se zovu zapravo građevinskim proizvodima, i nije ih naveo u zakonu. Znači, to nisu ni jednostavni objekti prefabrikovani, kao što su trafostanice ili slično. Naš predlog je bio da se član 1. proširi građevinskim proizvodnim sklopovima. Kao što rekoh, vrlo jednostavno se ti prefabrikovani proizvodi tretiraju. Recimo, imamo, naročito za velike tehnološke sisteme, objekte u kojima je sva sila

tehnologije stavljena, paket-postrojenja, mala, koja predstavljaju jedan građevinski proizvod a zapravo su građevinski sklopovi.

Razlog zbog čega to nije uneto u ovaj zakon o građevinskim proizvodima, kao što sam rekla, jeste nedoslednost, nedorečenost i veoma velika skučenost Zakona o planiranju i izgradnji, gde se isključivo tretiraju stambeni objekti, vrlo malo svi ovi ostali, i zbog toga se dešavaju ovakve greške i u ovim drugim zakonima.

Osim toga, nije toliko bitno... Veoma je, naravno, bitno koji su to građevinski proizvodi koji mogu da se koriste na ovom tržištu, ali u ovom zakonu nisu tretirani, osim tehničkih karakteristika, ni tehnički uslovi pod kojima mogu ti građevinski proizvodi da se ugrađuju. Mnogo je bitno koje su to firme koje koriste te građevinske proizvode, da li su to neke fantomske firme koje su se osnovale dan-dva pre toga ili su to stručne firme, koje zaista mogu ovim građevinskim proizvodima da barataju na pravi način.

I dalje ostajem pri onome što sam rekla u načelu – zakon nije dovoljno dobar. On nema preduslove da bude dobar, ne bih ih ponavljala. Osim restitucije i svega ostalog što ide zajedno s tim, osim katastra, on znači ni u ovom tehničkom delu, koji se ne odnosi samo na planiranje, a vezan je za ovaj Predlog zakona o građevinskim proizvodima, nije dovoljno definisan kako bi mogao na pravi način da se sprovede.

Sve te nedoslednosti ovoga zakona, i ovaj deo koji se odnosi na Sud časti Inženjerske komore... Ja sam došla upravo sa skupa, protesta inženjera. Moram da pitam ministarku u vezi s tim pošto očekujemo, i u zakonu je dato, da će Sud časti od sada sprovoditi Inženjerska komora – zašto dosad, znači za ovih mnogo godina, Ministarstvo nikada nije imenovalo osam članova Suda časti Inženjerske komore koji treba da dođu iz redova Ministarstva? Znači, vi dosad, sve ove godine, niste imenovali te članove za Sud časti, a sada ćete da preuzmete da vi budete Sud časti i da oduzimate licence.

Onda, ja nisam videla ni da u ovom zakonu postoji kodeks po kome će biti oduzimate licence. Taj kodeks postoji jedino u Inženjerskoj komori. Znači, vi ćete oduzimati licence u Ministarstvu po osnovu kodeksa Inženjerske komore. A šta ako Inženjerska komora ukine taj kodeks? Koji je pravni osnov po kojem vi možete da oduzimate licence inženjerima ukoliko zloupotrebe svoju profesiju? To bih zaista volela da dobijem kao odgovor na pitanje, jer dosad nijedan odgovor od ministarke nisam dobila. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Mislim da je važno da, koliko god puta bude bilo potrebno, objasnim sve što je vezano za Inženjersku komoru Srbije. I evo prilike, pošto ste postavili pitanje, da krenemo sa tim.

Dakle, Inženjerska komora Srbije je kao takva osnovana 2003. godine. Tada je ministar bio Dragoslav Šumarac i tada su poslovi ministarstva povereni Inženjerskoj komori. Dakle, ona je dobila mogućnost da izdaje licence, oduzima licence, pravi sve stručne ispite, da svi inženjeri plaćaju članarine da bi imali i dalje licence. Oko 30.000 inženjera, različitih vrsta licenci, sve je to izdavano u nekom prethodnom periodu.

Šta se u međuvremenu dešavalo? Dešavalo se da je jedna šačica ljudi potpuno blokirala rad Inženjerske komore, da smo imali situacije da se nisu uopšte izdavale licence, da smo imali ozbiljne probleme u funkcionisanju Inženjerske komore. Samim tim, kada imate jednu takvu blokadu u radu Inženjerske komore, onda je normalno da imate blokadu i u jednom delu sprovođenja i realizacije infrastrukturnih projekata.

Vidim da mnoge boli ta priča, pre svega tu šačicu ljudi jako boli što će se ponovo izdavanje licenci i eventualno oduzimanje licenci prebaciti, odnosno vratiti kao posao u Ministarstvo, što je i bilo do 2003. godine. Potpuno shvatam da to nema nikakve veze sa strukom, nego to ima isključivo veze sa interesima i novcem, oko milion evra se deli samo na osnovu prihoda od članarina. Informacija za sve inženjere je da neće biti članarina kada izdavanje i oduzimanje licenci bude u sklopu Ministarstva.

Inženjerska komora se ne gasi. To nije tačno. Dakle, to nigde nije predstavljeno ovim zakonom. Biće poslova koje će obavljati Inženjerska komora Srbije, sigurno, ali sam isto tako sigurna da ćemo zaštititi struku, a ne baviti se politikom. Jer ovo sada je čista politička priča Demokratske stranke, Dragoslava Šumarca, potpredsednika DS-a ili dela Saveza za Srbiju, kako god se zvali. To nema veze sa strukom.

Delili su poslove, delili su članarine, nije se imalo upliva ni u šta. Ministarstvo je pokušalo dva puta da preuzme određene poslove na 90 dana Inženjerskoj komori samo onda kada je stalo izdavanje licenci, jer oni godinu dana nisu izdavali licence. Iz tog razloga je Ministarstvo preuzimalo posao.

Dakle, sada ćemo vratiti nadležnosti tamo gde im je mesto a to je u Ministarstvu, i baviti se strukom jer je struka broj jedan, a ne politika koju nam sprovodi Demokratska stranka.

Još puno mogu da pričam o Inženjerskoj komori...

PREDSEDAVAJUĆI: Vreme, zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Ja sam član te komore od njenog osnivanja i zaista nemam razloga da branim interese Dragoslava Šumarca, pogotovo što je njegov zakon nešto malo bolji od ovog vašeg, a inače isto jedan veoma neupotrebljiv zakon, koji smo teško sprovodili u praksi. Znači, ja ta koja se ovde bori za struku i smatram da

Inženjerska komora ni u kom slučaju ne sme da bude mesto političke borbe između sadašnje vladajuće koalicije i Demokratske stranke.

Rukovodstva su zamenljiva. Dragoslav Šumarac i svi ostali koji sprovode svoju politiku su zamenljivi, međutim, nisu zamenljivi članovi Inženjerske komore. Ako neko treba da bude taj koji će da sprovede protest ili izvrši izmenu svog rukovodstva, Inženjerske komore, onda je to preko 30.000 članova Inženjerske komore. Zaista sam sigurna da Inženjerska komora ne treba da bude mesto borbe suprotstavljenih političkih partija, već treba da bude nezavisno strukovno udruženje, da ne bude formirana kao javno preduzeće. I apsolutno niko ne može da sprovede Sud časti i oduzimanje licence bolje od preko 30.000 članova Inženjerske komore.

Moram još jednom da naglasim, ja sam tu ta koja brani struku jer sam istovremeno član Inženjerske komore. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Stvarno ne znam kako su bili dobri ti zakoni Dragoslava Šumarca kad smo tad bili 184. na listi Svetske banke po izdavanju građevinskih dozvola, a imali smo hiljadu gradilišta na celoj teritoriji Srbije. Dakle, nisu bili dobri zakoni.

Ali ono o čemu vi govorite, Inženjerska komora i članovi... Prvo, Inženjerska komora se ne ukida. Ja stvarno ne znam ko to od inženjera neće biti u Inženjerskoj komori. Pa naravno da će biti svi inženjeri u Inženjerskoj komori. I čemu taj strah? Čemu strah da se s vremena na vreme proveriti da li je sve u skladu sa zakonom? Zašto je problem? Čemu strah svih onih koji su sada u Inženjerskoj komori da će neko pogledati šta su sve potpisivali?

Nemojte da nam pričate o tome kako se zaklanjate iza struke i kako je sve fantastično, a mi imamo situaciju da na jednom delu puta imamo inženjere koji su potpisali hrpu kojekakvih projekata, gde sada skidamo taj put. Ovako izgleda Ub–Lajkovac. To su inženjeri Inženjerske komore, izvinite, jedan deo inženjera koji je to potpisao. Dakle, skidamo dva i po metra puta! To nije šarena laža i to nije priča tek tako. Dakle, to su takođe inženjeri koji imaju licence Inženjerske komore.

Dajte da jednom odvojimo ono što je dobro, što je kvalitetno i što je stručno od onih koji se bave politikom i zarađuju na grbači nekih drugih inženjera koji su vredni. To je ono što mi želimo – struka na prvom mestu.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Vrlo kratko. Nemam baš utisak da se ovde neko bori iskreno za te inženjerske komore i inženjere. Prethodni dan kad smo govorili u načelnoj raspravi, a evo počelo je i sad, nekako se sve svodi na Dragoslava Šumarca.

Što se tiče nas iz Srpske radikalne stranke, Dragoslav Šumarac nam nije ostao baš u dobroj uspomeni. On je taj koji je dozvolio bespravnu gradnju, on

je pokušavao svojim osnovnim zakonima i sa pet, šest, sedam izmena tog zakona nešto, kao, da uradi, a svaki put je samo stvarao još veće mogućnosti i uslove za bespravnu gradnju.

Tako da ne mislim da treba ovde da se deo rasprave bazira baš na imenu Dragoslava Šumarca. Na inženjerskim komorama i uopšte inženjerima u komorama – to da. Ne vidimo mi neku razliku između Zorane Mihajlović i Dragoslava Šumarca, osim što se Zorana farba u plavo, a Dragoslav Šumarac u crnu boju.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Sonja Pavlović. Izvolite, koleginice.

SONJA PAVLOVIĆ: Mislim da me ministarka nije dobro saslušala šta sam rekla. Pre svega, ja nisam rekla da su zakoni Dragoslava Šumarca bili izvanredni, naprotiv, rekla sam da je možda za nijansu bolji od ovog vašeg zakona. Znači, i to je bio loš zakon i nemam nikakvog razloga da branim Dragoslava Šumarca, nekadašnjeg ministra resora u kome ste sada vi.

Smatram da treba i dalje da branim interese inženjera. Niko nije rekao da će se Inženjerska komora ukinuti, međutim bitno jeste, zaista, da Sud časti treba da bude u Inženjerskoj komori i apsolutno niko ne može da me ubedi u suprotno.

Smatram da treba izvršiti reviziju licenci. Smatram da pre svega treba da se vidi ko radi nešto u profesiji, a ko ne radi u profesiji. Ali morate da prihvatite i ovo: dešava se nešto vrlo čudno u građevinarstvu, mladi ljudi nemaju gde da nauče posao, firme su se raspale. Nije lako njima da dođu do posla, nije im lako da steknu te licence, a onda treba neko da vrši reviziju u trenutku kad posla za domaće građevinare ima tek onda kada ti podobni upropaste poslove i onda oni treba da privedu objekte nameni, ti stručni inženjeri koji ne mogu da dobiju poslove na nameštenim tenderima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Reč ima Veroljub Arsić.

Izvolite, kolega.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, mene iznenađuju neke moje kolege narodni poslanici koji izgleda ne znaju ustavnopravni položaj Narodne skupštine, Vlade i ministarstava, pa se pod nekim, valjda političkim, izgovorom da je ta čuvena Inženjerska neko strukovno udruženje... Nije. Nije, i nemojte da se lažemo.

Znači, u Narodnoj skupštini Republike Srbije donet je Zakon o Inženjerskoj komori. Napisalo ga je tadašnje Ministarstvo za planiranje i urbanizam, Vlada ga je usvojila kao predlog, ovlastila Šumarca da dođe ovde u Narodnu skupštinu da brani zakon koji je napisao za sebe. To je istina. Znao je koliko je dobar ministar, znao je da se bliži kraj toj DOS-ovoj vlasti 2003. godine, pa daj da za sebe obezbedi još jedan izvor prihoda.

Sada, da postavimo pitanje ustavnopravnog položaja. Izdavanje licence je javna isprava. Da bi neko mogao da izda javnu ispravu, mora da ima javno ovlašćenje. Javno ovlašćenje imaju državni organi, državne agencije, ima Advokatska komora u skladu sa Zakonom o advokaturi i njenim ustavnopravnim položajem po članu 67. Ustava. Ali Inženjerska komora nije ustavna kategorija, nego je Narodna skupština jedan deo ovlašćenja koji je poverila Ministarstvu prenela na Inženjersku komoru. Nadzor radi i dalje Narodna skupština preko ministarstva koje je nadležno za nadzor Inženjerske komore.

Šta se sada čudite? Ko je dao ovlašćenje Inženjerskoj komori da izdaje licence? Narodna skupština. Dragoslav Šumarac je zloupotrebio tadašnju skupštinsku većinu i sebi dao za pravo da, mimo ministarstva koje je vodio, potpisuje licence inženjerima kao javne isprave. To su bile zloupotrebe. Zato se uzima novac, plaća se članarina.

Imali smo još jedanput, kada su probala strukovna udruženja u računovodstvu i reviziji da koriste javna ovlašćenja, pa su napravili cirkus – kotizacije, seminari i sve moguće druge gluposti – da bi neko mogao za neki STR da vodi knjigovodstvo. Na tom putu je bila Inženjerska komora. Jesu li pali na ispitu? Jesu. Pa, nije ministarstvo ni postavilo ni radilo projektni zadatak iznad tog tunela u Grdeličkoj klisuri, nego baš ti isti inženjeri. Pa, čekajte, možete da klimate glavom, neki inženjer je morao to da potpiše, na osnovu neke licence. Izvini, to što potpisuješ, za to odgovaraš.

Nemojte više da branite nešto što jednostavno nema smisla. Niti je Inženjerska komora ustavna kategorija, dali smo joj da bude zakonska. Odgovara i dalje posredno Narodnoj skupštini. I treba da bude promenjena i treba da joj budu smanjena ovlašćenja, taj posao treba da radi ministarstvo, ono nama odgovara. Nemamo mi ništa sa tom Inženjerskom komorom, apsolutno ništa, i nema pravo da naša izvorna ovlašćenja koja su nam poverili građani na izborima prenosimo na Dragoslava Šumarca i neko njegovo strukovno udruženje koje nema veze s Ustavom.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Reč ima Sonja Pavlović, po amandmanu.

SONJA PAVLOVIĆ: Kolega Arsiću, mnogo ste se ražestili, kao da ste vi član Inženjerske komore ili ministar građevinarstva, ne razumem toliku ljutnju. Drugo, projektne zadatke ne potpisuju inženjeri, projektne zadatke rade investitori. Znači, investitor je nekom inženjeru dao projektni zadatak koji je možda i neostvariv za realizaciju, a naročito u nekom kratkom roku i na način na koji ne može da se realizuje.

Sumnjam u te oduzete licence, ali neću ništa da pričam unapred, postoje neki ljudi koji bi se time odlično bavili i mislim da su to članovi Inženjerske komore. Ali da ne bismo ceo ovaj zakon o kome pričamo ili paket zakona

sproveli na problem Inženjerske komore, a zapravo su zakoni loši – da su zakoni dobri, ne bismo imali ni problem Inženjerske komore – ja predlažem, evo sad ja vama da predložim, da se vratimo na temu i da pričamo o zakonu na koji su sada podneti amandmani.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Znači, meni je to jako zanimljivo: kada celu priču postavite onako kako jeste, e hajde sada da pričamo o nečemu drugom.

I to da o tim licencama treba da raspravljaju inženjeri iz Inženjerske komore, ma gotovo je više sa tom pričom. Gotovo je, nema više javnih ovlašćenja, da završimo.

(Vjerica Radeta: Čekaj da se usvoji zakon prvo.)

Evo, glasaćemo. Ja sam 99% siguran da toga više neće biti. I neće više niko moći da naplaćuje reket pravim inženjerima. Neće više niko moći, kao što je to radila Inženjerska komora. Reket je članarina, to je reket, ništa drugo, nezakonito. Možete da donosite podzakonske akte koliko god hoćete. Zašto? Da bi mogao Dragoslav Šumarac da prima još 300.000-400.000 dinara platu kao predsednik, šta već? Čime je on zaslužio da bude predsednik te komore? Tako što je doneo u Skupštinu zakon i branio ga? Da li je zaslužio kao bivši ministar? Nije. I sada je član neke „vlade u hladu“, kako to kaže moj kolega Marijan Ristićević. Sve živo, čega god da su se dočepali, upropastili su.

Sada kažete – ovaj zakon je loš, on je možda malo bolji. Ma, možda je i mnogo bolji, to će vreme da pokaže. Ali ti sa kojima vi sedite mnogo su loše zakone donosili, to vreme pokazuje, neprimenljive, zato ih i menjamo.

Još nešto, možete da napadate koliko god hoćete, nemamo mi taj problem, vreme vas u svakom vašem napadu demantuje, događaji vas demantuju. Tako će biti i u budućnosti. Počnite malo ozbiljnije da se bavite politikom.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Sonja Pavlović, imate pravo na repliku.

SONJA PAVLOVIĆ: Kolega Arsiću, ja se samo nadam da neće opet, kada padne neka kiša, jer to se stalno dešava, da padne potporni zid u Grdeličkoj klisuri. Onda će sve ovo što ste sada rekli da bude demantovano, biće vam žao zbog toga, jer niko dosad nije premeštao brdo s kraja na kraj, pa se odustalo od toga. Znači, sve ovo što ste rekli, u pravu ste u jednom – vreme će vas demantovati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, Veroljub Arsić. Pa potpredsednica Vlade Zorana Mihajlović.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Baš zato da ne bi bilo šta više padalo nekome na glavu, donosimo jedan ovakav zakon. To što nešto pada nekome na glavu, ili je moglo da padne na glavu, jeste zasluga onoga koga vi sada branite. Još nešto, on je znao da donosi loše zakone iz jednog prostog razloga – njemu ništa nije moglo da padne na glavu jer se ništa nije radilo. Ništa. Ništa nije moglo da padne, jedino da ga lupi neki svežanj novčanica, 300.000-400.000 mesečno. Šta ste radili? Ništa. Gde ste bili? Nigde. Neko vas časti zato što ste napisali zakon. To im je padalo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Uporno slušam vašu priču o Grdeličkoj klisuri, o nekim brdima itd. Prvo, nikakvo brdo se ne pomera, to je pod broj jedan. Pod broj dva, pominjali ste ovde promenu organa unutar Inženjerske komore. Da, trebalo je da se oni davno promene, ali, između ostalog, oni čak ni izbore nisu mogli da sprovedu po pravilima. Pošto nisu mogli da sprovedu izbore po pravilima, onda su čak koristili i razne svoje rođake ne bi li ostavili celo rukovodstvo u Inženjerskoj komori, da se malo vratimo na tu Inženjersku komoru.

Dakle, da bude, još jedanput, jasno, struka je na prvom mestu, inženjeri su na prvom mestu. Ali postoje pravila i postoji zakon koji mora da se poštuje u tom smislu. Neko potpisuje projekte, takođe. I niste uopšte u pravu, investitor definiše projektni zadatak, to je tačno, ali za svaki projekat koji se uradi neko odgovara svojim imenom i svojom licencom. Prema tome, pričaćemo u nastavku, bilo je mnogih projekata koji su, nažalost, potpisani, zbog čega sada država mora da izdvaja dodatni novac ne bi li te probleme rešila. Počev od Ub–Lajkovac, da ne govorimo, između ostalog, i o kosini koju ste pomenuli. Mislim da je čak nekorektno da kažete neistinu da se brdo pomera, jer danas svi odjednom sve znaju o Grdeličkoj klisuri, danas su svi odjednom genijalci po pitanju toga šta treba da se uradi u Grdelici. Pod broj dva, da budemo potpuno jasni, imenom i prezimenom postoje ljudi koji su pravili projekte, koji su ih potpisivali, stajali iza tih projekata i svi oni i te kako treba da budu provereni. Jer ako neko napravi projekat nakon čega nešto padne, onda imamo problem, taj projekat ne valja. To su isti ti ljudi koji predstavljaju, upravo ovako kako je rekao kolega Arsić, ljude koje vi branite. Nadam se da će to izgledati u narednom periodu potpuno drugačije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Koleginice Pavlović, ja bih da završimo debatu. Ministarka je odgovorila na sva vaša pitanja i gospodin Arsić je replicirao.

Izvolite, po amandmanu, može.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Još jednom ću reći, ja nikoga ne branim, niti imam potrebe da branim. To što ste rekli da ste izdvojili dodatna sredstva da se završe novi projekti za neke loše urađene projekte, da, upravo radim na takvim projektima gde moram da ispravljam greške loše urađenih projekata onih koji su na nameštenim tenderima dobili te projekte, tako da mi je problematika veoma jasna. Međutim, nikada mi neće biti jasno kako neko može da izmeni tuđe projekte dvanaest puta, pet, deset, dvanaest puta, a da pritom ne bude taj konsultovan. Tu pre svega možemo da pričamo i o Zakonu o planiranju i izgradnji, možemo da pričamo i o Zakonu o autorskim i srodnim pravima, znači ne postoji šansa da se neki projekat izmeni bez saglasnosti projektanta koji je radio projekat.

To bih volela, nadam se da će ta vaša ekspertiza to pokazati i da ćemo sve ovo što sada pričamo napamet... Jer ne čujemo ni imena ljudi, ni ko je menjao, ni šta je menjao, ni ko je radio te projekte, sve pričamo napamet. Ali ne znam šta je tu, recimo, radio nadzor. Ja apsolutno ne znam šta je tu radio nadzor, koga čuvate iz „Koridora“. Pa dajte da vidimo šta su ti ljudi radili tu. Kako su oni mogli da dozvole izmene projekta? Kako bilo koji projekat može da bude izmenjen u toku realizacije a da nadzor to ne overi? Nemojte sada da se igramo projektovanja pred ovom skupštinom.

Nemam razloga, još jednom ću ponoviti, koliko god vi želite da iskrivite moje reči, da branim Dragoslava Šumarca, niti njegov zakon. Sedim tu gde sedim jer sam samostalni poslanik, nisam pripadala nijednoj vlasti, branim struku i dajem građanima Srbije informacije za ovaj set zakona koji su doneli i za ona mesta koja ugrožavaju njihova građanska prava. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Profesor dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Mala dopuna. Vlada Republike Srbije, Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture ne radi baš ništa napamet. Prema tome, svi inženjeri koji su bili projektanti, ili svi inženjeri koji se nalaze u tehničkoj kontroli, ili svi inženjeri koji su potpisali i bili nadzor, svi su oni imenom i prezimenom, sa sve projektima i projektnim rešenjima, predloženi, odnosno poslati Inženjerskoj komori – a vi ste rekli da ste članica Inženjerske komore – Sudu časti Inženjerske komore na proveru njihovih licenci. Dakle, svi, od prvog do poslednjeg. Prema tome, ništa se ne radi napamet, postoje imena članstva Inženjerske komore. Prema tome, da vas to zanima, našli biste.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Danica Bukvić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

DANICA BUKVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana gospođo ministar sa saradnicima, koleginice i kolege narodni poslanici, ja sam podnela amandman na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima.

Amandmanom se predlaže izmenjena definicija predmeta zakona i ona bi trebalo da glasi: „Ovim zakonom uređuju se uslovi za stavljanje na tržište građevinskih proizvoda, standardi i performanse građevinskih proizvoda, tehnički propisi i uslovi, postupci i procedure za ocenjivanje i verifikaciju performansi i dobijanje dokumenata o performansama i znakova usaglašenosti sa srpskim i evropskim standardima, obaveze privrednih subjekata, kao i sva ostala pitanja od značaja za oblast građevinskih proizvoda“. Smatram da je ovakva formulacija ovoga člana jednostavnija, jasnija i preciznija.

Kao što su moje kolege istakle, Predlogom ovog zakona prvi put se donosi opšti propis kojim se uređuje stavljanje na tržište građevinskih proizvoda. Svi propisi i pravila o proizvodnji i prometu građevinskog materijala sada se nalaze na jednom mestu, što će, svakako, biti od pomoći i proizvođačima i kupcima.

Donošenjem ovog zakona ispunjava se i obaveza usklađivanja domaćeg zakonodavstva sa propisima EU. Na taj način uspostavlja se slobodno i otvoreno tržište i garantuje stranom licu obavljanje privredne delatnosti pod uslovima koji su zakonom utvrđeni i za domaća lica, kao i izlazak naših proizvođača na strano tržište, što je još i važnije.

Posebno želim da istaknem potrebu ali i obavezu primene i poštovanja ekoloških principa u građevinarstvu i izradi građevinskih materijala, u cilju zaštite životne sredine i zdravlja ljudi, a sve sa željom da nam se azbestne zgrade i zgrade građene od drugog nezdravog materijala više nikada ne dese.

Poslanička grupa SPS će u danu za glasanje podržati ovaj kao i ostale predložene zakone. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Ljubinko Rakonjac.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Rakonjac.

LJUBINKO RAKONJAC: Hvala, gospodine predsedavajući.

Poštovana gospođo ministarka sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima. Ovim amandmanom želim da se unapredi definicija Predloga zakona i da se učini jasnijom.

Ono što želim da naglasim, poštovana gospođo ministre, jeste da pohvalim napore Vlade od 2012. godine na uvođenju principa zelene ekonomije u našoj zemlji, što je za nas, Zelene Srbije, koji se dugo zalažemo za to, veoma važno, jer je to jedan od najznačajnijih delova našeg programa.

Zeleni Srbije su sa velikim zadovoljstvom podržali Pravilnik o korišćenju pepela iz termoelektrana u putogradnji, što će nam omogućiti da se oslobodimo negativnih dejstava pepela na životnu sredinu i zdravlje stanovništva koje živi u okolini termoelektrana.

Takođe, sada želim da naglasim, što Zeleni Srbije predlažu već više od deceniju, trebalo bi razmišljati o jednoj budžetski neutralnoj intervenciji, a to je da država subvencionise nabavku hibridnih i električnih automobila, pre svega za one kojima je to osnovno sredstvo rada i za invalide kao sredstvo prevoza. Normalno, oni bi državi plaćali sve ostale dažbine, PDV, carine i drugo.

Radi ilustracije, daću neke osnovne podatke o stanju po ovom pitanju u Evropi, svetu i kod nas.

Samo u prvoj polovini 2018. godine prodato je oko 800.000 hibridnih vozila, što je rast od neverovatnih 66% na godišnjem nivou. Čisto električna vozila imaju rast prodaje 64% u nekim zemljama Evrope; u Holandiji prodaja čisto električnih vozila u odnosu na vozila koja koriste goriva fosilnog porekla zauzima 80%.

Sušтина našeg predloga jeste i konstatacija da u onim zemljama koje daju subvencije prodaja i dalje raste, a one koje ih smanjuju ili ukidaju suočavaju se sa smanjenjem prodaje električnih vozila jer su ona i dalje preskupa u odnosu na vozila sa klasičnim pogonom. Očekuje se da na globalnom nivou prodaja električnih i hibridnih vozila dostigne dva miliona jedinica ove godine.

Kakvo je stanje u Srbiji? Dosad su registrovana oko 143 električna i 223 hibridna vozila. To je znatno više nego u odnosu na prošlu, 2017. godinu. Ne treba podsećati da u našoj zemlji nema subvencija za ovu vrstu vozila. Nesumnjivo je da bi, ukoliko bi se uvele subvencije i druge povlastice za kupovinu električnih i hibridnih vozila, kao i formiranje infrastrukture (veći broj javnih stanica za punjenje električnih i hibridnih vozila), ove brojke bi bile znatno veće.

Zeleni Srbije predlažu da se donesu pravna akta, makar sa ograničenim rokom trajanja, recimo zaključno do kraja 2025. godine, za subvencije pri nabavci električnih i hibridnih vozila, kao i individualnih i javnih stanica za punjenje. Predlažemo da ova vozila radi jasne prepoznatljivosti imaju zelene registarske tablice.

O benefitima na nacionalnom nivou koji se dobijaju kroz ovaj predlog ne treba posebno govoriti, a to su: veća energetska sigurnost, benefiti u pogledu zdravlja stanovništva, smanjenje buke, veća sigurnost vozača i putnika. Tako da bih molio da se u nekom narednom periodu razmatra i razmišlja o ovom predlogu kako bismo dostigli evropske i svetske trendove na ovom polju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice Belačić.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Gospođa Mihajlović je u odgovoru na moje prethodno izlaganje po amandmanu istakla da je opredeljenje Vlade Republike Srbije proevropsko, te da se stoga domaće zakonodavstvo uređuje po ugledu na evropske standarde.

Međutim, oni koji se nalaze na višim državnim funkcijama od ministra, a to su predsednik države, predsednik Vlade i predsednik Narodne skupštine, nebrojeno puta su istakli da iako se Srbija nalazi na evropskom putu, naša država želi da sarađuje sa svim državama. To konkretno znači da je ministar dužan da prilikom izbora izvođača radova u nekom konkretnom poslu isključivo odlučuje na osnovu kriterijuma stručnosti i cene obavljanja određenog posla, te da država porekla izvođača radova ne igra nikakvu ulogu.

S tim u vezi, mi iz Srpske radikalne stranke strahujemo da ministar favorizuje evropske i američke kompanije, kao i kompanije iz Ujedinjenih Arapskih Emirata, dok se, istovremeno, gotovo ne sklapaju poslovi sa Rusijom, Kinom i državama bivšeg Sovjetskog Saveza. Rusko građevinarstvo je poznato po svom kvalitetu i postojanosti. U Rusiji se i dan-danas izuzetno mnogo gradi i mnogi naši građani odlaze u Rusiju da rade u oblasti građevine.

Ministar, s druge strane, umesto da iskoristi ruske radnike i ruske projekte, u svakoj prilici ističe svoje antirusko opredeljenje. Tako je ministar u svojim javnim nastupima okrivila Rusiju za neuspeh izgradnje projekta „Južni tok“, a istovremeno je potrošeno trideset miliona evra novca opredeljenog za projekat „Južni tok“. Novac je, navodno, potrošen za pripremne radnje, eksproprijaciju, istražne i pretprojektne poslove. Postavlja se pitanje da li je novac zaista namenski potrošen, da li je morao da bude potrošen i ko će za sve to da odgovara. Ovo će, verovatno, utvrditi tek neka naredna vlast.

S druge strane, u avgustu se obrušio potporni zid na Koridoru 10, a pre toga, 16. maja, angažovan je stručnjak Svetske banke za kosine, izvesni Marinos Skempas. To znači da je gospodin iz Svetske banke primio najmanje tri plate s obzirom na to da su između avgusta i maja protekla tri meseca; pored njegove tri plate, utrošena su određena sredstva za njegov rad, a došlo je i do rušenja. Nadzor nad ovim projektom vršila su dva konzorcijuma, francuski *Louis Berger* i grčki *Egnatia Odos*, a izvođač radova bila je španska firma „Azvi“. Postavlja se pitanje ko će da odgovara, da li projektant, izvođač radova ili lica koja su vršila nadzor, ili možda sve tri grupe.

Ovaj događaj pokazao je da evropski standardi i evropski izvođači nisu uvek najbolje rešenje, a u Srbiji se prilično dobro gradilo i u vreme kada Evropska unija nije postojala. Ceo Novi Beograd izgrađen je na močvarnom tlu i pesku, i dan-danas dobro stoji, dok je, nažalost, rok trajanja projekata koje u poslednje vreme gradite na osnovu evropskih standarda svega nekoliko meseci. Samim tim, očigledno, ne radi se dobro. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ministar u Vladi Republike Srbije odlučuje, donosi odluke i stavlja bilo kakav potpis, na bilo kakav dokument, na osnovu odluke Vlade Republike Srbije, nikad samoinicijativno. U tom smislu, ja kao ministar nijedan dokument, bio on memorandum, protokol, ugovor itd., nisam potpisala da iza toga nije stajala odluka Vlade Republike Srbije, to znači za svih 18 ministara, zajedno sa predsednikom Vlade, da li su te odluke bile od 2012, 2013, 2014, pa sve do današnjeg dana. Tako da znate da za svaki dokument koji ste pominjali u prethodnim danima postoji odluka Vlade Republike Srbije.

Drugo, kada govorite o izvođačima odnosno investitorima, ali pre svega izvođačima, ministar nije taj koji odlučuje i određuje ko će da bude izvođač na određenom objektu ili određenom infrastrukturnom projektu. Treba da znate da je vrednost infrastrukturnih projekata na teritoriji Srbije koje vodi Vlada Srbije šesnaest milijardi evra, da je od toga devet milijardi evra Narodna Republika Kina pošto ste rekli da toga nema; gotovo dve milijarde evra Ruska Federacija pošto ste takođe rekli da toga nema; da su tu takođe Azerbejdžan, Turska i da zasad nemamo mnogo nekih izvođača, da budem otvorena, iz same Evrope.

Za Koridor 10 koji ste pomenuli rekla sam i vašoj kolegici da će Ministarstvo svu dokumentaciju oko Grdeličke klisure, oko svake kosine dostaviti od samog početka, dakle od 2009. godine do današnjeg dana vama, pa ćete vi da vidite, pa ćete onda da komentarišete. Ali da znate, između ostalog, da su svi izvođači na Koridoru 10 izabrani na javnom pozivu, odnosno tenderu i da nijednog izvođača nije direktno birala Vlada ili ministar. Odnosi se, takođe, i na nadzorne organe.

Jedino što je uspela Vlada Republike Srbije u prethodnih nekoliko godina na jednom delu Koridora 10, to je deonica Srpska Kuća – Levosoje. Pošto jedan od izvođača nije radio svoj posao kako treba, mi smo taj ugovor raskinuli, raspisali javni poziv, izdvojili novac iz budžeta i dali konzorcijumu domaćih kompanija da radi deonicu Srpska Kuća – Levosoje. Moram, takođe, da kažem da je i tu bilo dosta problema, ali verujem da se to sada završava.

Prema tome, ministar sprovodi odluke Vlade Republike Srbije. Iza svake odluke, memoranduma, ugovora koji smo potpisali stojim, zato što mislim da smo sve uradili kako treba za našu zemlju.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima kolega Damjanović.

MILJAN DAMJANOVIĆ: Kad već govorimo o konkretnim stvarima, hajde da pogledamo šta ovaj zakon donosi.

Prelaskom građevinske inspekcije sa gradskih opština na nivo Grada Beograda, sada pričamo o Beogradu, gradsko rukovodstvo preuzima ovim zakonom nadzor nad gradnjom i do osamsto kvadratnih metara. Šta to, ministre, u prevodu znači? To znači da će oni preuzeti kompletnu gradnju u Beogradu. Postavlja se pitanje zašto vi sada ovo radite ukoliko upravo SNS direktno kontroliše 15 od 17 opština u Beogradu. I da li vi kao predlagač ovog zakona smatrate da će se borba protiv divlje gradnje bolje voditi ukoliko dođe do potpune centralizacije, kako ovim zakonom uređujete uprave u Beogradu, do potpunog razvlašćivanja već razvlašćenih gradskih opština?

Ili je krajnji cilj ove mere da se centralizuje izrada rešenja o rušenju i popisnih lista, odnosno antidatiranje istih, kako bi se omogućila kompletna kontrola postupka legalizacije i svih propratnih elemenata koji idu uz nju? Konkretno na to mislim. Konkretno, ovim predlogom sada će Gradska građevinska inspekcija podnositi popisne liste Gradskom sekretarijatu za legalizaciju i za objekte do 800 kvadratnih metara.

Da li je konkretno razlog za ovo činjenica da Srpska napredna stranka možda nije uspjela da obuzda svoje kadrove u nekim beogradskim opštinama u tolerisanju divlje gradnje (jer ste na vlasti već dosta godina), uzimanju mita? Ili je cilj da se sa tom praksom sada nastavi, ali da se centralizuje i da taj novac ide kod jednog čoveka?

Ne postoji logično objašnjenje za preuzimanje nadzora nad izgradnjom objekata do 800 kvadrata i dalje razvlašćivanje gradskih opština, iz prostog razloga što Gradska građevinska inspekcija nije, pod jedan, u stanju ili neće da vrši nadzor ni nad objektima u izgradnji za koje je trenutno nadležna. Za one iznad 800 kvadratnih metara sa sigurnošću možemo reći da će ova mera voditi daljem urbanističkom haosu.

Bio sam ovlašćen ispred Poslaničke grupe SRS kada je ovde bio Zakon o stanovanju, i malopre ste spomenuli, a za Tomine vikendice niste smeli da odgovorite jer smo mi srpski radikali ponovo bili u pravu. Ali kada ste već tu kao potpredsednik Vlade i kada se hvalite brojkama, ja bih vas zamolio da saopštite u procentima, jer većina beogradskih opština, ne samo beogradskih, čitave Srbije, nije ni do 10% tih jedinica uspostavila; mislim da je najviše na Novom Beogradu, 20%. Ali šta se dešava s onim što ste uradili sa zaštićenim stanarima?

Da vas podsetim, ministre, zaštićeni stanari nisu nasilno useljena lica, već se radi o ljudima koji su nakon Drugog svetskog rata dobili ugovore o trajnom zakupu, i ograničili su snižene cene stanarima jer se radilo o gradskoj sirotinji. Vi ste im svojim zakonom povećali koeficijente za izračunavanje visine mesečne zakupnine. Po vašem zakonu dolazi do povećanja stanarine do nivoa tržišnih cena, što apsolutno nije pravedno. Niste uspjeli da im rešite taj problem, već ste taj problem produbili. Pričam o ljudima koji žive u stanovima

i koji su ulagali u ovu državu kroz stanove, očuvanje stanova preko sedamdeset godina.

Sada imamo veliki broj ljudi koje hoćete nasilno da oterate iz njihovih stanova. Pritom, ne dajete im kvadraturu 1/1, niti im dajete u istim opštinama, odnosno mestima na kojima je tržišna cena kvadrata mnogo veća nego što ste sada radili s ovim, dali im veću cenu u odnosu na cenu kvadrata, koliko košta. Konkretno, uzimate ljudima stanove koji su na Starom gradu gde je cena kvadrata 2.000 i više evra, a nudite im stanove tamo gde je cena kvadrata 1.000 evra, sa još manjom kvadraturom ukoliko ima više od 70 kvadrata, i prema broju članova domaćinstva.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ja sam mislila da pričamo o zakonu o građevinskim proizvodima, a vi ste krenuli o inspekciji, a to je Zakon o planiranju i izgradnji.

Iskustvo koje imamo iz prethodnog perioda pokazalo je da upravo ta centralizacija, a vezano za opštinske odnosno za gradsku inspekciju, jedina daje prava rešenja. Ja sam prihvatila predlog Grada Beograda kada smo radili na izmenama i dopunama Zakona o planiranju i izgradnji zato što zajedno prolazimo ovih nekoliko godina i gledamo kojom brzinom se rešava pitanje ozakonjenja onih milion, milion i po, dva miliona objekata. Shvatili smo da bi bio najbolji način da omogućimo da Grad Beograd na neki način centralizuje opštinske inspekcije, kojih ima mnogo i puno je razlike bilo u radu tih inspekcija.

Naš interes i cilj je zaista da pokušamo da ozakonimo što je moguće više objekata. Ali, s druge strane, ne zaboravite da je ovaj zakon pre svega za one koji su kršili Zakon o planiranju i izgradnji, a samim tim Zakon o ozakonjenju. Pokušali smo da pooštrimo Zakonom o ozakonjenju sve, ali, isto tako, da omogućimo Zakonom o planiranju i izgradnji da se centralizuju inspekcije. Mislim da nismo pogrešili. Na kraju krajeva, vrlo brzo ćemo videti efekte ove naše mere.

Što se tiče zaštićenih stanara, moram da priznam da tu zaista niste u pravu. Jedinice lokalne samouprave su dobile deset godina vremena da reše pitanje zaštićenih stanara, i to baš onako kako je u skladu sa zakonom. Vodili smo računa o svemu. U jednoj stvari ste u pravu, to suštinski niko nije rešavao najmanje 50 godina i zato smo krenuli da rešavamo to prošle godine kada smo pred vas stavili taj zakon.

Što se tiče Zakona o stanovanju, tu tek niste u pravu. Dakle, ja ću sada još jednu stvar da kažem. Pored onoga što sam rekla da ima 40.169 registrovanih stambenih zajednica, mi imamo 27.000 upravnika, dakle ljudi koji su se dogovorili unutar stambenih zajednica da mogu da imaju svoje upravnike. Svi

ostali će dobiti profesionalne upravnike. U isto vreme smo obučili gotovo po svim gradovima profesionalne upravnike koji će raditi taj posao. Mislimo da je važno da konačno uredimo to pitanje stanovanja.

PREDSEDAVAJUĆI: Prvo pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Pošto je postavljeno pitanje šta radi SNS u Gradu Beogradu na temu izgradnje, naravno, sve ove stvari koje ste čuli od ministarke neposredno se tiču onih dobrih posledica koje proizlaze iz zakona koje smo mi kao stranka podržali i za koje smo glasali. To je jedna stvar.

Drugo, što se tiče dobrih stvari koje smo uradili, koje radimo u Gradu Beogradu, a na temu izgradnje, ima veze i s onim brojnim fasadama koje smo uredili. Pričali smo o tome pre neki mesec. Ima veze i sa rešavanjem problema o kojima pričamo, pa i na ovoj današnjoj sednici. Čuli ste sigurno od narodnih poslanika SNS-a da je postojao u Gradu Beogradu katastrofalan problem tako organizovanog sistema (mi tvrdimo namerno tako organizovanog) da se mnoga sredstva za nadoknade nikada ne isplate, i da je to namerno koncipirano tako u vreme prethodnog režima koji je žario i palio Beogradom, režima koji je vodio lično Dragan Đilas, naravno i svi oni koji su mu u tome pomagali. Znaćete već te priče, dobro su poznate, ne moramo da ih otvaramo i danas, ali niko nije ništa preterao kada je govorio da je težina problema merena stotinama miliona evra upravo po tom osnovu.

Ovde imam zvanične podatke. Direkcija u Gradu Beogradu završila je sa ukupnim potraživanjima po naknadama od 27,7 milijardi dinara zbog toga što su, tvrdim još jednom, tako postavljena pravila da ovaj novac prijatelji i saradnici Dragana Đilasa i njegovih ostalih partnera nikada ne moraju da uplate.

Šta mi radimo, pošto se postavilo pitanje šta radi SNS u Gradu Beogradu? Mi ovo rešavamo. Dakle, na prethodnoj sednici Skupštine Grada Beograda, da vas informišem, donete su odluke koje, između ostalog, pomažu da se upravo ovaj problem sanira pa da se po tim odlukama novac koji gradska kasa nikad ne bi videla, od koga Beograđani ne bi imali nikad ništa, ipak pojavi, i to ukupno (završavam, gospodine predsedavajući) po pravosnažnim presudama 2,8 milijardi, po predmetima gde su postupci u toku 2,4, da ukupno naplatimo 5,2 milijarde. Tako radimo kada radimo, naravno, ozbiljno i odgovorno. Te probleme rešavamo, ne samo da na njih ukazujemo i jasno identifikujemo krivca nego ih i rešavamo.

Naravno, o ovim problemima mi vrlo rado...

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

... Poslednja rečenica ... i razgovaramo. Pošto su gradske teme, govorimo o njima u Skupštini grada i razgovaramo. Doduše, s onima koji su prošli cenzus u Gradu Beogradu, samo sa njima i možemo.

(Miljan Damjanović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, kolega.

(Miljan Damjanović: Kako nemam? Sve vreme mi se obraća...)

Izvinite kolega, ja ne znam zašto ste svi toliko uzbuđeni.

(Miljan Damjanović: Zato što mi ne daš repliku...)

Zato što se pravo na repliku stiče ako vas neko pogrešno protumači ili vas uvredi.

(Miljan Damjanović: Sve vreme se obraća meni.)

Pa šta?

(Miljan Damjanović: Kako onda nemam pravo?)

Nemate.

(Miljan Damjanović: Arsiću, opet nastavljaš.)

Sad određujem pauzu u trajanju od jednog sata. Sa radom nastavljamo u 15 časova.

(Posle pauze – 15.00)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Nastavljamo sa radom.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Stević.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

ZVONIMIR STEVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, na Predlog zakona o građevinskim proizvodima podneo sam amandman. U članu 1. Predloga zakona reči „za stavljanje na tržište i činjenje dostupnim na tržištu građevinskih proizvoda“ zamenjuju se rečima „pod kojima se građevinski proizvodi mogu stavljati na tržište i biti dostupni na tržištu“. Kao obrazloženje naveo sam da se amandmanom vrši pravnotehnička redakcija odredbe člana 1. Predloga zakona, čime se doprinosi preciznosti zakona.

Donošenjem i usvajanjem zakona o građevinskim proizvodima šira javnost, posebno građevinska, s pravom očekuje da će novi zakon urediti tržište građevinskih proizvoda i podići nivo kvaliteta materijala koji se koriste u gradnji puteva, mostova, zgrada i drugih objekata, kao i da će konkurencija dovesti do povoljnih cena za investitore.

Očekivani kvalitet nije daleko od svih domaćih proizvođača. Primera radi, u cementnoj industriji Srbije ne očekuju se velike promene jer su u njoj standardi već nekoliko godina usaglašeni s evropskim. Ovaj zakon omogućava da se uspostave tehnički zahtevi za veliki broj građevinskih proizvoda, koji će

podići kvalitet proizvoda na našem tržištu. Zakon nameće kontrolu, i to je za krajnje potrošače veoma dobro.

Implementacija neće biti brza, potrebna su podzakonska akta. Usvajanjem ovog zakonskog projekta domaći proizvođači standardizovaće svoje proizvode, koji će na taj način lakše stizati na strana tržišta. Svaki građevinski proizvod napravljen u Srbiji moraće da ima jasnu deklaraciju i znak da je proizveden u skladu s međunarodnim i domaćim standardima, novine su Predloga zakona o građevinskim proizvodima. Tako će 1.200 različitih građevinskih proizvoda napravljenih u Srbiji, poput vrata, prozora, građevinskih blokova, vodovodnih cevi, najzad biti jasno deklarirano, što dosad nije bio slučaj.

Na osnovu goreizloženog, proizvođači građevinskog materijala, distributeri, investitori, projektanti ali i laboratorije za ocenu kvaliteta, svi oni, osetiće efekte novog zakona o građevinskim proizvodima. Srbija će po prvi put dobiti propis koji uređuje konkretne odnose, a pravi potresi na tržištu očekuju se tek usvajanjem podzakonskih akata i pravilnika kojima će biti definisana konkretna pravila igre, lista standarda, kao i rokovi za njihovu primenu. Rok za podzakonske akte jeste šest meseci od usvajanja zakona.

Novim zakonom biće uređeni uslovi za stavljanje na tržište građevinskih proizvoda i izrade deklaracije o performansama, stavljanje znaka usaglašenosti na građevinske proizvode, kao i obaveze preduzeća prilikom proizvodnje, prodaje i distribucije. Pravila će važiti za proizvođače, uvoznike i distributere građevinskih proizvoda, laboratorije, sertifikaciona tela, projektante, izvođače radova, lica koja obavljaju stručni nadzor u toku građenja objekta, odnosno izvođenja radova, ali i državne organe i investitore. Svaki građevinski proizvod koji se nađe u prodaji moraće da prati deklaracija o performansama, u pisanoj i elektronskoj formi. Takođe, na materijalu će morati da stoji srpski znak usaglašenosti, mora biti vidljiv, čitljiv i neizbrisiv.

Takođe, jedan od osnovnih razloga donošenja ovog zakona je ispunjavanje obaveze usklađivanja domaćeg zakonodavstva sa propisima EU iz pregovaračkog poglavlja o slobodnom kretanju robe. Zbog toga što je domaće zakonodavstvo u ovoj oblasti neusklađeno s evropskim, srpska industrija građevinarstva, kao i rad sertifikacionih kuća u ovoj oblasti godinama nisu konkurentni na tržištu EU. Domaći privredni subjekti koji su svoje poslovanje prilagodili propisima EU i već posluju na tom tržištu imaju dodatne troškove jer svoje proizvode moraju da usklade sa domaćim zakonodavstvom, koje je u odnosu na evropsko u najvećoj meri zastarelo.

Koliko je ovaj propis značajan za industriju svake zemlje možda najbolje ilustruje podatak da je nakon usklađivanja svog zakonodavnog okvira s evropskim standardima Slovenija u oblasti proizvodnje betona, agregata i betonskih proizvoda samo u periodu od 2000. do 2006. godine povećala broj

firmi u ovoj oblasti za 7%. Prihod od prodaje proizvoda slovenačkih preduzeća na teritoriji EU skočio je u tom periodu za čak 80%, a broj preduzeća iz oblasti građevinarstva povećao se za 25%.

Poslanička grupa SPS će u danu za glasanje podržati predloženi set zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Ivković.

Da li neko želi reč?

Izvolite, koleginice.

VESNA IVKOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovana ministarka sa saradnicima, poštovane koleginice i kolege narodni poslanici, ovim amandmanom se vrši pravnotehnička redakcija kojom se poboljšava zakonski tekst.

Građevinarstvo kao bitan faktor održivog razvoja u strateškom smislu predstavlja jednu od najvažnijih privrednih grana, jer obezbeđuje objekte i infrastrukturu za sve ostale privredne i socijalne kategorije. Bez pravnog uređenja ove oblasti nije moguć ni razvoj građevinarstva kao kompleksne delatnosti, kao i ugradnja gotovih proizvoda u objekte. Činjenica je da građevinski proizvodi tek ugradnjom u objekat postižu svoje performanse koje se odnose na bitne karakteristike istih. Taj građevinski proizvod koji je proizveden i stavljen na tržište radi ugradnje u objekat ili njegove delove mora da ima performanse u vezi sa njegovim bitnim karakteristikama, koje imaju uticaj na performanse objekta tokom uobičajenog održavanja i ekonomski prihvatljivog veka njegove upotrebe.

Zakonom o građevinskim proizvodima propisuju se uslovi pod kojima se mogu staviti na tržište samo standardizovani građevinski proizvodi po domaćim standardima, odnosno u skladu sa tehničkim propisima, sačinjavanje deklaracije o performansama i stavljanje znaka usaglašenosti. Ova oblast dosad nije bila uređena, te je od velike važnosti donošenje ovog zakona u cilju sigurnosti i obezbeđivanja zaštite potrošača ali i bezbednosti života i zdravlja ljudi.

Drugi razlog jeste svakako naša obaveza da svoje zakone uskladimo sa propisima EU u ovoj oblasti, a time i pripremljenost za izlazak na zajedničko konkurentsko tržište, kako u Republici Srbiji tako i u zemljama Evropske unije i van nje.

U danu za glasanje Poslanička grupa SPS glasaće za set zakona iz ove oblasti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Dinić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice Dinić.

IVANA DINIĆ: Poštovani predsedavajući, uvažena ministarka sa timom saradnika, poštovane kolege narodni poslanici i poslanice, najpre želim da pohvalim ovaj zakon zato što mislim da će definisati nešto što je vrlo važno za celu građevinsku industriju, a i za sve naše građane.

Ovo je zakon koji će zahtevati kontrolu kvaliteta onoga što izlazi na tržište i usaglašenost sa kvalitetom onoga što izlazi na evropsko tržište. Vrlo je bitno da se omogući uspostavljanje tehničkih zahteva za veliki broj ovih građevinskih proizvoda i dobro je da se zahteva znak, srpski znak usaglašenosti, koji mora da bude u svakom slučaju vidljiv.

Dosad je domaće zakonodavstvo u ovoj oblasti bilo uređeno, ali ovim zakonom će biti uvedena i mnogo jača kontrola, tako da će kontrola performansi svega onoga što izlazi na tržište biti vidljiva i transparentna za sve one koji to koriste.

Zbog toga će Poslanička grupa SPS u danu za glasanje podržati ovaj zakon.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Marjana Maraš.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Saviću, izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, bez obzira na to što Vlada, odnosno ministarka Mihajlović tvrdi da je ovo jedan dobar zakon, ja tvrdim upravo suprotno – ovo je jedan loš zakon, koji je loš i po državu Srbiju i po građane Srbije, a pogotovo za građevinsku operativu u Republici Srbiji. Ako ništa drugo, ovaj zakon će proizvesti negativne posledice u pogledu dodatnih nameta i dodatnih troškova, što i vi sami tvrdite u obrazloženju zakona, gospodo Mihajlović.

Ovo je još jedan od dokaza da je Srpska radikalna stranka u pravu što na svakoj sednici i u svakoj prilici traži vašu smenu, jer ovaj zakon, kao što rekoh, svakako ne ide u prilog građanima Srbije, naprotiv.

Vi kao da imate neki problem pa se ovde u Skupštini Srbije ponašate malo bahato i osiono. Ne znam da li su vam se obratili ljudi iz Inženjerske komore Srbije, danas su dolazili ovde, obraćali su se nekim narodnim poslanicima. Kada je u pitanju Inženjerska komora Srbije, vi nemate jedinstven i jednak stav, jednak pristup prema toj organizaciji, tom udruženju, koje je pre svega strukovno udruženje, a ima takvih strukovnih udruženja još, na primer,

kao što su Lekarska komora Srbije, Advokatska komora Srbije i pravo na davanje licence oduzima se samo Inženjerskoj komori Srbije.

Ako se nekom i oduzme licenca... Naravno, nikako ne želim da tvrdim da je tamo stanje dobro, sigurno tamo ima problema, ima zloupotreba, i finansijskih i svake druge vrste, o čemu ste i vi govorili, ali, jednostavno, jedna stvar koja sigurno ne „pije vodu“ kada je u pitanju Inženjerska komora Srbije jeste – i kada se nekom uzme licenca, odlučivanje po žalbi u drugostepenom postupku opet vrši Vlada, a znamo, recimo, da u ovoj vladi ima sedamnaest, osamnaest resora i ministara, a nema nijednog inženjera. E sad, kako je moguće da neko ko nije inženjer ocenjuje da li nekom treba da se uzme licenca pošto je u pitanju isključivo struka? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Kolega Despotoviću, izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Hvala, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj zakon donosi se iz razloga da se proizvodnja ovih proizvoda, kao i usluge iz ove oblasti prilagode zahtevima novih propisa koji su usaglašeni sa standardima i propisima EU. Pošto je to glavni cilj donošenja ovog zakona, mnogo bi bilo bolje da ga uopšte i ne donosimo.

Ovaj zakon predviđa mnoge stvari koje u ovoj oblasti dosad nije poznavalo naše zakonodavstvo. Jedna od takvih stvari jeste i telo za tehničko ocenjivanje usaglašenosti. Ovakva tela tek treba da budu formirana, i to od više različitih ustanova, kao što su instituti za standardizaciju, instituti pri nekim fakultetima i razni drugi instituti. Ali moramo biti svesni da će sve ovo izazvati nepotrebne i prevelike troškove ne samo kod proizvođača građevinskih proizvoda već i kod ostalih privrednih subjekata, kao što su distributeri, uvoznici, zastupnici i slično.

To nisu jedini troškovi koje iziskuje primena ovog zakona. Troškove će imati i preduzeća koja se bave projektovanjem i izvođenjem radova. S druge strane, i lica koja izrađuju tehničku dokumentaciju, lica koja rukovode izvođenjem radova ili vrše stručni nadzor biće u obavezi da se edukuju o stvarima koje donosi primena zakona. Državni organi i institucije koje će učestvovati u primeni zakona moraće da edukuju svoje zaposlene i usvoje nove procedure u skladu s odredbama ovog zakona. Ali nigde se ne govori o tome na koji način se edukuju oni koji treba da edukuju druge. Sve ovo dovodi do uspostavljanja sistema koji omogućava uspostavljanje monopola i raznih zloupotreba u ovoj oblasti.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolegice Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospođo ministre, ovaj zakon gde treba da se uspostavi sistem kvaliteta građevinskih proizvoda u našoj zemlji i da se sinhronizuje sa zakonodavstvom EU neće da donese mnogo toga novog našim domaćim proizvođačima, jer moram da tvrdim da naši proizvođači građevinskog materijala u svim segmentima imaju mnogo bolju proizvodnju nego neke fabrike koje dolaze iz zemalja EU.

Šta je problem naših preduzeća koja se bave ovom oblašću? To što država – a trebalo je onda da imamo drugi zakon ovde, zaštita proizvođača građevinskog materijala – ne može da ih zaštiti zbog nelojalne konkurencije. Mi imamo slobodno tržište i sve što je potpisala prva dosovska vlada, i CEFTA sporazum i sve druge sporazume, osim, naravno, Sporazuma o slobodnoj trgovini sa Ruskom Federacijom, koji je najbolji i najpovoljniji za ovu zemlju, koji se nedovoljno koristi, dakle, svi drugi sporazumi... Tako je u poljoprivredi, prehrani, tako je u hemijskoj industriji, svakojaki škart iz raznih zemalja Evropske unije stiže u našu zemlju.

U čemu je problem? A to je ono što potenciraju proizvođači da mi narodni poslanici kažemo s ove govornice. Ne možete da me ubedite da je neka pločica koja je proizvedena u Kanjiži ili nekoj drugoj fabrici, ili fasadni materijal u „Bekamentu“, lošijeg kvaliteta od neke evropske zemlje. Naprotiv, najviši standardi se poštuju u ovoj zemlji kada su u pitanju ove naše firme. Ali oni dolaze u neravnopravan položaj najpre zbog činjenice da država ne prepoznaje njihove ogromne napore kada su u pitanju zaposleni u tim firmama, zato što se sami dovijaju kako da ih zadrže, da ti kvalitetni ljudi ne odu u inostranstvo jer su ovde platežne mogućnosti male, kao i zbog toga što prilikom uvoza na deklaraciji stoji da je to carinska roba koja ima poreklo iz Španije, Italije. Kada oni šalju ovde odeljenjima i laboratorijama, institutima na laboratorijsku i drugu analizu, naravno da će poslati pločice najboljeg kvaliteta. A carinski službenik nije ovlašćen da otpakuje i da gleda kvalitet te robe i onda ovde ulazi svakojaki škart. Što najgore od svega, ovde cveta, to sigurno ljudi tvrde i mogu da kažem, crno tržište kada je u pitanju promet tog građevinskog materijala.

To je ono čime Vlada Republike Srbije treba da se bavi. Nemojte da se brinete da će i te kako... Praktično je nepotreban ovaj zakon jer, znate, nema skoro nijedne firme u Srbiji koja se ozbiljno bavi ovim poslom – evo, ja sam navela dve kompanije – koja će da proizvodi građevinski materijal a da gubi na svojoj reputaciji, da stvara neki imidž a da proizvodi škart. Upravo to nam dolazi iz EU na ovaj način.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović. Izvolite, kolega Ljubenoviću.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

U ime Poslaničke grupe SRS podneo sam ovaj amandman na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima. Mi smo predložili ovim amandmanom da se u članu 1. reči „srpske tehničke specifikacije“ zamene rečima „specifikacije iz oblasti srpskih standarda“. Naime, član 1. odnosi se na definisanje predmeta zakona i SRS je mišljenja da je u tekstu zakona neophodno precizno definisanje samog predmeta zakona.

Kada govorimo o ovom zakonu, i ovog puta kao i u mnogim prethodnim raspravama treba istaći da predlagač predlaže ovaj zakon između ostalog i zbog ispunjavanja obaveza i usklađivanja domaćeg zakonodavstva s propisima Evropske unije. To je obaveza koju vlast u Republici Srbiji ima ispred pregovaračkog Poglavlja 1 o slobodnom kretanju robe, a zbog toga što se propisi EU u ovoj oblasti redovno menjaju i dopunjuju dok pravni sistem Republike Srbije ostaje bez rešenja i potpuno je neusklađen. To kaže predlagač ovog zakona o kome danas raspravljamo i navodi da put Republike Srbije ka pridruživanju EU podrazumeva, pored mnogih drugih reformskih procedura, i pripremu za velike zahteve konkurentnog zajedničkog tržišta. Ovo zahteva veliku posvećenost kvalitetu proizvoda i usluga.

Kao i u svim ranijim raspravama koje su se vodile o zakonima koje vlast predlaže na usvajanje zbog ispunjavanja obaveze usklađivanja domaćeg zakonodavstva s propisima Evropske unije, Srpska radikalna stranka i danas ukazuje na činjenicu da Srbija neće postati članica EU jer EU ne želi Srbiju u svom članstvu.

Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture bi moralo pred Narodnu skupštinu da izlazi sa zakonima iz svoje oblasti, koji će uticati na poboljšanje uslova u ovoj oblasti u Republici Srbiji, zato što bi to išlo u korist građana Srbije a ne u korist EU.

Ono što je ministarka malopre izjavila, da su svi izvođači na tenderu izabrani, to je u redu. Ali kada je u pitanju Koridor 10 i konkretno klisura Predejane, jer teritorijalno pripada klisuri Predejane, postavlja se pitanje ko treba da kontroliše izvođenje radova i da li se kontroliše rad izvođača. Ovo kažem zato što imamo određena saznanja, mi koji gravitiramo tom području, da se ne poštuju tehničke norme pri izvođenju radova, konkretno ugradnja čelične konstrukcije, i da deo tog neugrađenog materijala završava u Južnoj Moravi.

Postavlja se pitanje i kvaliteta celokupnog projekta, delom kroz Grdeličku klisuru, delom kroz Predejansku klisuru, kojeg će kvaliteta biti izvođenje tih radova. Ono što mogu da kažem jeste da je prethodna vlada, odnosno režim radio na tom projektu i, kada je u pitanju idejni projekat, meštani Predejana nisu se slagali sa načinom i delom trase koja prolazi kroz Predejane,

jer se dovodi u pitanje i kvalitet i sama lokacija tog projekta, da to može biti u jednom kraćem vremenskom periodu na neki način i tempirana bomba. Kada to kažem, i one kosine koje se izvode i deo teritorije na kojoj je to izgrađeno, to mi daje za pravo, i mnogim mojim sagovornicima, da je taj celokupni projekat na jedan neadekvatan i neprimeren način na delu teritorije izgrađen. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Danijela Stojadinović. Izvolite, kolegice Stojadinović.

DANIJELA STOJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovana ministarka sa saradnicima, ja sam podnela amandman na član 1. Predloga zakona. Nije prihvaćen, ali bih iskoristila ovu priliku da još nešto naglasim s obzirom na to da sam pričala u raspravi u pojedinostima.

Sasvim je jasno da posle digitalnog preobražaja ili digitalizacije o kojoj toliko govorimo ulazimo u jedan novi civilizacijski nivo i u jednu epohu, mogli bismo da kažemo i novu epohu, ekološke ekonomije. Dakle, forsiramo proizvode i ekološke tehnologije.

Trebalo bi da iskoristimo ovaj zakon da pokrenemo tehnologije kojima ćemo proizvoditi proizvode od prirodnih materijala i razviti građevinarstvo zasnovano na prirodnim, ekološkim materijalima, koji pre svega štede energiju i resurse, koristeći i resurse koje smo dosad bacali na deponije, koje bi na neki način donosile i nova radna mesta. Time bismo napravili i iskorak ka zelenoj gradnji, koja treba da rekonstruiše mnogo objekata koji su zapušteni i stvore nove, lakše dostupne stanove za veliki broj građana koji nemaju stan ili krov nad glavom. Zato predlažem donošenje propisa za uređenje i definisanje karakteristika naših prirodnih materijala. Zahvaljujem se.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Izvolite, kolega Stojanoviću.

FILIP STOJANOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima.

Gospodo ministri, morate biti svesni da sve što dolazi iz EU nije dobro i nije primenljivo za naše uslove. Ovo posebno važi za građevinsku operativu, gde se srpska građevinska industrija pokazala i dokazala na različitim poslovima i uspešno poslovala u mnogim zemljama sveta. Vi nam ovde namećete evropske uslove, a sve sa ciljem da neko drži monopol u ovoj veoma važnoj delatnosti.

Zakonom se predviđa uvođenje tela za ocenjivanje usaglašenosti proizvoda, što predstavlja dodatni namet građevinskim firmama i na kraju će se odraziti na konačnu cenu ugovorenog posla. Tako, recimo, zakon predviđa da se poveća broj ispitivanja čvrstoće betonskih ivičnjaka i odmah se sugeriše da

će proizvođačima biti isplativije da nabave sopstvenu opremu za ispitivanje nego da im to rade sertifikovane laboratorije.

Iz ovog sledi logičan zaključak da neki već unapred znaju kakav će se zakon doneti i već imaju pripremljenu opremu za ispitivanje proizvoda. Možemo samo pretpostaviti koliko novca će neko zaraditi na taj način, prodajom opreme koju predviđa ovaj zakon.

To su ti vaši standardi iza kojih se krije veliki novac i zato Srpska radikalna stranka uporno traži smenu ministarke Zorane Mihajlović. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Da.)

MILORAD MIRČIĆ: Srpska radikalna stranka i dalje insistira na tome da nije baš pogodno vreme da se ovaj zakon primenjuje, jer njegova primena je osam dana nakon objave u „Službenom glasniku“. Zašto nije?

U svakom slučaju, svako normalan razmišlja da treba ići ka tome da se poboljša kvalitet proizvoda, pa i u građevinskim proizvodima treba poboljšanje kvaliteta. Mi smo suočeni sa situacijom da ovako ojađena, iznurena privreda, pogotovo kada je u pitanju građevina, ne može da izdrži dodatne troškove, koji se odnose ne samo na kontrolu kvaliteta nego na eventualno dopunjavanje opreme. To će se, hteli mi to ili ne, odraziti na cenu proizvoda.

Pošto je ovde glavni akcenat i glavni cilj da se pospeše mali proizvođači, uzmimo primer ovih koji proizvode cigle, ciglane, to su mali proizvođači u suštini. Njima trebaju nemala sredstva da bi zanovili svoju opremu, da bi ona bila u sklopu evropskih standarda, trebaju im i te kako značajna sredstva da bi imali svoju laboratoriju za ispitivanje. To bi se automatski odrazilo na cenu proizvoda. Pošto svi investitori moraju, po zakonu, da se pridržavaju javnih nabavki, da raspisuju konkurs, na konkursu osim kvaliteta bitnu ulogu igra i cena. Sada se postavlja realno pitanje – kada će ti naši mali proizvođači, pre svega, ispuniti ove uslove, a samim tim kada će doći u situaciju da budu konkurentni pošto im to poskupljuje njihove proizvode?

To je suština čitave filozofije ovog zakona koji se donosi i uvek je to pod izgovorom da se štite naši proizvođači, da ćemo biti u situaciji da ti naši proizvođači budu prisutni na evropskom tržištu. I tamo i te kako značajnu ulogu igra, osim kvaliteta, i cena proizvoda. Mi srpski radikali nismo protiv poboljšanja kvaliteta, unapređenja privrede, ali mislimo da u ovom trenutku nije vreme da se to radi, da se ide s ovim zakonom kako bi se poboljšao kvalitet na račun povećanja cena, jer onda dolazimo u situaciju da smo se, što bi rekli, kao kuće okretali i hvatali svoj rep, ukруг se okretali i ništa nismo uradili.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miletić Mihajlović.

Izvolite, kolega Mihajloviću.

MILETIĆ MIHAJLOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovana ministarko i saradnici, dame i gospodo narodni poslanici, često u jeziku zakona koje donosimo koristimo strane reči, možda onda kada to može i drugačije, da bude na čistom srpskom jeziku.

Ovde je reč o članu 1, u delu tog člana govori se o telu za ocenjivanje i verifikaciju stalnosti performansi građevinskih proizvoda. Dakle, ta reč koja se ovde pojavljuje, „performanse“, jasno je šta označava, sama reč znači dostignuće, rezultat, a najčešće u množini ona znači radne karakteristike ili tehnički podaci o datom proizvodu, što bi bilo primereno ovom tekstu ovde, ili određeni parametri.

Zato bi moglo i drugačije ovde da se kaže, na primer – optimalne tehničke karakteristike, umesto performansi; ili – najbolje tehničke karakteristike; ili, ako ćemo ići dalje, pa reč „karakteristike“ zamenimo drugom rečju koja je naša, iz srpskog jezika, to bi bila optimalna tehnička svojstva ili, još bolje, najbolja tehnička svojstva određenog građevinskog proizvoda.

Naravno, ne želim da sada vodim neku polemiku u ovom pravcu, već čisto želim da skrenem pažnju na to da i u drugim oblastima, kao što je zakonodavstvo, treba voditi računa o negovanju i unapređenju srpskog jezika. Ne moramo uvek da koristimo neke druge, strane, internacionalne izraze.

U svakom slučaju, mislim da je krupan i pozitivan iskorak donošenje ovog zakona o građevinskim proizvodima. Mi iz poslaničkog kluba SPS podržavamo donošenje ovog zakona jer po prvi put ovim zakonom vršimo standardizaciju građevinskih proizvoda, koji imaju određena svojstva kojima se ispunjavaju bitni zahtevi, a to su, pre svega, očuvanje bezbednosti, života i zdravlja ljudi, zaštita životinja, biljaka i zdrave životne sredine, zatim zaštita potrošača i, uopšte, zaštita imovine građana Republike Srbije.

Iz tih razloga veoma je važno da imamo zakon, ne samo zbog obaveze da to treba da usaglasimo sa zakonodavstvom EU, ali ovo unosi jedan važan poredak i red. I, kao što je govorila naša poslanica Danijela Stojadinović, veoma je važno da u tu sferu unesemo i ona svojstva koja se odnose na zdravu životnu sredinu kroz proizvodnju onih građevinskih proizvoda koji su ekološki čisti i obezbeđuju održivost i napredak naših građana i naše zajednice. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, Mihailo Jokić.

MIHAILO JOKIĆ: Kada govorimo o tehničkoj strani, ja sam želeo da konstatujem sledeću činjenicu. Gospođo ministarka, vidite vi član 1, to je jedna dugačka, dugačka složena rečenica. Od ove jedne složene dugačke, dugačke rečenice, ovi koji pišu mogli su i trebalo je da napišu četiri-pet jasnih prostoproširenih rečenica, ništa da ne menjaju, i to treba ubuduće da bude način

pisanja i rada. Ovde, kad krenete od početka i stignete na kraj, vi zaboravite šta piše na početku. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Josip Broz.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Gospođo Mihajlović, mi smo znali da vi ne možete da budete dugo naprednjak, ali to nije naš problem, to je problem onih koji su vas angažovali i forsirali. U čemu smo mi to prepoznali? U prepodnevnom delu vi rekoste – stručnost ispred politike, a mi se sećamo onih bilborda koji su preplavili Beograd i druga mesta po Srbiji kada je mnogo novca potrošeno na taj bilbord, zapravo, prao se novac. Još ste rekli – samo, nije trebalo da to vi kažete, možda bi svaki drugi ministar u Vladi Srbije mogao reći – s kim si, takav si. Evo, samo da vas podsetim, neću po imenima, s kim ste vi to bili do 2003, 2004. i 2008. godine, i to je sasvim dovoljno. I zbog toga smo ovaj zakon morali detaljno da analiziramo.

Možda primena ovog zakona ili tajming u kome će on da se primenjuje nije dobar. Da li treba insistirati na kvalitetu građevinskih proizvoda? Pa kao i svih drugih proizvoda, naravno da treba. Kolege govore da je to dobro zbog zaštite životne sredine – naravno da je tako. Ali vi ovde uzalud pokušavate nama da objasnite ili da nas ubedite da će ovo doneti dobro mikro građevinskim firmama. Samo njima ne može doneti dobro, jer to je veliki broj malih firmi koje nemaju mogućnosti, kapacitete da se za relativno kratko vreme snađu ili ulože potrebna sredstva da bi mogle da dođu do određenog kvaliteta građevinskih proizvoda.

Nas u Srpskoj radikalnoj stranci je malo zabrinulo kada ste rekli da ste vi primetili da u građevinskoj industriji polako dolazi do rasta BDP-a, povećana je potražnja i prodaja stanova. To se ne bi moglo osporiti, prosto, ljudi imaju potrebu da rešavaju svoja stambena pitanja. Ali čim ste to primetili, odmah ste se setili jednog zakona, verovatno je lobirano iz EU da bi se naneo veliki i ozbiljan problem ne samo malim građevinskim firmama, odnosno proizvođačima građevinskog materijala, nego i malo ozbiljnijim. Kao što je, uostalom, bilo u oblasti poljoprivredne i prehrambene proizvodnje, tako i ovde.

Verovatno će vam mnogo biti lakše da kontrolišete manji broj većih firmi, da zakucate na vrata, da uzmete reket, nego što je to slučaj ukoliko postoji veliki broj mikro građevinskih firmi, koje su manje.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ne znam zaista ko kuca na vrata i ko uzima rekete. Ako znate da to neko radi, mislim da treba to da prijavite. Kada znam da ima bilo kakvih problema ili bilo kakve potencijalne korupcije ili mislim da nešto nije u redu, prijavim nadležnim državnim organima pošto verujem u ovu državu i u njene organe.

Dalje, vezano za ovo što ste rekli, da možda nije dobar tajming i da ne bi trebalo sada da se donosi taj zakon, znate, da smo tako razmišljali, onda verovatno ne bismo ništa uradili u reformama u bilo kojoj oblasti društvenog života pa, između ostalog, ni u oblasti građevinarstva.

Bez obzira na to koliko pobijali statistiku, statistika ipak daje određene podatke, dakle, od toga koliki je bio udeo građevinarstva u BDP-u 2012, 2013. godine, a koliki je danas. Ispod 3% je bio tada, a danas je 4,5%. Isto tako, kada govorimo o tome kako se uopšte razvija građevinska industrija, takođe možemo da vidimo ozbiljne pomake upravo u proizvodnji građevinskog materijala ali i u oblasti samog građevinarstva. Kada govorimo o vrednosti projekata koje radimo u oblasti građevinarstva, takođe imamo velike pomake. Dakle, to su sve podaci koji, na kraju krajeva, mogu i da se vide. I golim okom su vidljivi a, bogami, vidljivi su i kada posmatramo samo statistiku.

Prema tome, ako uređujemo deo po deo građevinarstva, ako razgovaramo s onima koji proizvode građevinske proizvode, ako i oni takođe kao partneri smatraju da to treba urediti, ne vidim zašto onda ne bismo doneli takav zakon i uredili tržište. To su bili razlozi. Zajedno smo radili sa svim relevantnim faktorima kada govorimo o ovoj oblasti. Zaista verujem da to može da nam donese samo dobro. Na kraju krajeva, viđaćemo se pa ćemo meriti te rezultate, ali verujem da u svakom slučaju nismo pogrešili jer slušamo one ljude koji zaista rade u ovoj državi i čine da naš privredni razvoj bude bolji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Narodni poslanik Sreto Perić, po amandmanu.

SRETO PERIĆ: Gospođo Mihajlović, ako vi meni budete uspeli sada da objasnite, može mnogo kraće nego ovo prethodno, za jedan minut, šta su dobro doneli veliki trgovinski lanci koji su otvoreni u Srbiji u poslednjih godinu dana i više, to isto za ovaj zakon onda mogu da prihvatim i da potpuno razumem.

Pomenuli ste da je prva elektronska dozvola data „Ikei“. Da li znate da je oko 10.000 proizvoda bilo u njihovom prodajnom asortimanu, a od toga su samo tri bila proizvedena u Srbiji? To je bila daska za sečenje, oklagija i ne znam šta bi treće.

Toga se mi i bojimo, da će tako biti i sa građevinskom industrijom. Počeli su ljudi da se snalaze. Naši ljudi su vredni, ali bojimo se da kroz ovaj zakon mnogi neće staviti ključ u svoju bravu.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman, sa ispravkom, podnela je narodni poslanik Stefana Miladinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Ovaj član 1, tu veliku rečenicu, mi smo hteli da nekako prepravimo pa smo podneli čak dvadeset amandmana da bi bilo svima razumljivije šta piše u ovom članu. Da parafraziram, suština je da je ovim članom predviđeno da ovaj zakon uređuje uslove za stavljanje na tržište građevinskih proizvoda određenog, odnosno odgovarajućeg kvaliteta itd.

Šta je ovde problem u celom ovom zakonu i sutra u njegovoj primeni? Problem je, rekle su kolege iz Srpske radikalne stranke, što mi imamo nekoliko, samo nekoliko afirmisanih proizvođača građevinskog materijala ove ili one vrste, imamo mnogo onih koji su u pokušaju, male firme. E, tu je problem i tu bi trebalo država da uradi ono što radi ovim stranim investitorima; trebalo bi da država da podsticaje, 10.000 evra po radnom mestu, kao što dajete kojekakvima što dođu ovde, budu godinu, dve ili tri pa odoše. A ako to date našem čoveku, on će se truditi da svoj posao razvije, da ga proširi, da zaposli nove ljude, za početak verovatno članove uže i šire porodice, kasnije i ostale. Ako želite zaista da unapredite i kvalitet, i blagovremenost i uopšte tu vrstu proizvodnje i proizvode, Vlada treba na tome da radi.

Lako je prepisati zakon iz EU i reći – evo, nama rekli pa mi kažemo vama, pa onda se to usvoji. Problem primenjivosti i ovog i mnogih drugih zakona, to vam uvek naglašavamo, uvek je prisutan. To će da se pokaže kad nam za dva-tri meseca budete predlagali izmene i dopune ovog zakona. Kao što na ovoj trenutnoj sednici imamo šest-sedam izmena i dopuna zakona. To govori da ne radite ni dovoljno pažljivo ni ozbiljno. To govori da radite samo da biste dobili neku crticu na toj evropskoj agendi. Naravno, nas to ne zanima i mi srpski radikali smo stava da Srbija ne treba da ide u EU. Vi ste danas prokomentarisali da je to legitiman stav. Da vi niste rekli, ne bismo znali, ali, evo, naš je stav.

Nemojte da vam sve bude Evropska unija, Evropska unija... Dajte malo pomozite našim ljudima. Dajte da se razvije proizvodnja građevinskih proizvoda, da se aktivira građevinska operativa, da ponovo budemo, ono što vi volite da kažete, lideri na Balkanu. Bili smo lideri na planeti što se tiče građevinske operative. To možemo ponovo da budemo, ali morate malo i vi iz vlasti da pomognete. Grehota je zaista, onolike pare dadoste raznim strancima, a našim ljudima ništa ili gotovo ništa. Jednoj od ovih firmi afirmisanih, Nataša je pominjala, pomogli ste pre godinu-dve dana, i oni su zaista svoju proizvodnju

značajno proširili. To je bilo dobro, ali dajte da toga bude više. To je naš apel i suština naših amandmana. Zapravo, pre svega obrazlaganja amandmana.

Samo dve stvari vezano za nešto što ste u prethodnim satima govorili. Javlja se ljudi iz Bora, kažu – što se tiče izdavanja građevinskih dozvola, kažete ministarki da ništa nije tačno od onoga. U Boru ništa ne funkcioniše, opšti haos. Proverite. Ja vam samo prenosim šta je rečeno.

Nekom poslaniku ste odgovorili da nikada nije bilo govora o pomeranju, presecanju brda itd. u Grdeličkoj klisuri. Nije valjda da ne verujete Vučiću? Pa on je rekao – preseći ćemo pola brda; ako treba, i drugu polovinu. Samo smo citirali. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospođa Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Dobro, sami ste citirali. Predsednik nije rekao da će se pomeriti brdo. Dakle, brdo svakako nije pomereno, a da li su presecana brda, to jesu, ali da ostavimo to onim ljudima ...

(Vjerica Radeta: Ako ste presekli pola, pa pola, pomerili ste.)

Dobro, ja sam vas saslušala. Znači, ostavimo onim ljudima koji se time bave. Sada bih se vratila na zakon, na nekoliko stvari koje ste vi rekli i mislim da su značajne.

Prvo, radi vaše informacije, u oblasti građevinskih proizvoda, prema podacima Republičkog zavoda za statistiku, u Republici Srbiji posluje 24.500 registrovanih privrednih subjekata, a od toga njih 18.000 posluje u harmonizovanoj oblasti. U toj harmonizovanoj oblasti, od tih 18.000, 11.500 su proizvođači, a 6.500 uvoznici i distributeri.

Kada govorimo uopšte o toj harmonizaciji i prilagođavanju, prvo će se harmonizovati tamo gde ne postoje naši proizvođači, gde nemamo proizvodnju, dakle oni proizvodi koji se pre svega uvoze. Ići ćemo da se prvo to harmonizuje kako bismo mogli da imamo i ovde proizvođače; zatim će se harmonizovati oni koji su se već prilagodili evropskim standardima i pojavljuju se na drugim tržištima van Srbije, a tek na kraju ćemo usklađivati upravo one koji imaju dosta problema i treba im pomoći da se postepeno harmonizuju. Tako da smo vodili računa da postupnost bude u svemu što radimo, pogotovo u ovoj oblasti, svesni da je to oblast u kojoj moramo da vodimo računa o proizvođačima građevinskih proizvoda, da to bude, pre svega, u našu korist odnosno u korist razvoja građevinarstva.

Ne bih komentarisala amandman, tu ste samo menjali jednu reč, koliko ja mogu da vidim: „izdatih“ zamenjujete rečima „koji su izdati“. Mislim da je to sad manje važno od ovoga što sam sada odgovorila.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Možda je to vama manje važno, ali dobro. Infinitiv je nešto što je apsolutno neprihvatljivo u srpskom jeziku.

Ali nešto što je bitnije, da li ste vi, u ovom zakonu toga nema... Koji je taj organ, koja je to inspeksijska služba, ko je taj ko će da kaže – ovaj proizvod, građevinski, odgovara svim standardima i ovaj proizvod ćemo ugraditi na neku zgradu i neće biti smrdljiva zgrada već će biti zgrada normalnog kvaliteta. Eto, to je pitanje na koje niste dali odgovor u zakonu, a vrlo je važno.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice Nikolić.

IVANA NIKOLIĆ. Hvala, predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima kako bi se dodatno definisao predmet ovog zakona.

Ovakav zakon bio je neophodan Republici Srbiji ne samo zbog usklađivanja s propisima EU već i zbog toga što oblast obrađena u ovom zakonu treba da bude osnova za sve učesnike na tržištu koji se bave izgradnjom, naročito danas kada u Srbiji imamo rekordan broj gradilišta, 36.000, sa izdatim građevinskim dozvolama. Imamo rekordan broj investicija na čitavoj teritoriji Republike Srbije. Danas, kada se iz mesta u mesto otvaraju fabrike, kada se grade saobraćajnice, kada se obezbeđuje infrastruktura, tako da svaka opština, svaki grad u Srbiji postaje pristojno mesto za život.

Odgovorna Vlada sprovodeći program Srpske napredne stranke i donoseći predloge u interesu građana Srbije vraća dostojanstvo i ugled našim građanima. Posle razaranja Srbije i svega dobrog u njoj, odgovorno rukovodstvo, kome su građani dali poverenje, prepoznalo je da je neophodno najpre stvoriti elementarne uslove za život, da bi oni bili platforma za dalji razvoj. Tako su ulaganje u obrazovanje, zdravstvo, infrastrukturu prepoznati kao prioritet. Srpska napredna stranka, na čelu sa predsednikom Aleksandrom Vučićem, odgovorno pristupa rešavanju problema kako na nacionalnom tako i na lokalnom nivou.

Građani opštine iz koje dolazim, građani opštine Ub, svedoci su preokreta koji se beleži u prethodnih šest godina. Danas, zalaganjem odgovornog rukovodstva u Opštini Ub imamo rekordan broj izgrađenih opštinskih puteva prvog i drugog reda, rekordan broj izgrađenih i obnovljenih nekategorisanih puteva; radujemo se realizaciji, odnosno završetku izgradnje deonice auto-puta E-763 Obrenovac–Ub i pristupa auto-putu i svemu onome što donosi auto-put, veći broj investicija.

U opštini u kojoj se radi, gradi, koja postaje sve poželjnija destinacija za život građana, u toku je realizacija jednog važnog projekta za Ubljane. To je izgradnja novog vrtića. Objekat će biti završen u septembru iduće godine, a mi se posebno radujemo što će svako dete imati mesto u vrtiću. Objekat se gradi u površini od 3.000 kvadrata i vrednost investicije je 218.000.000 dinara, dok će za opremanje biti potrebno dvadeset miliona dinara. Sve se realizuje u skladu sa projektom i izdatom građevinskom dozvolom.

Dakle, u opštini Ub intenzivno se gradi i Predlog zakona na dnevnom redu svakako se uklapa u atmosferu u kojoj je trenutno opština Ub, i u kojoj će biti. Svakako, Predlog zakona i ostali predlozi zakona idu ukorak sa situacijom u kojoj se Srbija nalazi, Srbija koja se gradi, u kojoj se građani povezuju, Srbija čiji se gradovi i opštine razvijaju, izgrađuju, rešavaju problemi građana po prioritetima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Kolega Janjuševiću, izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, uvažene kolege, ovaj zakon je svakako u funkciji boljeg kvaliteta građevinskih materijala i višeg standarda. Sredstva koja se ulože u bolji standard i kvalitet ne mogu se zvati troškovima, to je podloga za veću konkurentnost. Zašto ne bi naša preduzeća bila još konkurentnija u inostranstvu, zašto ne bismo više gledali ka tom smeru i zašto ne bismo više verovali u sebe i vratili naše firme, naša preduzeća na staze stare slave, a to je sigurno put kojim idemo.

Osvrnuću se na ulaganje u turizam i primer opštine Nova Varoš, koja doživljava turističku ekspanziju. Godine 2012. u opštini Nova Varoš zabeleženo je 2.000 noćenja turista. Na kraju ove godine biće preko 100.000 noćenja u opštini Nova Varoš. Dakle, grade se novi hoteli, smeštajni kapaciteti, i Zlatar, pravi biser zapadne Srbije, doživljava turističku ekspanziju.

Želim da kažem i da vam prenesem zahvalnost građana Nove Varoši zbog početka rekonstrukcije putnog pravca od Branoševca, dakle od opštine Nova Varoš, ka toj turističkoj zoni na Zlataru. To je ključni pravac koji im je nedostajao da imaju pun turistički sadržaj i da pređu na još jedan viši nivo turističke ponude.

Takođe, kao što ste efikasno reagovali u slučaju pristupne saobraćajnice industrijskoj zoni Priboj, gde ste efikasno rešili 2,6 kilometara puta i time otvorili vrata mnogim investitorima, gde danas radi 400 ljudi, vezano za sve to, želim da vas zamolim da razmotrite mogućnost za realizaciju jednog projekta, a to je putni pravac Kokin Brod – Jarmovac. Dakle, to je put koji mi iz Priboja koristimo, to je naš izlaz, da kažem, u svet. Razvoj privrede trenutno u Priboju i početak ozbiljnog turizma, posebno vezano za Pribojsku Banju, na neki način traži da taj putni pravac u dužini od 24 kilometra bude na višem nivou. Dakle, on se održava, ali se zaista vidi potreba da on treba biti na jednom višem nivou. Ovom prilikom vas molim da razmotrite da eventualno zajednički kao opština možda nastupimo, da uradimo projekat, ali izražavam zahvalnost za svu dosadašnju efikasnu pomoć i veoma se radujemo i Koridoru 11.

Svi ti infrastrukturni projekti koje radimo približavaju bolju budućnost nama, približavaju ono čemu težimo. Dakle, mi ne čekamo da nešto padne s neba, mi iskušenja i prilike napadamo, maksimalno ih iskorišćavamo i vodimo Srbiju u bolju budućnost. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospođa Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Moram da priznam, zaista su impresivni rezultati vezani za broj noćenja.

Što se tiče ovog putnog pravca, postoji mogućnost da Ministarstvo i lokalna samouprava zajedno urade projektnu tehničku dokumentaciju, pa čak posle da vidimo u kom odnosu bismo onda krenuli, pretpostavljam, u rekonstrukciju, presvlačenje ili šta već kažu oni koji budu radili projekat. Dakle, sada se pripremaju polako budžeti za 2019. godinu, vreme je da se sada time pozabavimo. Prema tome, evo, ja sam zapisala i obavestiću vas vrlo brzo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Izvolite, kolegkinice Grubor.

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, kao prvo, želim da čestitam našim zlatnim odbojkašicama na postignutom uspehu na Svetskom prvenstvu u Japanu. Zaista su naši sportisti naši najbolji ambasadori u celom svetu.

Kao drugo, želim da osudim poziv našeg kolege poslanika na vešanje na Terazijama predsednice Vlade gospođe Ane Brnabić i našeg predsednika gospodina Aleksandra Vučića. To je velika sramota za sve nas i naš narod.

Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na poboljšanje poslovne klime.

Usvajanjem ovog zakona, podzakonskih akata i pravilnika kojima će biti definisana konkretna pravila, lista standarda, kao i rokovi za njihovu primenu

poboljšaće se poslovna klima u Republici Srbiji i na taj način uticati na razvoj Republike Srbije.

Proizvođači građevinskog materijala, distributeri, investitori, projektanti ali i laboratorije za ocenu kvaliteta osetiće efekte novog zakona o građevinskim proizvodima. Cilj je da materijali koji će se ubuduće koristiti u Srbiji budu u skladu s evropskim standardima. Domaći proizvođači će standardizujući svoje proizvode lakše stizati i na strana tržišta.

Kakva je bila poslovna klima u Loznici i Podrinju u prethodnom režimu govori činjenica da je sve što je radilo bilo uništeno, zatvoreno, sve velike fabrike ostale su bez radnika. Jedino je Zajača, tj. „Farmakom“ radio pet puta povećanim kapacitetom topeći otrove iz celog sveta štetnih po zdravlje svih meštana tog kraja. Vi ste se lično uverili na terenu kako je to izgledalo. Činjenica da je 80% uzorkovane dece predškolskog i školskog uzrasta imalo olova u krvi preko gornje dozvoljene granice, a to je deset mikrograma po decilitru krvi, govori o načinu poslovanja „Farmakoma“, a sve radi svoje materijalne koristi. Procena profita vlasnika i njegovih saradnika samo u Zajači je oko dvadeset miliona evra.

Naš predsednik gospodin Aleksandar Vučić i naša vlada vraćaju život u Loznicu, Podrinje i zapadnu Srbiju. Dovođenjem velikih svetskih kompanija, američkog „Adienta“ i kineskog „Minta“, život u Loznici i okolini će svakako biti bolji. „Adient“ je već počeo sa radom sa oko 150 radnika, do izgradnje nove fabrike u industrijskoj zoni kada će zaposliti oko hiljadu i po radnika.

Lokalna samouprava Grada Loznice, na čelu sa gradonačelnikom Vidojem Petrovićem, uložila je puno truda u poslednjih deset godina, počev od 2008. godine, u formiranje Industrijske zone Šepak i rekonstrukciju Ulice Republike Srpske. U izgradnju komunalne infrastrukture, saobraćajnica, hidrotehničku infrastrukturu, elektroinstalacije, asfaltiranje ulica u zoni parkinga, trotoare i javnu rasvetu uloženo je ukupno 2.929.851 evra, od čega za rekonstrukciju Ulice Republike Srpske 1.512.832 evra. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dakle, od trenutka kada ste vi lično rekli da su pojedini ljudi, odnosno ljudi koji su na čelu Inženjerske komore u poslednjih nekoliko godina napravili zakon po svojoj meri i da su uzimali novac, tražio sam da proverim, na osnovu onoga što ste tvrdili, da li je to zapravo istina ili nije istina.

Ono što moram da kažem u ovom slučaju jeste da imam dokaz da ste obmanuli javnost Srbije iz prostog razloga što je ovde ispred mene zvanični pregled isplaćenih neto naknada članovima organa i komisije Inženjerske komore, koji je potvrdilo i Ministarstvo gospođe Zorane Mihajlović. Ovde piše da je Dragoslav Šumarac, koji je inače vodio Komoru, a ovde je očigledno

predmet osвете pojedinaca koji nisu uspjeli u Inženjerskoj komori na izborima da ga smene, za godinu dana primio 60.000 dinara. To je nešto manje od pet stotina evra.

Međutim, kada pogledamo one članove Inženjerske komore preko kojih je Ministarstvo pokušalo da utiče na poslednjim izborima da smeni, odnosno sa onim funkcionerima Inženjerske komore koji su tu ispred Ministarstva iz redova SNS-a, tu je situacija malo drugačija. Imamo Obradović Radojka, koji je 5.500 evra prihodovao po istom ovom osnovu. Zatim, imamo ljude koji su, evo 10.000 evra, pardon, 15.000 evra, Damjanović Milisav, koji je bio jedan od onih koji su ispred Srpske napredne stranke pokušali da smene aktuelno rukovodstvo Inženjerske komore Srbije. A da ne pričamo o drugima: Obrenović Gligor, Otović Slobodan, od 10.000 do 5.500 evra. Dakle, to su ljudi koji su ispred Ministarstva bili zaduženi da preuzmu Inženjersku komoru Srbije, a vi ste optužili profesora Beogradskog univerziteta Dragoslava Šumarca da je on to uradio kako bi primao određene svote novca.

Ovaj finansijski izveštaj je odobrila gospođa Zorana Mihajlović. Ona je nekoliko puta tamo slala inspekciju i utvrdili su da apsolutno ničeg spornog nema u ovom izveštaju.

Dakle, javnosti radi i istine radi, Inženjerska komora se menja zato što se ne dozvoljava ni Dragoslavu Šumarcu ni inženjerima Srbije, 28.000 njih, da imaju samostalno strukovno udruženje, već je potreba Srpske napredne stranke da kontroliše svaku poru ovog društva. Zato je bilo važno da se izmesti i Sud časti i izdavanje licenci na Ministarstvo, koje će sutra jednostavnu poruku poslati inženjerima – niste dobrodošli da ostanete u ovoj zemlji, idite negde, u neke države zapadne Evrope, tamo su verovatno malo bolji uslovi za vas, a mi ćemo, s druge strane, deliti licence onima koji su podobni i onima za koje mi mislimo da je potrebno. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hajde, molim vas, prvo da počnemo da pričamo o tome šta je uradila Inženjerska komora i zašto Vlada Republike Srbije želi da vrati u svoju nadležnost Inženjersku komoru Srbije. Nemojte da obmanjujete javnost tom pričom i brižnim odnosom prema inženjerima, jer da ste zaista bili brižni i da je rukovodstvo Inženjerske komore bilo brižno, onda bi ulagala u naše inženjere, onda bi ti naši inženjeri bili dodatno edukovani i mogli da rade vrlo komplikovane i teške projekte koje, između ostalog, danas radimo.

Nažalost, Inženjerska komora jeste postala privatna inženjerska komora onog trenutka kada ste 2003. godine izvukli Inženjersku komoru, praktično, i preneli joj nadležnosti. I to jeste, šta da radimo, možda to nekom ne odgovara, Demokratska stranka, i jeste Dragoslav Šumarac taj koji je to uradio iskoristivši

praktično Zakon o planiranju i izgradnji, plaćanjem članarina koje moraju da plate inženjeri da bi uopšte zadržali licencu. Ako ne platite članarinu, onda nema licence, odmah vam se oduzima licenca. Onda su inženjeri morali da plaćaju svoju članarinu 7.500 dinara da bi mogli da zadrže licencu umesto da su se bavili zaista edukovanjem tih naših inženjera.

Vidite, vraćanjem nadležnosti, dakle ne gašenjem Komore, ne sklanjanjem itd., vraćanjem nadležnosti Ministarstvu i Vladi neće biti, pod jedan, članarine; pod dva, dodatno će se edukovati inženjeri. I, naravno, što se tiče raznih cenovnika koje ima Inženjerska komora Srbije, toga više neće biti na taj način, jer ste te cenovnike koristili za raznorazne poslove. Imali smo šačicu inženjera koja je učestvovala u raznoraznim projektnim rešenjima, potpisivala razna projektna rešenja. Sada je u stvari najveća muka ne samo što ćete izgubiti svoje uporište, i koristite tu Inženjersku komoru politički, nego je muka što će se otvoriti svi papiri, što će se jako dobro videti ko je sve i svašta potpisivao u prethodnim godinama, od 2003. pa nadalje.

Mnogo toga treba da se menja u Inženjerskoj komori da bi i mladi inženjeri ali i oni sa znanjem i iskustvom mogli normalno da rade, kako treba da rade inženjeri u ovoj zemlji, a ne pod pričom politike i svega onoga što vi radite.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Reč ima dr Aleksandar Martinović, po Poslovniku.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 106, gospodine Marinkoviću.

Pre svega, dozvolite da poželim dobro jutro gospodinu Božoviću. Nadam se da ste se naspavali, gospodine Božoviću. Sada je 16 časova, je l' tako, gospodo Vjerice, da li sam pogrešio, ja malo slabije vidim. Šesnaest časova i deset minuta. Mi radimo od 10 časova jutros. Balša Božović je ušao oko 16 časova u zgradu Narodne skupštine. Tako su inače radili i kada su imali odgovornost za vođenje Vlade Republike Srbije, tako su dolazili na posao u ministarstva, tako su dolazili na posao u Vladu, a onda se čude što su izgubili vlast. Pa zato što nisu radili ništa, a to što su radili, radili su na štetu građana Srbije.

Ono što želim vama da kažem, gospodine Marinkoviću, to je da je prekršen član 106.

Ja razumem da je gospodin Božović bio na instrukcijama kod šefa Gradskog odbora Demokratske stranke Dragoslava Šumarca, koji mu je preneo šta treba da kaže u njegovu odbranu ovde u Narodnoj skupštini, ali to trenutno nije tema dnevnog reda i skrećem vam pažnju da je prekršen član 106. Poslovnika, koji govori o tome da govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres.

Pretpostavljam da je gospodin Božović od 10 jutros, mada sumnjam da se budi u to vreme, rano je, negde od podne verovatno, pa sad negde do 16

časova bio na instruktaži kod šefa Gradskog odbora DS-a Dragoslava Šumarca, ali to ne treba da opterećuje nas koji radimo ovde u Narodnoj skupštini po tačkama dnevnog reda. Trenutno na dnevnom redu nije Inženjerska komora Srbije, mada ja znam da njih boli činjenica da će sada da izgube vlast u Inženjerskoj komori Srbije, to je jedino što im je još preostalo u Srbiji, što je bilo nekako njihovo, odnosno što su smatrali da je njihovo i gde su mogli da ubiraju prihod. Sada im to izmiče ispod nogu, nema više reketa, nema više pljačke inženjera, nema više svojatanja Inženjerske komore Srbije...

(Predsedavajući: Hvala, kolega Martinoviću.)

Gospodine Marinkoviću, vodite računa o tome da je povređen član 106. zbog toga što je gospodin Balša tek ustao i verovatno se još nije razbudio.

Ja ne tražim da se glasa o povredi Poslovnika.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović, po amandmanu.

BALŠA BOŽOVIĆ: Kada mi već ne date pravo na repliku, samo da odgovorim gospođi Zorani Mihajlović.

Dakle, ustanovili smo da ono što je pisao i pričao gospodin Arsić nije tačno, i to mi je drago i veoma je važno da to kažemo građanima Srbije. Hvala vam na tome.

Idemo dalje. Inženjersku komoru Srbije su podržali Evropski savet inženjerskih komora, Inženjerska inicijativa za regionalnu saradnju, Inženjerska zbornica Slovenije, Hrvatska komora inženjera, Komora inženjera investicionog projektovanja Bugarske, Komora ovlašćenih inženjera Republike Makedonije, Inženjerska komora Crne Gore, Savez građevinskih inženjera Srbije, Udruženje inženjera Beograda, Udruženje urbanista Srbije, Stomatološka komora Srbije, Lekarska komora Srbije, Farmaceutska komora Srbije, Komora biohemičara Srbije, Komora medicinskih sestara i zdravstvenih tehničara Srbije, Udruženje likovnih umetnika primenjenih umetnosti i dizajnera Srbije, kao i ogroman broj pojedinaca.

Pošto sam od osam jutros bio sa inženjerima iz Inženjerske komore Srbije, ono što su me zamolili, dolazeći u Skupštinu i ispred Skupštine Republike Srbije, jeste da vam predam pismo Evropske inženjerske komore, iza koje stoji pola miliona inženjera širom Evrope, koji govore, gospođo Mihajlović, da je vaš predlog zakona skandalozan, da ne postoji nigde u regionu, da nije primer nikakve prakse i, što je najgore, da Srbija neće moći u EU ako strukovna udruženja nisu nezavisna. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta, po Poslovniku.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Malopre me gospodin Martinović pomenuo, ali znam da mi ne biste dali da repliciram pa moram onda ovako da koristim član 32.

Gospodin Martinović je govorio da se Balša Božović ovde pojavio u četiri sata, da je verovatno pre sat ili dva ustao. To je očigledno tačno, jer gde bi bio ako nije na svom radnom mestu, ako nije spavao. Ali postoji problem, ako neko tako zameni dan i noć, onda ima valjda problem i sa funkcionisanjem. Drugo su oni ljudi koji zbog posla moraju da rade noću, pa onda danju odmaraju itd. Ali neko ko treba da radi danju, a ko zna gde provodi noć, pa onda spava do ovoliko sati i dođe, pojavi se kao pao s Marsa, onda potpuno opravdano pitamo da li on uopšte ima sposobnost da dalje prati i učestvuje u radu ovog parlamenta s obzirom na to da mi se čini da nije psihički spreman za današnju raspravu.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Dobro, svi će doći na red.

Po redu, povreda Poslovnika, Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem.

Predsedavajući, ponovo ste dozvolili povredu člana 107. Naime, ovde je zaista povređeno dostojanstvo ove skupštine kad neko ko je u „Bonafidesu“ stekao diplomu Pravnog fakulteta – a danas je očigledno pokušavao od Šumarca, dok ovaj zakon ne stupi na snagu, da stekne i nekakvu inženjersku diplomu – brani one čestite inženjere. Zaista je to uvreda za ovaj dom.

Zaista razumem ako on brani gospodina Šumarca i sve ono što je on radio jer su od iste fele, tu nema nikakve dileme, nikakvog problema, ali moramo da istaknemo – kao što je smatrao da se može doći do diplome Pravnog fakulteta ne izlazeći na ispite, ovakvim istupom on pokušava da zaštiti one projektante koji su projektovali rekonstrukciju puta Obrenovac–Ub, a da nikad nisu izašli na lice mesta da vide kako taj teren izgleda. Za mene je to apsolutno neprihvatljivo, a to je pouzdana informacija. Na tu informaciju niko iz tadašnjeg ministarstva, niko iz Inženjerske komore koja se za to pitala, niko, pa ni nadzorni organ koji je pratio tu deonicu puta, nije reagovao.

Šta sada očekujemo? Da par bitangi koje zloupotrebljavaju svoje pozicije unižava i vređa sve one inženjere koji čestito rade svoj posao. To niste smeli da dopustite. Ovakvim načinom svog izlaganja gospodin Balša Božović je povredio dostojanstvo Skupštine, kao što sam već rekao, i morali ste da ga prekinete u govoru. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

S obzirom na to da su pojedine odredbe Poslovnika već reklamirane, ja ću se pozvati na član 27, u vezi s članom 106, na koji je inače ukazao i kolega Martinović kada je skrenuo pažnju da smo zaista odstupili od dnevnog reda i da sada diskutujemo o nečemu što svakako nije tačka dnevnog reda, jer ne vidim kakve veze ima Inženjerska komora sa kvalitetom građevinskih proizvoda.

Međutim, ono što je ovde još simptomatično jeste da se ova skupština koristi i u populističke svrhe, što je suprotno članu 107, kojim se štiti dostojanstvo Skupštine. Pre svega, veliki broj inženjera koji su članovi Inženjerske komore ni u kom slučaju ne prihvata stavove koje smo danas čuli; ne prihvata stavove da je Inženjerska komora na bilo kakav način podjarmljena od strane države, odnosno Vlade Republike Srbije.

Inženjerska komora je u jednom trenutku bila detaširana, i to upravo od vlasti koju je oličavala struktura, odnosno stranka koja je tada bila superiorna stranka, dakle Demokratska stranka. Tada je Inženjerska komora poprimila obrise privatne komore, u kojoj su se dešavale one stvari koje se ne dešavaju ni u jednoj drugoj komori. Recimo, Advokatska komora nije takva, Advokatska komora ima svoje principe, ima javna ovlašćenja. Koja su to ovlašćenja Inženjerske komore?

Da završim, želim samo da skrenem pažnju da je upravo ta Inženjerska komora, koja se dušebrižnički štiti, činila mnogo štošta nečasno, naročito prema onima prema kojima to nije smela da čini, a to su građani Republike Srbije. To znači da nijedna licenca inženjera nije oduzeta za propuste u radu inženjera. Pomenuo sam primer Zlatibora 2010. godine, kada je preko 10.000 kvadrata neuselnog objekta urušeno, uništeno. Na sreću, bez posledica, bez gubitka života. Za to niko nije odgovarao.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, pošto ste preuzeli palicu od gospodina Arsića, trebalo je malo da se skoncentrišete. Dakle, ni vi kao i određeni poslanici iz ovog zapadnjačkog propalog saveza niste bili celog dana na sednici i niste mogli ceo tok sednice da pratite.

Mi smo veoma argumentovano i stručno, kao poslanici Srpske radikalne stranke, raspravljalo se o našim amandmanima, govorili o kritici ovog zakona; odgovarala je Zorana Mihajlović, i to je sada nebitno... Ali sada, pošto ste vi došli, a pošto su došle ovakve kreature kao ova kreature u liku Balše Božovića, ja vas molim da zaštitite dostojanstvo Narodne skupštine i sprečite svaki dalji pokušaj da se ruši dostojanstvo njegovim nebuloznim izjavama i načinom ponašanja, kako on pokušava da ruši ovo dostojanstvo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Samo vas molim, kao što to radim od početka ove sednice, da se odnosimo i ophodimo prema svojim kolegama na dostojanstven način. Nema potrebe za tako jakim rečima.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

(Vjerica Radeta: Po Poslovniku.)

Vi drugi put? Izvolite, ali da čujem koji je član u pitanju.

VJERICA RADETA: Član 27. stav 1. Nije bilo.

Gospodine Marinkoviću, vi ste malopre intervenisali kada je Nataša Jovanović govorila i rekli ste kako se ponašate od početka ove sednice, da treba da vodimo računa itd.

Na početku ove sednice, prvog dana, Balša Božović, sin Zeke Božovića, onog što je bio direktor „Srbija nikla“, onog što je ugrožavao životnu sredinu tim iskopavanjima... Da, da, Balša Božović je tada bio predsednik omladine Demokratske stranke, tata visoki funkcioner, što funkcioner politički, nego funkcioner u ovom drugom smislu. Dakle, on je, Balša Božović, taj je rekao obraćajući se poslaniku Šešelju: „Zaista vas molim“, obraćao se predsedavajućem, „da ubuduće ovakve izjave kreature sprečite i sačuvate dostojanstvo Narodne skupštine“.

Balša Božović nije dobio opomenu. Od tog momenta ovo je legitimno i od onog momenta kada je ovo izgovoreno više ne možete da branite nikome da to kaže. Zasad, Balša Božović je kreatura. Da li će ih biti još, videćemo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Ja se upravo zalažem za suprotno. Ja se sećam toga, sećam se tog početka sednice kada je kolega Božović to rekao za šefa poslaničke grupe vaše stranke i, naravno, koristim priliku da i njemu kažem da nema potrebe za takvim rečima, kao što sam to rekao i Nataši Jovanović.

Molim sve narodne poslanike, nema potrebe jedni drugima da pominjemo, mislim da je to stvar džentlmenstva i da ne prelazimo tu liniju pominjanja roditelja, dece, rodbine. Mi smo ovde u političkoj areni i mislim da nema potrebe za tim. Po nekim mojim uzansama i etičkim principima, niti je dobro niti je dozvoljeno.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Po Poslovniku, Aleksandar Martinović, pa ćete vi, kolegice Videnović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, povređen je član 107. i vama skrećem pažnju na to.

Naime, vi kažete da ne treba pominjati članove porodice. Ja ću vam sad pročitati kako se na najvulgarniji mogući način pominju članovi porodice, tj. roditelji Aleksandra Vučića. Ovi što dobacuju, to su ti koji stoje iza ovoga što ću sada da pročitam.

Juče je Aleksandar Vučić obišao radove u Kraljevu, u Adranima kod Kraljeva, na otvaranju jedne nove fabrike, koja treba da zaposli dve i po hiljade ljudi, vrednost investicije je 35.000.000 evra i zahvalio se turskom investitoru što će u toj fabrici da rade ne samo mlade odnosno relativno mlade žene nego i žene od 40 i 50 godina.

Od te njegove rečenice Demokratska stranka i svi oni koji podržavaju tu tzv. građansku opoziciju u Srbiji, na čelu sa Draganom Đilasom, napravili su kao da je Aleksandar Vučić javno pozvao na silovanje žena u Srbiji. Evo šta piše jedan od njih, kaže – jedan od dokaza da Angelina i Anđelko (to su roditelji Aleksandra Vučića) nisu dobro obavili posao roditelja. A poslanici Demokratske stranke koji se tako predstavljaju na svom „Tviter“ nalogu su... Pazite, to je do te mere monstruozno da ja prosto nemam reči! Znači, predsednik Republike zahvali se turskom investitoru što će da zaposli dve i po hiljade ljudi iz Kraljeva, među njima i žene između 40 i 50 godina, a evo šta kažu ovi što dobacuju: „Završite rečenicu, predsedniče. Završite rečenicu pa da čujemo kako im se podsmevate. Imajte hrabrosti, pa da čujemo šta mislite da poslodavac očekuje od svojih radnica, šta mislite o ženama koje satima sede za mašinama, osim toga što molite Turke da vode računa o njima, kao da su u njihovoj milosti...“ itd.

A gospođa...

(Predsedavajući: Hvala, kolega Martinoviću.)

Samo da završim, molim vas. Jako je važno. Jako je važno da vidite šta se podrazumeva pod tom građanskom opozicijom u Srbiji.

A gospođa Kristina Kovač kaže za Aleksandra Vučića: „Muški šovinista“. Onda kaže: „Hajmo, botovi, živo me zanima iz kog to ugla ćete braniti neodbranjivu činjenicu da predsednik države Aleksandar Vučić aludira da kad zaposliš žene, to znači da se nadaš da ćeš da ih j...“ (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

(Aleksandar Martinović: To je politika Demokratske stranke. Zašto me isključuješ dok ne završim?)

Tri minuta ste govorili.

Javite se opet, daću vam reč. Nije sporno.

(Aleksandar Martinović: Tri minuta, a to što će tamo biti zaposleno 2.500 ljudi koje su oni otpustili, to nema veze?)

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Dajem pauzu, u skladu sa članom 112, od pet minuta.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik magistar Igor Bečić.

Da li neko želi reč?

(Maja Videnović: Poslovnik.)

Nemate pravo na povredu Poslovnika, nastavio sam sednicu.

(Balša Božović: Rekao si da ćeš joj dati reč po Poslovniku.)

Bile su drugačije okolnosti. Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, dr Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Zakon o kome govorimo, naravno, nalazi se direktno u funkciji razvoja i to je ono što se podvlači i amandmanom na član 1.

Kada poslušate kakva su obrazloženja dobijena tokom ove sednice i kada ih pročitate u materijalu, vidite da se direktno omogućava upravo zakonskim rešenjem kao što je ovo postizanje veće konkurentnosti na tržištu. To postizanje veće konkurentnosti ima veze i sa dobrim stvarima koje se dešavaju u Srbiji ovih dana. Na primer, baš na svetskoj rang-listi koja prati konkurentnost, a koja je izašla pre neki dan, i sa tim je već upoznata javnost u Srbiji, Srbija je skočila dodatno za novih pet mesta. Dakle, tu rang-listu uređuje Svetski ekonomski forum i Svetski ekonomski forum je prosudio da po tom pitanju Srbija napreduje.

To su dobre vesti za sve koji u Srbiji rade, za sve koji će u Srbiju doći da rade, i za investitore, poput turskog investitora o kom smo govorili danas, koji će obezbediti novih 2.500 radnih mesta, i za svaku drugu fabriku u ovoj zemlji koju smo uspeali da dovedemo prethodnih godina i na taj način obezbedili direktno hleb za hiljade i hiljade, a tu pričamo o desetinama i stotinama hiljada, tako ih već danas brojimo, porodica u ovoj zemlji.

Sve to očigledno smeta ljudima koji spavaju do četiri popodne, ljudima koji toliko pojma nemaju o čemu se radi u ovoj skupštini da su, čini mi se, danas prvo ušli u hol, sazvali konferenciju za medije i tamo – znate šta su radili – izmišljali. Izmišljali su da su poslanici Srpske napredne stranke podneli neke i nekakve amandmane. Dakle, izađu ljudi pa tamo prave konstrukciju šta je neko iz SNS-a predložio; pa to još nije izglasano, ali će možda da se izglasa; ako se možda izglasa, onda će možda da utiče na pitajte boga šta. Ti ljudi, koji očigledno spavaju dok hodaju, spavaju dok sede u ovim klupama, spavaju i dok ovde govore, očigledno nemaju pametnija posla, niti neki bolji i značajniji doprinos koji bi pružili ovoj raspravi.

Na kraju krajeva, da se razumemo reč je o do balčaka dužnim ljudima, do balčaka dužnim i Draganu Đilasu, koji ih drži u šaci zato što ih je prvo lično zadužio, onda im je taj dug preuzeo u svoj džep i zbog toga danas je u stanju i u poziciji da im izdaje naređenja, pa ih šalje ovde da govore najveće moguće besmislice na ovom belom svetu protiv Srpske napredne stranke i Aleksandra

Vučića; videli ste već i kakve gadosti o njegovim roditeljima i drugim članovima njegove porodice.

Ali, izgleda, dozlaboga su dužni i jedni drugima. Šumarac, koga smo pominjali danas, inače se nalazi na čelu Gradskog odbora nečega što je nekada predstavljala stranku, a danas ne predstavlja, zato što danas ne predstavlja apsolutno ništa. Nalazi se na čelu tog odbora i u poziciji je da zajedno sa Đilasom izdaje instrukcije, naređenja, a znate zašto? Zato što je prethodni predsednik tog gradskog odbora nečega što je nekada predstavljalo stranku, a danas nije apsolutno ništa, bio toliko sposoban, toliko vešt da je tokom svog predsednikovanja uspeo da ih svede sa nešto preko 20% podrške u Beogradu na, videli ste verovatno šta se desilo ovog marta, mršava 2,2%.

Zbog toga što su tako „uspešni“, oni su ne samo ispod linije cenzusa u Beogradu, tamo gde su oni kadrirali i ovo znanje i ovu mudrost imali priliku da pokažu, oni su toliko zaduženi da danas Dragan Đilas izađe i kaže im – izađi i zakaži konferenciju za medije, izblamiraj se koliko god možeš, to je nešto što oni apsolutno nisu u prilici da odbiju.

Što se Srbije tiče, ona napreduje na svetskim rang-listama konkurentnosti, ona je tu prestigla i evropske zemlje, zemlje EU poput Hrvatske i, kao što se moglo videti, napreduje brže (ovo je jako važno kada o trendovima pričamo) nego sve države u regionu. To je jasan pokazatelj da ćemo mi nastaviti da te dobre rezultate beležimo i u budućnosti, između ostalog i pomoću ovih zakona, tako da na ovim rezultatima, kada je reč o tome kako nas svet vidi, ja Vladi čestitam, a čestitam i na svim dobrim predlozima zakona.

Ovi što se nalaze prekoputa, ako ovako nastave dobro da rade i sa ovakvom energijom da doprinose sopstvenoj propasti, verujem, sledeći put neće imati prilike da razgovaraju sa nama ni u ovoj ni u bilo kojoj drugoj skupštini u ovoj zemlji. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

(Balša Božović: Replika.)

Nije vas pomenuo, niti je pomenuo stranku.

(Balša Božović: Pomenuo je Gradski odbor i Šumarca.)

Nije pomenuo partiju. Naravno, na vešt način je govorio i nije vas pomenuo, niti je pomenuo vašu stranku.

Hoćete po amandmanu, gospodine Božoviću?

Maja Videnović, po Poslovniku.

MAJA VIDENOVIĆ: Potpredsedniče, čl. 27. i 103.

Znate, vaš posao je da u trenutku kada predsednica Skupštine ne predsedava Skupštini, vi predsedavate i starate se o poštovanju Poslovnika. Vaša obaveza je poštovanje Poslovnika i kada zamenik šefa poslaničke grupe, ovlašćeni, moj kolega Balša Božović, ima pravo na repliku, da ne licitirate i

pitate ga – da li želite po amandmanu. Nismo mi na pijaci, niti se igramo u ovoj ozbiljnoj instituciji.

Vaša obaveza je da na besmislene optužbe Aleksandra Martinovića, koje su vrlo, kao i u četvrtak kada smo bili svedoci divne sinhronizacije Srpske radikalne stranke i Srpske napredne stranke... Ne napadaju oni Balšu Božovića, predstavnika opozicije, zamenika šefa Poslaničke grupe DS, napadaju čoveka koji danas hrabro staje u odbranu profesije, koji staje u odbranu 28.000 inženjera, koji su ustali i rekli da ne žele da ih ova vlada ponižava, da ih tera iz zemlje. Dakle, kada taj narodni poslanik... A čitava ova igrarija tokom čitavog dana i prethodne nedelje, time što optužujete na najbesmislenije moguće načine Balšu Božovića, to nije vredno odgovora, ne njegovog nego nikoga od nas, to se odbija od nas.

S druge strane, u ovom sinhronom napadu na Balšu Božovića ne napadate njega i opoziciju, napadate u ovom trenutku 28.000 inženjera koji su ustali u odbranu svoje profesije. Oni ne pristaju na to da ih ponižavaju Ministarstvo i Srpska napredna stranka, koja neće dozvoliti da postoji oblast ovog društva koju ona neće staviti pod sopstvenu kontrolu.

Time što dozvoljavate da šef Poslaničke grupe SRS, SNS (ovo čak nije lapsus), koji meni u ovom trenutku dobacuje prizemno, vama naređuje kada ćete i kome da date reč, da učutkujete na taj način opoziciju, ne učutkujete ni nas ni mog kolegu Balšu Božovića, učutkujete građane u čije ime smo mi obavezni da govorimo ovde. U ovom trenutku učutkujete inženjere koji su stali u odbranu sopstvene profesije i sopstvenog dostojanstva.

Želim obrazloženje o ovome što sam iznela, a nakon toga ću reći da li da se glasa.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Videnović, svi su mogli da vide u ovoj sali i, naravno, oni koji prate direktan prenos da ja nisam progovorio ni reč. Imali ste mogućnost, iskoristili dva minuta, ukazali na povredu Poslovnika i ukazali na ono za šta smatrate da nije u skladu sa članom 27. Poslovnika a tiče se onoga što taj član podrazumeva, vođenja i održavanja reda na sednici.

Smatram da nisam prekršio Poslovnik.

To što vi mislite da predstavljate dvadeset, trideset, pedeset, sto hiljada ljudi, to je naravno vaša stvar i vi ste to imali priliku da kažete, ja tu ne mogu ništa da pomognem. Imate pravo da kažete koga predstavljate, kao i svako u ovoj sali.

Da li vi želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.)

Da li još neko ima povredu Poslovnika?

Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 103. stav 8, a u vezi sa članom 107.

Gospodine predsedavajući, ja se, naravno, ne javljam zbog toga što želim da oponiram onom stavu da ovde Balša Božović nešto strašno trpi zato što

pokazuje hrabrost. Vama je jasno da ono što on radi pre svega sebi time što mora da izvršava onako ingeniozne zahteve, da drži konferencije za medije na kojima izmišlja... On sebi pre svega čini štetu, i tim ljudima sa kojima sedi. Mislim da se to ne zove hrabrost, nego se zove malo drugačije. Ali ne javljam se uopšte zbog toga.

Član 103. stav 8. kaže da vi imate pravo da reagujete kada je očigledno reč o zloupotrebi Poslovnika i o očigledno lošem menadžmentu vremena.

Zašto je to važno, a tiče se dostojanstva? Kažu, čovek štiti profesije. Zna, kada se neko ovde pojavi, očigledno taze probuđen, očigledno po zadatku i štiti direktno interese nekoga kao što je „žuti“ tajkun Dragan Đilas, zna se koje ljude i kakve ljude on štiti. Štiti ljudi koji se ne libe da opustoše povereni im sistem; štiti ljude koji se ne libe da ugroze budućnost građana ove zemlje; štiti ljudi koji se ne libe da se papreno bogate, da se dobro omaste. I to da se naziva profesijom, i to da se izjednačava sa časnim profesijama u ovom društvu? Mislim da to nije prihvatljivo i tu bi trebalo neku sankciju primeniti. Kakvu? Najblaža od svih mogućih je da im se oduzmu dva minuta vremena za raspravu. To će zaštititi ne samo dostojanstvo ove Narodne skupštine nego i sprečiti da ova neprijatna situacija eskalira.

Zna, kada neko ovde kaže, a nalazi se tamo među njihovim redovima „mi nismo na pijaci“, to je pretnja. Ne znam da li ste vi to prepoznali kao pretnju, ali pojasniću. To je pretnja zato što kada se oni udruže i nađu na pijacama, znate šta rade – biju ljude. Eno im ga bivši predsednik, koji je bivši zato što je bio jednako „uspešan“ kao onaj bivši predsednik Gradskog odbora – mlatio je ljude po pijaci. I ako oni kažu – nemojte da ovo pretvorimo u pijačnu atmosferu, znamo na šta misle. Pa da mi predupredimo nemile scene i, ne daj bože, bilo kakvo nasilje, da im se oduzmu dva minuta vremena zato što ne mogu da ga upotrebe na pametan način, pa će biti lakše i njima i vama i ljudima koji ovo gledaju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Naravno da nećemo dozvoliti da ova situacija i sednica Narodne skupštine bude takva i da atmosfera bude kao što je na pijaci, već kako priliči ovom visokom i cenjenom domu. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

VJERICA RADETA: Ne znam zašto imaju potrebu ovi iz ... Ne znam da li je to Demokratska stranka, da li je to savez za sve i svašta, ne znam više kako se zovu, nije ni važno, ali zašto uvek imaju potrebu, kada raspravljaju sa poslanicima Srpske napredne stranke, zašto pominju Srpsku radikalnu stranku?

Nemamo mi ništa s tim. Balšin kum, Boris Tadić, i njegov tadašnji saradnik učestvovali su u stvaranju Srpske napredne stranke, nemamo mi ništa s tim. Ali, naravno, kad Balša i ekipa dođu u četiri popodne, svašta se može

očekivati; dođu čovek i ova dama, takođe, bunovni, ne znaju šta pričaju, i onda tu može svašta da se kaže.

Dakle, mi hoćemo da učestvujemo u ovoj raspravi i da zaista vidimo koji je to lični motiv, koji je to ozbiljan motiv koji je njih naterao da oni danas, posle prespavanog dana, dođu ovde da brane onog ofarbanog, kako se zove, Dragoslava Šumarca, koji je uništio građevinsku operativu, koji je doprineo najviše izgradnji nelegalnih objekata, koji je sve radio u sopstvenom interesu, kao što rade i oni. Zato je naše pitanje – koja je to njihova računica da se oni toliko zalažu za to? Ko zna da li je on više i njihov član, pošto se tu ne zna, danas su ovde, sutra su onde, da li im je i dalje onaj ministar neki, kako kaže Marijan, „Vladu u hladu“, je l’ tako, Marijane?

(Marijan Rističević: Vladu u hladu.)

Da. Dakle, nisu to sigurno nikakvi ideološki motivi, nego su motivi materijalne prirode, ali bismo hteli da znamo koji, pa neka nam kažu otvoreno.

Znate, Balša je sin Zeke Božovića, pa makar oni sad vrištali koliko hoće.

(Predsedavajući: Hvala.)

Ili me pustite ili ću nastaviti u drugom javljanju, svejedno mi je.

PREDSEDAVAJUĆI: Nastavite u drugom javljanju.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Vjerica Radeta: Ne.)

Narodni poslanik Aleksandar Martinović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, povređeni su čl. 27. i 108. Poslovnika Narodne skupštine.

Ne smete kao predsedavajući da dozvolite politički teror onih koji su došli u Narodnu skupštinu u 16 časova da ovde zastupaju lične i privatne interese jednog čoveka. U pitanju je Dragoslav Šumarac koji je, da podsetimo građane Srbije, ako se ne varam, predsednik Gradskog odbora Demokratske stranke. Dakle, to što oni pričaju, brane struku, brane inženjere, ne, oni brane svoje privatne interese u Inženjerskoj komori Srbije, i to građani Srbije treba da znaju.

Pojavili su se u Skupštini u 16 časova, a kažu za sebe da su ozbiljni poslanici. Pa šta bi bilo da se radnik u fabrici pojavi u jedan popodne, a radni dan počinje u osam? Šta bi bilo? Kakvu poruku oni šalju građanima Srbije?

Pretpostavljam da su se za to vreme dok nisu bili u Narodnoj skupštini bavili pisanjem najogavnijih mogućih „tvitova“ protiv Aleksandra Vučića, koji je juče obišao početak radova na otvaranju fabrike u Kraljevu, gde će biti zaposleno 2.500 ljudi, koje su oni otpustili. Vrednost investicije je 35.000.000 evra. Gospodin Vučić je zahvalio predsedniku upravnog odbora ove turske kompanije što će da zaposli žene između 40 i 50 godina, a svi znamo koliko je teško zaposliti žene u tom životnom dobu.

I šta dobijete zauzvrat? Dobijete salvu uvreda, mržnji, kleveta, jedne patologije u koju čovek prosto ne može da poveruje. Kaže, povodom izjave Aleksandra Vučića gde se zahvaljuje turskom investitoru jer će da zaposli, između ostalog, i žene od 40 do 50 godina: „nasilje“, „mizoginija“, „nipodaštavanje“, „sramno“. To misli Demokratska stranka. Pa onda kaže: „Pa ti si, Toprak“, to je predsednik Upravnog odbora ove turske kompanije, „sve žene uzeo da rade, pa zato si ti srećan, misliš da ćeš da ih j...“, to su napisali, „kad za predsednika izabereš radikala sveže sišlog sa navijačke šipke“. To pišu oni koji sebe predstavljaju demokratskom, evropskom Srbijom.

Oglasio se i uspavani, zgrčeni Saša Janković...

(Predsedavajući: Završavajte, kolega, molim vas.)

Završavam.

... Koji kaže ovako: „Građanski blok 381“, ne znam šta mu to znači, „upozorava da je poziv Aleksandra Vučića Turcima u Srbiji da vode računa o našim ženama poslednja u nizu izjava kojima on sa najvišeg mesta u Republici Srbiji potcenjuje i ponižava naciju iz koje je potekao, a ovaj put posebno žene“.

Ja im kažem – sram ih bilo! Oni su ponizili sve građane Srbije zato što su u periodu...

(Predsedavajući: Hvala.)

Samo dozvolite da završim.

Evo, vidite, ovaj snima mobilnim telefonom. Ne zna šta će pametnije da radi.

Oni su ponizili sve građane Srbije jer su u periodu od 2008. do 2012. godine 400.000 ljudi, među njima i žena, i mladih žena i žena od 40 i 50 godina, ostavili bez posla. Srpska napredna stranka i Aleksandar Vučić tim ženama i tim ljudima u Kraljevu daju nadu da može da se vrati život u Kraljevo i u svako drugo mesto u Srbiji.

A ti samo snimaj!

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Aleksandar Martinović: Ne.)

Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

VJERICA RADETA: Moram da završim ono što sam malopre počela. Bio je malopre 107; stav 1. je sad.

Dakle, govorila sam o ličnom interesu ubeđena da Balša Božović i ova družina imaju lični interes, zbog čega pokušavaju da celu ovu sednicu pretvore u borbu za Dragoslava Šumarca. Koliki je on inženjer, koliki je on stručnjak, znamo dobro, sećaju se i Martinović i Arsić, bili smo tada u istoj poslaničkoj grupi, koje smo sve informacije imali o njemu i tada obaveštavali javnost o tome. Ali tada još nije bilo aktuelno, u međuvremenu je postalo – kada je Zeka Božović, otac Balše Božovića, prestao biti narodni poslanik, onda su ga oni

birali za direktora SC „Tašmajdan“. Pa kada su ga birali za direktora „Srbija nikla“, pitali ga novinari – otkud, kako ćete vi sada preuzeti tu funkciju, šta vi znate o tome, a on kaže – pa nisam više poslanik, ljudi me birali, što da ne. Tako je odgovorio, ostalo je zabeleženo.

Dakle, nije važno šta zna, nije važno što je tada SANU, odnosno još 2005. godine sugerisala da se ne ide u istraživanje nikla. Napisali su, kada bi se išlo u taj posao, da bismo za sva vremena bili pretvoreni u beživotnu pustinju. To, naravno, Zeku Božovića nije interesovalo jer su tu bile dobre pare. Zna li zašto? Zato što je „Srbija nikl“ neformalno, faktički bila firma Mila Đukanovića. To je ta njihova veza i na taj način su pokušali i da zatruju Srbiju. Pa je ovaj Aleksić, koji im je sada takođe u koaliciji, tada je bio predsednik Opštine Trstenik... Na njihovoj sednici jednoglasno su doneli odluku da u Trstenik neće dozvoliti ulazak Zeki Božoviću sa tom ekipom iako su tada bili u istoj političkoj partiji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Narodni poslanik Veroljub Arsić, po Poslovniku.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Povreda Poslovnika, član 27, gospodine predsedavajući, zato što se ovde nastavlja jedna diskusija pa bih hteo da pitam i ministra prisutnog – da li je gospodin Šumarac konačno vratio službeni automobil Inženjerske komore?

Godinama je gospodin Šumarac vozio službeni automobil, imao ga 24 sata dnevno, bez dinara naknade. Komora mu je sipala svaki litar benzina ili goriva koje koristi, verovatno dok je držao predavanja po raznim univerzitetima i fakultetima, njima naplaćivao putne troškove kao da putuje svojim vozilom, a koristio službeno. Pogotovo je to radio dok je bio član Upravnog odbora Pošte Srbije. Možda je i tamo imao auto? Možda je imao dva, jedan za njega, jedan za nekog člana porodice.

Još nešto, velika je uvreda ovo što su rekli da se neka struka buni. Dvadeset osam hiljada inženjera, puta sedam i po hiljada dinara godišnje članarine, to je 208.000.000 dinara. To je više nego što imaju neke lokalne samouprave. Koliko može da se napravi vrtića, predškolskih ustanova, da se renovira ambulanti? Recimo, u selu Toponica, renoviranje ambulante – sedam i po miliona dinara. Znači, gospodin Šumarac i ekipa su godišnje dvadesetak takvih ambulanti „pojeli“ na svoja službena putovanja i honorare. To je istina. Dvadeset osam hiljada inženjera slavi što više ne mora da plaća reket i globu Dragoslavu Šumarcu.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

U skladu sa članom 112, opet određujem pauzu od tri minuta. Želim da damo šansu i potpredsednici Vlade Mihajlović da nešto kaže i da izađemo iz ove potpuno neefikasne rasprave. Naravno, posle toga, kada krenemo sa sednicom. Hvala.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Nastavljamo sa radom.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković. Izvolite kolega Markoviću.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Meni je drago, pre svega, što su građani Srbije mogli da vide da neki poslanici prekoputa nas na posao dolaze u četiri sata iako je trebalo da dođu u deset. Imali smo i priznanja nekih od njih; doduše, pokušali su nevesto da se opravdaju, da se operu, da kažu kako su imali neke aktivnosti od osam pa su silom prilika došli u četiri u Skupštinu. Na taj način su samo pokazali svoje poštovanje prema ovoj instituciji, ali su pokazali i svoje poštovanje, odnosno nepoštovanje prema tim istim građanima Srbije.

Kada je reč o amandmanu, svi smo svesni da je građevinarstvo jedna od najbitnijih privrednih grana. Svi smo svesni da je građevinarstvo zamajac ostalih privrednih grana i iz tog razloga ja sam podneo amandman koji predstavlja direktnu podršku ovom Predlogu zakona o građevinskim proizvodima. Ovde je važno istaći i to da se po prvi put na ovaj način, na jedinstven način uređuje čitava ova oblast i usklađuje sa standardima i pozitivnom praksom Evropske unije.

Kao neko ko dolazi iz Beograda, prosto moram da se osvrnem na neke činjenice kada je reč o građevinskim poduhvatima u gradu Beogradu. Dakle, samo u 2018. godini, kako smo i čuli, Grad Beograd je izdao građevinskih dozvola za ukupno 750.000 kvadrata, a lokacijskih uslova za preko milion kvadrata. U Đilasovo vreme, nikada ta cifra nije prešla 250.000 kvadrata.

Uostalom, ovi prekoputa nas mogu u svakom trenutku da izađu napolje i pogledaju, da uporede broj kranova danas i broj kranova kako je to nekada bilo, u Đilasovo vreme. Dakle, u ovom trenutku ima aktuelnih 1.450 različitih gradilišta u Beogradu, što privatnih što državnih. To je desetostruko više nego u neko najbolje vreme dok je Đilas vršio vlast. To govori da se u Beogradu gradi, to govori da je Beograd privlačan za investicije i da postizemo odlične rezultate kada je reč o izgradnji Beograda.

Ono što bih dodatno naglasio jeste da svi koji grade imaju apsolutno jednak tretman.

Dakle, ovim predlogom zakona ali i izmenama Zakona o ozakonjenju i izmenama Zakona o planiranju i izgradnji uvodimo potpuni red u ovoj oblasti, otklanjamo sve one nedostatke koje smo imali i unapređujemo i razvijamo dalje razvijanje gradova i opština u Srbiji. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću.

Povreda Poslovnika, Nataša Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Morala sam da reagujem, gospodine Marinkoviću, posle izlaganja kolege Markovića jer on nije izneo celu istinu, verovatno nije stigao, i time je povređen član 107. Mogli ste i vi da ga dopunite jer vrlo dobro znate ove podatke o kojima ću ja da govorim.

Naime, nije samo u Đilasovo vreme došlo do katastrofalne pljačke Beograđana i manipulacija u građevinskoj operativi. Sve je zapravo počelo, gospodine Marinkoviću, još 2001. godine kada su ova kreatura Božović i ostali koji su došli danas da brane Dragoslava Šumarca bukvalno uništili preko noći sve čuvene srpske građevinske firme. Izvesni Dragan (Kako se prezivao onaj mafijaš, Vjerice?) Kopčalić, „žuti“ funkcioner, jeste, pravi kriminalac, čovek mafijaš, koji je u vreme dok je Balša Božović bio predsednik omladine Demokratske stranke... Taj njihov mafijaš je najveću srpsku građevinsku firmu uništio i preko svog preduzeća „Montera“ postao kralj stanogradnje u Beogradu. Niko ništa nije mogao da radi.

Zato bi oni sada ponovo da preuzmu vlast, ali ovog puta nasilnim putem, narod ih neće, uz pomoć Amerikanaca, njihovih zapadnih nalogodavaca, Soroša, ko zna koga. Neće moći, zato što ti ljudi koje su oni ostavili bez posla i dan-danas proklinju dan kada su ovakvi kao oni došli na vlast, oni koji su upropastili Srbiju. Srbija je u to „žuto“ vreme bila, oni su to tako napravili, gotovo kuća i bez temelja i bez krova.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Balša Božović, po amandmanu.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Mene zaista, predsedavajući, čudi što se onaj ko je šef u ovoj skupštini boji da vam dozvoli repliku, da dobijem repliku, zato što je očigledno toliki strah u vladajućim redovima od bilo kakvih argumenata, te onda moram da trošim vreme po amandmanu. U redu, nije mi teško, mogu i tako.

Veoma pohvaljujem, jedna mala digresija, ovu saradnju Srpske radikalne stranke i Srpske napredne stranke i drago mi je što se vaša većina povećala u ovoj skupštini.

Ono što sam želeo da pitam jeste – ako je istina sve što je malopredašnji govornik po amandmanu rekao, da se u Beogradu gradi na 700.000-800.000 kvadrata godišnje itd., kako je onda moguće da rekonstrukcija jedne uličice od 70 metara vredi 150.000.000 dinara? Dvadeset hiljada evra za jedan metar ulice? Dvadeset hiljada evra? Stvarno vam svaka čast, to se nikada u istoriji Beograda nije desilo! Evo, zaista imate svako priznanje, s tim što je tužilaštvo to koje je trebalo da na to priznanje reaguje.

Nataša Jovanović je poslanica Srpske napredne stranke. Ono što je predloženo od strane vladajuće većine kao amandman jeste da se SNS zalaže da sve što je nelegalno izgrađeno u poslednje tri godine, iako nije predmet ovog zakona, bude ozakonjeno i legalizovano. Svakom tajkunu koji je u poslednje tri godine gradio hiljade i stotine hiljada kvadrata vi ste svojim amandmanom omogućili da sve legalizuje.

Nataša Jovanović je predložila amandman ispred Srpske napredne stranke i u ime cele Srpske napredne stranke rekla – hajde da legalizujemo ne ovo do 2015. godine, što je gospođa Zorana Mihajlović predložila ovim izmenama i dopunama zakona, nego da se produži do stupanja zakona na snagu, zapravo do kraja 2018. godine. Vi legalizujete lopovluk. Vi želite apsolutno da ozakonite svaku nezakonitu radnju u Srbiji u poslednje tri godine.

Vi ste predložili taj amandman i čekaćemo da vidimo da li ćete glasati za taj amandman. Ja verujem da hoćete zato što ste se obećali tajkunima i zato što su tajkuni znali da će ovaj zakon doći na dnevni red. To radite zato što ste u sprezi sa građevinskom mafijom u Srbiji i ovo je dokaz za to. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Božoviću.

Replika, Aleksandar Martinović, pa Vjerica Radeta.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Što se tiče tajkuna, ako je neko u savezu sa tajkunima, to je... Više ne znam kako da ih nazovem, kako se zovete sada, Savez za Srbiju? Znači, Dragan Đilas, Boris Tadić, Vuk Jeremić, Boško Obradović, DS, Dušan Petrović itd., svi oni su sada na istoj gomili i prozivaju SNS zbog nekog saveza sa tajkunima. Ja većih tajkuna... Pa Srbija većih tajkuna od Dragana Đilasa, Vuka Jeremića, Dušana Petrovića nije videla u životu.

Objasnite odakle Draganu Đilasu na računu 25.000.000 evra? Odakle Vuku Jeremiću osam miliona evra? Ljudi, odakle vam toliki milioni evra? Šta ste radili u životu pa ste stekli toliku imovinu? Kažite mi, molim vas, pa da ja dam savet nekom našem prijatelju, kolegi, rođaku – ljudi, radite kao što je radio Dragan Đilas, ako je sve pošteno, imaćeš 25.000.000 evra na računu.

Najveći lopovi, najveći kriminalci, oni koji su upropastili Srbiju, oni koji su za četiri godine 400.000 ljudi ostavili bez radnih mesta danas se predstavljaju kao alternativa Aleksandru Vučiću i Srpskoj naprednoj stranci. Sve fabrike u Srbiji ste zatvorili, sve do jedne, uključujući i ovu fabriku u Kraljevu koju mi sada otvaramo. I onda se podsmevate, na najbrutalniji mogući način vređate, izvrćete reči Aleksandra Vučića zato što je zahvalan turskom investitoru koji će da zaposli 2.500 Kraljevcana da rade, koje ste vi ostavili bez posla.

Dakle, objasnite vi odakle vašem šefu 25.000.000 evra. Odakle Vuku Jeremiću tolike pare? Kako je moguće da Vuk Jeremić dobija pare od Katarske ambasade u Berlinu? Šta je on to uradio za Katar? Isti onaj Katar koji finansira Islamsku državu u Iraku i Siriji da seče glave hrišćanima, taocima, sirijskim vojnicima itd.

Onda se javite vi. Pa vi ste najveći upropastitelji države Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

(Balša Božović: Replika.)

Dobro. Rekao sam malopre koji je red.

Reč ima Vjerica Radeta, pravo na repliku.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Da podsetimo javnost da je 2003. godine Srpska radikalna stranka oborila DOS sa vlasti. Jedan od osnovnih razloga, znaju kolege koje su tada bile sa nama u poslaničkoj grupi, i Martinović i Arsić, jeste da smo imali fascikle i fascikle materijala; najviše od toga, od tih malverzacija, odnosilo se upravo na građevinu i na Dragoslava Šumarca. To je sve ostalo zabeleženo i sve može da se proveri.

Tada su u tom DOS-u, u nekom drugom obliku, bili i Đilas, i Balša, i Vuk Jeremić i Dušan Petrović. Sad su se tu pridružili i Stamatović i Boško Obradović. Sanda je bila i onda i sada, pa ih sad zovu „Snežana i sedam patuljaka“, valjda zbog nje i njih sedam patuljaka, moralnih, kakvih god hoćete, političkih, nikako drugačije ne mogu da se nazovu. To jeste, zaista, skupina kriminalaca, a to što oni nisu u zatvoru, to je problem ovih koji su sada na vlasti. Jer, zaista, kada se vidi onako njihova slika, može se slobodno potpisati sto godina zatvora, bez vođenja sudskog postupka. Dakle, radi se o ozbiljno opasnim ljudima, i po državu i po interese ovog naroda.

Na stranu, ne na stranu nego pre svega, činjenica da je Vuk Jeremić glavni NATO lobista sa Borisom Tadićem, a Boris je, inače, Balšin kum. A Balšin otac, Zeka Božović, u vreme kada su palili Skupštinu, kada su dolazili na vlast, bio je u kriznom štabu; on je išao od jedne do druge zdravstvene ustanove i smenjivao direktore. Ne znam da li se sećate toga.

Inače, završiću ovim, ovi što brane Dragoslava Šumarca... Samo ovu rečenicu, što ste nestrpljivi, zaboga, kolega?

(Predsedavajući: Odakle vam to? Nisam, slušam vas.)

Dakle, Dragoslav Šumarc je poznat i po tome što je, kad su izgubili vlast, kada je izgubio vlast, istovremeno bio u Upravnom odboru Pošte, u Komori inženjerskoj, na Građevinskom fakultetu. Po tri osnova primao je ozbiljne nadoknade, a onda se dosetio pa za neke novine rekao – Inženjerska komora je esnafska institucija, nije državna, pa ta treća plata nema veze. A on ju je uglavnom primao.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku ima Aleksandar Marković, pa Balša Božović.

Izvolite.

Pošto ste vi, kolega Božoviću, pomenuli po imenu i prezimenu kolegu Markovića.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Vidim da je kolega prekoputa pobrkao i lokacijske uslove i građevinsku dozvolu i cifre i brojeve, sve je pobrkao. Da li se nije rasanio ili ne poznaje procedure, ja sad ne znam. Zna, kada neko spava do četiri po podne, pomuti mu se sve u glavi.

Dakle, samo zarad javnosti, prošle 2017. godine, kada je reč o Gradu Beogradu, izdato je građevinskih dozvola za 1.024.000 kvadrata, a u Đilasovo vreme do 250.000 kvadrata, dakle četiri puta manje. Ove godine, zaključno sa 30. septembrom, 750.000 kvadrata, a preko milion lokacijskih uslova.

Zna li, gospodine predsedavajući, zašto je tolika razlika između naše gradske vlasti i Đilasove gradske vlasti? Zato što dok je Đilas vršio gradsku vlast, njega to nije interesovalo, njega su interesovale druge stvari. A rezultati tog njegovog interesovanja su brojne afere na koje mi ni dan-danas nismo dobili odgovor: nabavka tramvaja, rekonstrukcija Bulevara kralja Aleksandra, velika afera sa podzemnim kontejnerima i, na kraju, najveća afera, afera Mosta na Adi.

Dakle, prethodni govornik treba da nam da odgovore na ta pitanja umesto što traži odgovor na nešto drugo. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću.

Reč ima Balša Božović, pravo na repliku.

Izvinite, kolega Božoviću.

Reč ima Đorđe Komlenski, Poslovnik.

(Boško Obradović dobacuje.)

Molim vas za strpljenje. Vi ste tek ušli u salu, možete biti koliko god želite strpljivi.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dozvolili ste povredu člana 27. Vi zaista ovde morate da se starate o redu na sednici Skupštine. Dozvolili ste da kolega Marković pokaže nerazumevanje i netoleranciju prema potpunoj dekoncentraciji gospodina Balše Božovića. Zna, on je danas, po sopstvenoj izjavi, od osam sati jutros bio sa Šumarcem i verovatno je u međuvremenu položio šest ili sedam ispita, tako da nisam siguran da gospodin pravnik iz „Bonafidesa“ nije postao inženjer.

Stvarno vas molim da na tome malo poradite i sa kolegama iz vladajuće garniture, da imaju obzira i tolerancije. Ipak koncentracija nije samo pitanje kad ste ustali iz kreveta, kad ste se probudili, već i toga šta ste sanjali jutros od osam sati do pet popodne. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski. Uvek sam za toleranciju i takav odnos.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima gospodin Balša Božović, pravo na repliku.

BALŠA BOŽOVIĆ: Hvala vam.

Dakle, sve uvrede na moj račun možete slobodno da okačite tamo negde o klin.

Želim da mi odgovorite, i ministarka Zorana Mihajlović – da li ćete podržati amandman Nataše Jovanović iz Srpske napredne stranke koji glasi da se svim tajkunima ozakoni sve što su nelegalno gradili u poslednje tri godine? To je jednostavno pitanje.

Vi onda vređate kad nemate odgovor ili ne znate šta ćete da kažete, pošto smo vas uhvatili. Od hiljadu amandmana koje ste predložili, mislili ste da jedan nećemo pročitati. Dakle, Nataša Jovanović je predložila u ime Srpske napredne stranke amandman da se svim mafijašima ozakoni sve što su gradili u poslednje tri godine. Da li je to vaša politika, da li stojite iza toga? Da li će Ministarstvo ovo da podrži? Da li će podržati ono što je građevinska mafija u Srbiji radila u poslednje tri godine?

Vama je to smešno zato što ćete na ovaj način da ojadite Srbiju. Bez ikakvog zakona se gradi u poslednje tri godine i onda se pomera rok za ozakonjenje sa 2015. na 2018. godinu! Srpska napredna stranka imenom i prezimenom stoji iza toga da se svim tajkunima ozakoni sve što su gradili u poslednje tri godine.

Možete na taj način da negodujete, možete da vređate, ali ovo je vaša narodna poslanica, poslanica Srpske napredne stranke – dakle, da se svim tajkunima ozakoni sve što su nelegalno izgradili u poslednje tri godine! Zanima me da li će ministarka podržati ovaj predlog Srpske napredne stranke? Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Božoviću.

Imam pun displej, ali prvo povreda Poslovnika, u skladu sa Poslovníkom.

Reč ima Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospodine Marinkoviću. Povređen je član 107.

Pozivam gospodina Balšu Božovića da čita amandman Nataše Jovanović pa da vidimo da li se u tom amandmanu pominju tajkuni, mafijaši, kriminalci, da građani Srbije čuju kako amandman tačno glasi. Dakle, ne tražim ništa veliko, samo da gospodin Balša Božović ustane – ja vas, gospodine Marinkoviću, najljubaznije molim da mu to omogućite – i pročita tačno kako glasi amandman koji je podnela naša koleginica iz SNS-a, pa da vidimo da li se tu pominju tajkuni, mafijaši, kriminalci ili bilo šta od onoga što je Balša Božović rekao.

Ono što zanima građane Srbije, ne samo Srpsku naprednu stranku, jeste kako je moguće da najviši drumski most na svetu, u Francuskoj, košta 400.000.000 evra, dužine 2.460 metara, visine 343 metra, ima sedam pilona, a da Đilasov most košta 400.000.000 evra, dugačak je nepun kilometar, ima

visinu od 200 metara i jedan pylon. To građane Srbije zanima. Pa ćemo onda da vidimo na čijoj strani su tajkuni, mafijaši i oni koji su predstavljali građevinsku mafiju u Srbiji do 2012. godine.

A sada vas, gospodine Marinkoviću, još jednom molim da gospodinu Balši Božoviću, evo, čovek je sveže naspavan, mnogo je odmorniji nego ja, dopustite da pročita taj famozni amandman Srpske napredne stranke.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?
(Ne.)

Balša Božoviću, vi imate pravo po amandmanu da govorite.

(Balša Božović: Tražio sam repliku.)

Nemate pravo, ne mogu da vam dam. Možete po amandmanu.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Imao sam repliku, ali dobro, opet se boji Aleksandar Martinović svake vrste replike pošto zna da je tu nemoćan i da istina nije na njegovoj strani.

Ali, evo, pročitacu. Dakle, Nataša Jovanović, narodna poslanica Srpske napredne stranke, pošto je predlog koji je Zorana Mihajlović donela u Skupštinu da predmet ozakonjenja može da bude samo objekat koji je vidljiv na satelitskom snimku teritorije Republike Srbije iz 2015. godine, predlaže da se sve to briše, citiram – do dana stupanja na snagu ovog zakona, 2018. godina! Da se, dakle, svim tajkunima, svim mafijašima koji su bespravno gradili u poslednje tri godine ozakoni sve što su, u dogovoru sa Srpskom naprednom strankom, radili a da ostali građani nisu znali.

Dakle, mali krug ljudi je bio dobro informisan, imali su dobru informaciju da će kad-tad ovaj zakon doći u Skupštinu, a da će ga amandmanom Srpska napredna stranka učiniti do te mere skandaloznim da sve što je izgrađeno u poslednje tri godine, što građani nisu imali pravo da grade, ali jesu oni koji su građevinska mafija u Srbiji, da im se ozakoni po ovom vašem predlogu, Srpske napredne stranke.

Između ostalog, i hotel na Kopaoniku. Dakle, hotel na Kopaoniku je u ovom amandmanu SNS-a. Sada je po zakonu da se hotel ozakoni. O tome se radi.

I pozivam Natašu Jovanović da obrazloži svoj amandman, a ne ja da obrazlažem njen amandman. Sram vas bilo!

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Božoviću, uzdržite se, molim vas, od emocija i tako teških reči. Mada mogu da vas razumem, ipak je ovo žar političke borbe.

Nastavljamo dalje, Vjerica Radeta.

(Nataša St. Jovanović: Molim za repliku, imam pravo. Nemojte se praviti da me ne vidite.)

Hvala vam. Nemojte mi dobacivati, za to sledi kazna u skladu sa Poslovnikom.

Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 32.

Najpre bih zamolila kolegu Rančića, čula sam da je on odličan stručnjak u svojoj struci, da vidi neke tablete za ovog Balšu Božovića, očigledno gubi živce, ne samo da nije psihički spreman za ovu raspravu, što pokazuje od četiri sata, od kada je došao u, za njega, prvu smenu, nego više čovek ne zna ni šta priča.

U stvari, on je zlonameran. On je deset puta, i vi ste morali da ga upozorite na to, gospodine predsedavajući, najmanje deset puta govorio o amandmanu i govorio – amandman narodnog poslanika Nataše Jovanović. Uz sve uvažavanje koleginice Nataše Jovanović iz Srpske napredne stranke, nekako se kada se kaže Nataša Jovanović u Parlamentu više vezuje za Natašu Jovanović iz Srpske radikalne stranke. On je namerno skretao pažnju. A vi i sami znate, kada prozivate jednu ili drugu Natašu Jovanović, da govorite i srednje ime odnosno dva srednja slova, zato što im i imena očeva počinju slovom „s“. Morali ste da ga upozorite.

To što su se oni skupusali, ne zna se više ko s kim, to je njihova stvar. Mi smo srpski radikali ovde samostalni, opoziciona politička partija, najjača opoziciona partija u Parlamentu. To što u nekim stavovima imamo u odnosu na ono što Balša Božović kaže slične stavove, to nema nikakve veze sa nekim našim odnosom itd. Mi smo opozicija vlasti, ali smo opozicija i ovima što bi da uzmu vlast, zato što su mnogo gori od ovih koji su sada na vlasti i zato se borimo da oni ne dođu na vlast. Borimo se, naravno, da ovi odu, ali da ih mi zamenimo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Radeta. Stvarno ne znam na koga je Balša Božović mislio. Mogu da pretpostavim. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram čl. 107, 108, 109. Naime, vi ste bili u obavezi da izreknete neku meru gospodinu Balši Božoviću. On je ovde završio govor krešteći „Kako vas nije sramota?“, spominjući mafiju. Zašto bi nas bilo sramota njegove mafije?

Predlažem da sve ove stranke, žutopatkaste, sedišta imaju u Šilerovoj, a da im bazen bude zajednički. Ali oni su to srušili da bi uklonili svoje tragove nečoveštva.

Nismo mi prodavali tri šećerane za tri evra. To je kupio njemu blizak čovek, finansijski direktor Demokratske stranke. Nismo mi prodavali narko-dilerima kombinatne vrlo jeftino, prodavcima kokaina. Taj čovek se zvao Šarić,

to im je bio najbolji investitor. Njemu su prodali najviše kombinata u Vojvodini. Nismo mi mafijašima prodavali i trgovali s njima. Bojan Pajtić je viđen u avionu sa gospodinom Šarićem. Mislim da je čak možda Šarić veći gospodin od njih, možda je on manja mafija nego oni.

Za njihovo vreme... Upotrebiću izraz Zorana Đinđića, citiram – svaka država je imala mafiju. Za njihovo vreme, posle Đinđića, samo je mafija imala svoju državu. Znači, citiram njihovog predsednika. Dakle, samo kod njih se to moglo desiti i zbog toga je Demokratska stranka doživela da bude „balšamovana“. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Predsedavajući, ponovo moram da reklamiram povredu Poslovnika s vaše strane, sada i člana 103. u vezi s članom 27.

Stvarno molim kolege, kada komentarišu, da imaju obzira da se ovde radi o „Bonafides“ pravnoj diplomi, koja ne razlikuje da član 107. Poslovnika nema tri stava, ima samo dva, ali to se nije naučilo. I da je ovde možda i inženjer do mraka; ako stignemo ranije da završimo ovu sednicu, čeka ga Šumarac da mu potpiše diplomu u nekoj šumi tu pored, možda u Pionirskom parku. Prema tome, nemojte očekivati od nekog takvog da uopšte zna o kom amandmanu govori i šta čita.

Ja vas molim upravo iz tog razloga da vi našoj kolegici Nataši Jovanović napokon date reč, da žena kaže šta je stvarno i kakav je amandman napisala, da to nema nikakve veze s ovom „lažovijadom“ koju slušamo ovde. Njegovo neznanje ne pravda laži koje iznosi.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Kada biste mi omogućili, ja bih dao po tom pravu i redosledu kada je u pitanju javljanje i kada je u pitanju pravo na repliku.

Pravo na repliku ima Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Ja se izvinjavam kolegici Nataši Jovanović, mislim da će i ona imati priliku da kaže pošto je ona i spomenuta.

Ali, zbog građana Srbije, Balša Božović je čovek koji me uvek neprijatno iznenadi koliko je spreman da slaže a da ne trepne. Ovde lepo piše – Republika Srbija, Narodna skupština, Poslanička grupa Srpska radikalna stranka, 15. oktobar 2018. godine, predsedniku Narodne skupštine: „Na osnovu člana 161. Poslovnika Narodne skupštine, podnosimo na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o ozakonjenju sledeći amandman: U članu 2. novom članu 6. stav 1. Predloga zakona posle reči 'objekata' dodaje se tekst 'do dana stupanja na snagu ovog zakona', a ostatak teksta briše se.“ Narodni poslanik Nataša Jovanović.

Ali, gospođa Nataša Jovanović iz Poslaničke grupe Srpske radikalne stranke. A Balša Božović se ubi čovek da nam objasni kako je Nataša Jovanović iz Srpske napredne stranke podnela neki amandman u kome branimo tajkune, u kome branimo mafijaše, u kome branimo kriminalce, u kome tražimo da se legalizuje nešto što je nelegalno sagrađeno. Kao što vidite, niti se radi o amandmanu Srpske napredne stranke, niti se, na kraju krajeva, pominju bilo kakvi tajkuni i mafijaši.

Prema tome, ja vas, gospodine Marinkoviću, zaista najljubaznije molim da vodite računa o tome šta govore Đilasovi poslanici ovde u Skupštini Srbije. Očigledno su pomešali brzine, više ne znaju kome pripadaju i šta treba da govore. Pomešali su ko pripada kojoj poslaničkoj grupi.

Dakle, ovde se radi o amandmanu koji je podnela narodna poslanica Nataša Jovanović, ali iz Poslaničke grupe Srpske radikalne stranke, ne Nataša Jovanović iz Poslaničke grupe Srpske napredne stranke.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Posle toliko vremena, pošto je toliko puta pomenuta, reč ima Nataša Jovanović.

Izvolite, pravo na repliku.

Molim vas da damo kolegici mogućnost i pravo.

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, napokon, na prilici da mogu da kažem i ja koju reč jer sam više puta pomenuta od, nažalost, moram da kažem, kolege prekoputa, Balše Božovića, koji iznosi, ne mogu da kažem neistine, ovde se radi o gnusnoj laži.

Druga stvar, dosad smo čuli kako ga prozivaju da je završio fakultet u klubu „Bonafides“. Ja sam sad ovom prilikom čula da on ne zna ni da čita i da brka slova. Možda je to zbog situacije, što je možda premoren, ali ne bih rekla. Kad može da se diploma polaže po klubovima, možda je, ko zna, i dosadašnje školovanje nešto pobrkao.

Moj amandman glasi: „U članu 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima dodaje se stav 2. koji glasi: 'Ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtnom na porast privrednih potencijala'.“

Ja sam podnela četiri amandmana i svi se odnose na zakon o građevinskim proizvodima, a nijedan amandman o ozakonjenju. Tako da sve ovo što je rečeno... A molim građane da imaju to u vidu.

Sada, ja razumem zašto kolega nas ne poznaje – ja sam iz Srpske napredne stranke, igrom slučaja zovem se Nataša Jovanović, kolegica iz Srpske radikalne stranke isto se zove Nataša Jovanović – međutim, kolega tako malo vremena provodi ovde u Skupštini, ili je samo „leteći“ uđe, izađe, te vadi karticu, tako da on nije ni uspeo nas da upozna.

Ovom prilikom tražim takođe izvinjenje, jer ne želim da iko blati moje ime. Prošli put sam vašem kolegi, takođe predsedavajućem, skrenula pažnju do

čega može da dođe kada se ne upotrebljava ovo St. Jovanović ili Stanoje, koleginica je Spasoja, i takva je situacija. Međutim, zato sam ja insistirala, eto vidite do čega dolazi. Tražim izvinjenje od nazovikolege Balše Božovića zato što se služi gnusnim lažima. I mene više u usta da ne uzima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

(Balša Božović: Replika.)

Izgleda da je Vjerica Radeta bila u pravu.

U skladu sa članom 112, pauza deset minuta.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa daljim radom.

Nemate pravo na repliku, kolega Božoviću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Filipoviću.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Čuli smo sve i svašta od prekoputa danas i prethodnih dana, ali malo toga pametnog, bolje reći ništa; evo, ja im onako dadoh – malo toga. Pokušali ljudi, ali od onoga što je govoreno ništa pametno nismo mogli ni da čujemo, osim laž do laži. Pa smo čak saznali, pored toga što su lopovi, što su upropastili ovu zemlju, što su opljačkali sve što su stigli, onako celo stablo unazad je pljačkalo sve što je stiglo u ovoj zemlji, saznali smo da ništa ni ne znaju.

Govorili su i o istoriji, pa je red da malo mi kažemo nešto sada o toj istoriji. Oni koji su napadali SNS danas ovde (sada pokazuju da ne znaju ni da čitaju) zaboravili su da kažu, da se osvrnu na tu svoju istoriju kada su vladali Beogradom, pa su ostavili istorijski dug od 1.200.000 u Gradu Beogradu; pa su ostavili istorijski dug porodiljama od četiristo miliona, koji je Srpska napredna stranka vraćala i vratila porodiljama; pa su ostavili istorijski dug penzionerima; pa su ostavili istorijski procenat nezaposlenosti u Srbiji na 27%; pa su istorijski otpustili 400.000 ljudi sa radnih mesta; pa su istorijski zatvorili sve fabrike u ovoj zemlji. Sve je to ostalo upisano kao najgori, najtužniji deo istorije ove zemlje, ta, podebljano, istorijska pljačka Srbije.

E oni su danas došli, probudili se, zaboravili da se umiju, probudili se oko dva, svratili do „Ajs bara“ da popiju neku kafu, došli malo do Skupštine da prospu neku glupost, da pokažu da ne znaju ni da čitaju. Bar da su naučili da čitaju, bar toliko, pa čovek da im oprost, da kaže pročitati nešto. Ni to ne znaju.

Ali nisu oni krivi što ništa ne razumeju, oni su krivi zbog svojih loših namera. Bilo im malo jednom što se nakačiše na grbaču ovog naroda 2000. godine, pa ni metar puta, nijednu fabriku, nijedno novo radno mesto... Sve čega su se oni dotakli, upropastili su. Pa im je sada kriva Srpska napredna stranka zato što smo uradili više auto-puteva nego u prethodnih četrdeset godina. Pa su

sada krivi SNS i Aleksandar Vučić što smo zaposlili novih 180.000 ljudi u Srbiji, 180.000 porodica.

Vi iz saveza za davljenje, silovanje i ostalo, vi niste znali kako da pomognete ljudima, znali ste da im odmognete. Znali ste kako da degradirate društvo, znali ste kako sve što je u Srbiji stvarano decenijama samo da uništavate.

Danas kada prođete Srbijom, vidite stotine kilometara auto-puteva, vidite aerodrom, koji beleži rekordne posete, milioni turista prolaze preko Aerodroma „Nikola Tesla“, vidite mostove koji zaista postoje, nisu makete, nisu projekti, ne koštaju pola milijarde evra građane Srbije. Vidite zemlju koja ide napred. Vidite Kraljevo koje je juče dobilo fabriku sa preko dve hiljade radnih mesta i dobiće još. Vidite Niš sa sedam fabrika. Vidite od juga do severa, zapada i istoka Srbije fabrika po fabrika, u svakom mestu: Vladičin Han, Lebane, Vranje, Novi Sad, Niš, Kragujevac. Vidite kliničke centre koji se obnavljaju. Sve to ste vi upropastili i uništavali.

Naravno, za sve to je „kriva“ Srpska napredna stranka. I ostaćemo krivi, bićemo još krivlji, zato što će rast na kraju ove godine biti preko četiri i po posto, zato što će biti porast plata i u javnom sektoru, zato što smo već doneli odluku o povećanju penzija za naše penzionere, i zato ćemo biti krivi, zato što će građani Srbije živeti sve bolje i bolje.

A vi samo sanjajte, posle nekih sledećih izbora možda dotaknete cenzus sa nekim udruženjem davitelja ili silovatelja, pa vam to pomogne. Drugačije za vas ovde teško da će biti mesta, džabe vam to snimanje.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Još uvek nisam dobio odgovor od vladajuće stranke u ovom parlamentu da li će u danu za glasanje podržati amandman Nataše Jovanović koji kaže da hotel na Kopaoniku treba srušiti...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Božoviću, prvo, ne pričate o amandmanu a javili ste se po amandmanu. A moj vam je savet, kao starijeg i iskusnijeg kolege, da se izvinite kolegici Nataši Jovanović, da budete džentlmen, da prihvatite odgovornost za ono što radite.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Nisam ja, gospodine Arsiću, pomešao Nataše Jovanović, nego poslaničke klubove. Dakle, ono što je suština....

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Božoviću, ne možete nikako da pomešate Nataše Jovanović, a da ne pomešate poslaničke klubove, to je nemoguće. Pa nisu one bliznakinje.

Po amandmanu, izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Imate isto obrazloženje, istu politiku, kako da ne pomešam dva poslanička kluba, SRS i SNS? Pa ceo dan zajedno u dosluhu funkcionišete.

Još samo jedna stvar, ne treba ja nikome da se izvinjavam, nego vi treba da se izvinite građanima što na Kopaoniku vređate inteligenciju svakog zdravorazumskog čoveka u Srbiji zato što ne smete nekom kriminalcu i mafijašu da srušite hotel. A onda na mala vrata, a da pritom ne navodite koja stranka je u pitanju, nego je Nataša Jovanović poslanica, predlažete amandman da se ozakoni sve što je u poslednje tri godine nelegalno izgrađeno u Srbiji. Samo sam pitao ministarku da li će SNS podržati u danu za glasanje amandman da se ozakoni sve što su tajkuni u Srbiji gradili poslednje tri godine. Šta je tu toliko teško?

Dakle, kada pričam sa Srpskom naprednom strankom, odgovara mi Srpska radikalna stranka i onda sam stekao utisak da je to jedna te ista poslanička grupa.

Ja vas molim, pitanje je Zorani Mihajlović upućeno – da li ćete pristati da se ovaj amandman usvoji u danu za glasanje? Da li vi podržavate to? Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Božoviću, moram da vam kažem, dao sam vam reč i pustio vas zato što sam se nadao da ćete na kraju ipak da budete džentlmen. Očigledno je da vi ne znate ni kako se piše amandman, jer, da znate, ne bi vam se takve greške dešavale. Znači, sa leve strane ide logo Narodne skupštine, a onda ide poslanička grupa kojoj pripada narodni poslanik koji podnosi amandman.

I još nešto da vam kažem kao stariji kolega, naučite jednom, kad pogrešite, a ljudski je pogrešiti, ovo je greška kao i svaka druga i svakome može da se desi, da se barem jednom izvinite za vašu grešku kolegi poslaniku. Pošto vam je teško da se izvinjavate građanima Srbije za sve što ste uradili, barem koleginici, koju ste direktno stavili u neprijatnu situaciju da ona podržava nekakve tajkune.

Po Poslovniku, Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 106, gospodine predsedavajući, koji definiše prihvatljiv, odnosno neprihvatljiv sadržaj diskusije i ponašanje u Narodnoj skupštini.

Vi ste potpuno u pravu i zbog toga što ste sada rekli, ja vam kažem unapred – ne tražim da se izjasnimo oko ove povrede.

Balša Božović je bio dužan da pre svega izrekne izvinjenje. Ne nama, nama je potpuno jasno da taj čovek nije u stanju da govori istinu, nego narodnoj poslanici koju nije vadio iz svojih usta prethodni sat vremena. Sat vremena izgovara njeno ime i prezime, sat vremena na nju pokazuje kad govori o Srpskoj

naprednoj stranci i tvrdi da je žena uradila nešto što nije. Džaba mu mi ovde pričamo da to nije istina, pokazujemo mu kada je predat koji amandman, šta su sadržaji naših a šta nekih drugih; onda ustane, čita i naravno da nema nijednog zareza iza onoga što je on pričao da tu piše. I čovek ne nađe za shodno da govori bar neke elementarne stvari poput – pogrešio sam, izvinite, nisam mislio tako, mislio sam onako. Ma, bilo šta da je rekao, samo ne ovo što je rekao sada. Dakle, to su, da se izražavamo do kraja precizno, potpuno sirove laži.

Kako su to sirove laži, tako je i sve ostalo što mi slušamo. Pričao je danas o nekoj ulici za koju je, ne znam da li se vi toga sećate, pre četiri dana rekao da je 75 metara ulice koštalo 150.000.000 evra. E 150.000.000 evra, ima u stenobeleskama od pre neki dan. Koliko to može da bude istina, toliko je i ovo danas, kada je uhvaćen u flagrantnoj laži. Koliko je to jedna sirova, potpuno banalna laž, toliko je laž i ovo što tvrde o Aleksandru Vučiću i ovo što pišu u svojim saopštenjima o njemu vređajući njegovu porodicu, i u svojim visokoumnim, sve stručnim i nadarenim „tvitovima“. Sve je to, jedno za drugim, čista, sirova laž.

Pomenuo je još nešto, pomenuo je istu politiku. Kada ustane da najzad izgovori izvinjenje koje je dužan i kolegici Jovanović i ovoj Narodnoj skupštini, dužan je da objasni istu politiku koju danas ima sa ljotićevcima i fašistima, da ustane i objasni da li je savladao sabrana dela Dimitrija Ljotića. Ako govorimo o istoj politici, to je njegova i njihova ista politika.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega.)

Poslednja rečenica, gospodine predsedavajući.

Ne znam da li vam to Poslovnik dozvoljava, ali mislim da je ovde neophodno da vi preduzmete meru slanja Balše Božovića na umivanje. Neophodno mu je.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Lepo sam ja još u 16.20 časova, kada se Balša probudio iz sna i došao ovde, rekla da on očigledno nije psihički spreman da prati ovu raspravu.

Osim toga, on je i vrlo bezobrazan, jer je namerno prozivao kolegicu Natašu Jovanović iz Srpske napredne stranke. Zapravo, ko zna i da li je video, on je dohvatio neki amandman... I čudi me da niko od vas predsedavajućih nije primetio, mi smo sad na amandmanu na član 1, a on je govorio o amandmanu Nataše Jovanović iz Srpske radikalne stranke na član 2. Dakle, promašio je i poslanika i član. I zakon je promašio, nije uopšte ovaj zakon. Čovek je očigledno promašio uopšte ovo mesto. Kad je spavao do četiri, mogao je da nastavi i do kraja radnog dana, da nas pusti da mi radimo lepo ko ljudi.

Pominjanje tog člana 2, amandmana na član 2, o kojem mi nećemo stići ni da govorimo zbog ovih amandmana koji su pre toga na dnevnom redu i povezivanje... On je govorio – Nataša Jovanović iz Srpske napredne stranke a, ponavljam, amandman je Nataše Jovanović iz Srpske radikalne stranke. U svakom slučaju, povezivanjem tih poslanika sa neakvom građevinskom mafijom opet je nešto pobrkao. Pa Kopčalić je mafijaš Demokratske stranke, on je bio najveći mafijaš u oblasti građevine. Taj Kopčalić i njegova firma „Montera“, on je iz Demokratske stranke.

Dakle, Balša Božović je zaista danas sve pobrkao. Da su ga pitali na ulazu kako se zove, možda bi rekao Zeka Božović, čovek očigledno ne zna ni kako mu je ime.

Naravno, dobro je rekla Nataša Jovanović, o čijem amandmanu je govorio, on je zaista jedna najobičnija kultura, koja ismeva Narodnu skupštinu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku...

Polako, kolega Božoviću, imate malo više, napravili ste...

Evo, koleginka Nataša Jovanović se javlja. Ne verujem da ćete dobiti izvinjenje, ali...

Izvolite.

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Iskreno da kažem, izvinjenje nisam ni očekivala od Balše Božovića. Rekla bih jednu izreku Napoleona Bonaparte, ko je pametan, on će da shvati o čemu pričam: „Budala ima veliku prednost nad pametnim čovekom, uvek je zadovoljan samim sobom.“

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ovom prilikom ću pružiti podršku koleginki Nataši Jovanović iz Srpske napredne stranke.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Žarić, izvinite, molim vas.

Kolega Božoviću, vi ste izazvali četiri ili pet replika i sada tražite da na svaku repliku koju ste vi izazvali dobijete pravo na repliku. Neće moći.

Zatražite reč ponovo, kolegince Žarić.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Ponoviću ono što sam malopre rekla, a to je da ću ovom prilikom podržati koleginku Natašu Jovanović iz Poslaničke grupe SNS, koja je toliko puta ovde danas prozvana i koja je sasvim lepo odgovorila.

Strpljivo sam sedela i slušala, ne samo od četiri popodne, otkako su neki došli na posao, već od 10 sati jutros, i moram da kažem da mi sada ovde imamo situaciju da oni koji su se navodno zalagali za evropske vrednosti, oni koji su to pričali u svojim predizbornim kampanjama, kako će voditi Srbiju u EU, danas

kritikuju predloge zakona koji će raditi na usaglašavanju našeg zakonodavstva s Evropskom unijom.

Ne samo to, pričaju kako štite struku... U stvari, ja ovde čujem danas da oni štite neke inženjere koji to očigledno nisu zaslužili, bar sudeći po tome koliko sam mogla da čujem u današnjoj raspravi, a tiče se obavljanja njihovog posla. Moram da priznam, u svakom trenutku kada oni prekoputa štite nekoga, ja odmah pomislim i prva mi je asocijacija na to kako oni sigurno imaju neki interes. Pa sada, da li to plaća Đilas ili Vuk Jeremić, to ćemo da vidimo, ali oni imaju neki interes, bez toga ne može da prođe.

Na stranu to što oni uopšte ne pričaju o amandmanima po kojima se javljaju, na stranu to što uopšte ne pričaju o predlozima zakona koji su na dnevnom redu, nego pričaju o nekim drugim predlozima zakona, koji će kasnije doći na dnevni red. Ta naknadna pamet sve više dolazi do izražaja i odjednom su zabrinuti za struku, odjednom su zabrinuti za borbu protiv kriminala i korupcije, protiv divlje gradnje. To je sve, kako bih vam rekla, pričam ti priču. To je neka prazna priča, neke floskule koje plaćaju Đilas i Jeremić, malo jedan malo drugi, i to je ono što se ponavlja u ovoj skupštini.

Ja vama, predsedavajući, moram da kažem, meni to čak više nije ni zanimljivo. Ti napadi na Srpsku naprednu stranku, sada poimenice na svakog poslanika iz Poslaničke grupe SNS, to više nema nikakvog smisla. Ja znam da boli, znam da takav izborni rezultat boli i znam da boli to što smo mi radili i što radimo i što ćemo raditi, ali dajte bar jednom na zasedanju Narodne skupštine da budemo ljudi.

(Predsedavajući: Privodite kraju, koleginice Kovačević. Zahvaljujem.)

Hvala vama.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Evo, po treći, četvrti i peti put, dakle, da li ćete vi mene da vređate, to vam opet kažem, ne verujem da to građane mnogo zanima. Ove uvrede koje se u Skupštini izgovaraju, verujte mi, to apsolutno ne postoji nigde, ni u jednom parlamentu na svetu. To je jedna stvar.

Druga stvar je da li ćete se vi izviniti građanima Srbije. Ono što je važno jeste da znamo da li je stav ove koalicije SRS–SNS da li će glasati u danu za glasanje za amandman gospođe Nataše Jovanović da se ozakoni hotel na Kopaoniku? Vi mi niste dali odgovor na to pitanje. Da li će zvonice biti upaljeno ili neće?

Ili ste mislili, pored hiljadu amandmana, da će vam ovo proći a da to niko neće pročitati? Pa stvarno, da li vi mislite da poslanici Demokratske stranke ne rade svoj posao revnosno? Ne može ništa da nam prođe, ne može ništa da prođe što ste smislili. Dakle, ono što je važno jeste da se ovim amandmanom

ozakonjuje bespravna gradnja u poslednje tri godine. Ako ste mislili da će to da prođe na iglene uši, neće. Javnost ovo mora da zna.

Još jednom, ono što je važno za građane jeste da znaju da li se nakon ovog amandmana kažnjava poštenje, da li se kažnjavaju oni ljudi koji su pošteno platili, predali dokumentaciju, platili svoje građevinske dozvole. A ovi mafijaši koji grade sve i svašta po opštinama i gradovima širom Srbije, po nacionalnim parkovima, oni se, šta, aboliraju od odgovornosti? Pa kako mislite da može jedan takav zakon da bude usvojen i da prođe?

Vi i dalje niste demantovali. Evo, četvrti put, a vi i dalje ne demantujete da li ćete podržati ili nećete ovaj amandman. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Malo i ja da dođem na red.

Od vas, gospodine Balša, ne može niko da dođe na red. Sve to što vi pričate toliko nema veza s mozgom...

Nego, da krenemo od početka. Iskrena da budem, ja nisam očekivala kao predsedavajući da ćete se vi izviniti poslanici Srpske napredne stranke. Budući šta sve pišu vaši članovi protiv Srpske napredne stranke, predsednika i, pre svega, u odnosu na žene, meni je potpuno jasno da vi to nećete uraditi, tako da tu ne treba ništa da očekujemo. To je tako kako jeste sa njima i ja mislim da će to građani Srbije i te kako da znaju kada budu bili na izborima, kako će već proći.

Vezano za amandman koji ste pomenuli, ne samo što ste, prvo, pogrešili ili omašili poslanicu, drugo, omašili ste potpuno zakon o kojem pričate. Treće, da ste pročitali zakon, da ste bili na jednom odboru, da ste pogledali bar jedan odgovor, onda biste mogli da znate... Verovatno i znate, nego sad pokušavate da u direktnom prenosu objašnjavate kako Srpska napredna stranka radi nešto pogrešno, a vi ste strašno poštteni itd. E, pa nije baš tako. Naprotiv, amandman je odbijen. Dakle, to što je predložila Srpska radikalna stranka neće moći jer to automatski potpuno menja koncepciju zakona.

Upravo smo mi ti koji pokušavamo da rešimo ta pitanja koja ste nam ostavili. Zašto se ne bismo podsetili toga da je dva miliona nelegalno izgrađenih objekata nastalo posle vladavine Demokratske stranke i svih njihovih ljudi, od Jeremića, Đilasa, Jankovića, ne znam, Tadića, Cvetkovića, da ih sad sve ne nabrajam?

Kad pominjete rekonstrukciju puteva, takođe budite bar toliko moralni, ako je to ikako moguće u vašem slučaju, pa kažite svaki put koji smo rekonstruisali, rehabilitovali. Ne samo što smo dizali put i asfalt, nego smo morali da menjamo kompletnu komunalnu infrastrukturu, koja trideset godina nije promenjena.

Kad govorite o cenama, onda malo pogledajte strukturu šta se radi. Ozbiljno je pitanje gde su milioni, gde su desetina miliona evra koje ste potrošili na rekonstrukcije, navodne rekonstrukcije puteva i železnica. Na železnici ste rekonstruisali nula kilometara, u putevima nekih dvadeset ili trideset kilometara.

To su sve pitanja na koja vi jednog dana morate da odgovorite, tako da ti napadi na Vladu, na Srpsku naprednu stranku, kako mi nešto radimo protivzakonito, pre svega su nemoralni; drugo, potpune su laži. Dakle ne neistine, nego laži.

Kada govorite o inženjerima, da se vratim, ostala sam vam dužna, Dragoslav Šumarac... Ako je nekada nastala građevinska mafija, ako postoji period i godina kada možemo da kažemo da je nastala građevinska mafija u Srbiji, nastala je upravo za vreme Demokratske stranke i Dragoslava Šumarca kao ministra. I to je toliko tačno gledajući građevinske firme, gledajući novac koji se iznosio van zemlje, gledajući šta ste uradili sa građevinarstvom u tom periodu.

Dragoslav Šumarac, ako govorite o njegovim primanjima i prihodima, što je malo razlika, 2015. godine sam sebi, kao predsednik Inženjerske komore, isplaćuje 236.000.000 dinara, 2015. godine, taj Dragoslav Šumarac, tako pošten i fenomenalan lik! I ne samo to, blokirao je rad Inženjerske komore. Vi u Inženjerskoj komori niste mogli da izdate ni jednu jedinu licencu.

Da li znate šta je još strašno? Naši inženjeri su mnogo kvalitetniji od toga da ih brani jedan Balša Božović.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Da, Nataša (Spasoje) Jovanović, moram da napravim tu distinkciju.

Gospodine Arsiću, vi znate da je ovo moj šesti mandat u Skupštini Srbije, sa jednim malim prekidom dok je ovaj, kako da ga nazovem, fićfirić iz Demokratske stranke... Nemam drugi izraz, verujte, sve sam druge epitete danas iskoristila, pa da se ne ponavljam...

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice, recite samo član.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Pokušao je da pomeša i zakon i mene kao osobu.

Član 107, narušeno je dostojanstvo Narodne skupštine.

Zaista je izlišno da odgovaram sinu čoveka, tog njegovog čuvenog oca, funkcionera Demokratske stranke, koji je hteo da zatruje pola Srbije.

Znate, kada je krenula ta afera, o tome je nešto govorila koleginica Radeta, cela Mokra Gora se digla na noge. Lično sam u to vreme razgovarala sa našim proslavljenim rediteljem gospodinom Kusturicom, koji je bio zapanjen

nad činjenicom da je otac Balše Božovića hteo da prekopa celu Moku Goru istražujući nikl, jer, kako on kaže – tako mi se može.

Sada on kaže da Srpska radikalna stranka u sadejstvu sa Srpskom naprednom strankom, koju je napravio njegov kum Boris Tadić zajedno sa njim i tom ostalom klikom, ima nekakve aranžmane o legalizaciji poslova tajkuna. Pa gde ćete, gospodine Božoviću, veće lopove i tajkune nego što ste vi, vaš otac, Dragan Đilas, Šumarac i svi ostali iz tog „žutog preduzeća“?

(Vjerica Radeta: Vuk Jeremić, Boris Tadić...)

Vuk Jeremić, Tadić i više ne znam ko da se sakupio s koca i konopca i, što bi naš narod rekao, od zla oca i od gore majke.

Zaista, gospodine Arsiću, kada ovako nešto krene, da poslanik u Skupštini Srbije ne zna ni gde se nalazi, ni o kojoj osobi priča, ni o kom zakonu, pa vi morate valjda kao čovek koji ima neko dugogodišnje parlamentarno iskustvo da reagujete. A vi vrlo dobro znate, jer ste tada bili u redovima Srpske radikalne stranke, na koji način i kojim argumentima mi „oduvamo“ ove koji su sve ali nisu za Skupštinu i nisu za izbor naroda, jer njih narod neće. Kao što ih nije hteo ni 2003. godine kada smo i Šumarca i svu tu bulumentu iz Demokratske stranke smenili sa vlasti.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Jovanović, ja vam se stvarno izvinjavam ako smatrate da sam vas uvredio time što nisam rekao vaše srednje slovo između imena i prezimena. Zaista mi je žao. Ja sam jutros od pet sati na nogama i nemojte mi to zameriti, ali ne razumem zašto kolega Božović meša vas, Natašu Sp. Jovanović, i drugu Natašu Jovanović kada je on u Skupštini tek nekih sat vremena.

Određujem pauzu, na osnovu člana 112, u trajanju od tri minuta.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Nastavljamo sa daljim radom, kolege narodni poslanici.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Prvo podnosilac amandmana, narodni poslanik Jovica Jevtić.

Izvolite.

JOVICA JEVTIĆ: Poštovani predsedavajući, uvažena ministarko sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, na član 1. predloženog zakona o građevinskim proizvodima podnosim amandman koji preciznije definiše povezanost predloženog zakonskog rešenja s ravnomernim razvojem Republike Srbije. Inače, član 1. Predloga zakona utvrđuje predmet uređivanja zakona koji se odnosi na ceo spektar uslova i instrumenata potrebnih za implementaciju predloženog zakonskog rešenja.

Najvažniji razlog za donošenje Predloga zakona o građevinskim proizvodima je potreba da se opštim propisom uredi stavljanje na tržište

građevinskih proizvoda, što dosad nije bilo uređeno. Drugi bitan razlog za donošenje ovog zakona je ispunjavanje obaveze usklađivanja domaćeg zakonodavstva sa propisima Evropske unije.

Činjenica je da oblast građevinskih proizvoda nije uređena na celovit i jedinstven način opštim propisom. Takođe, u ovakvom pravnom okviru nije moguće dalje uređivati oblast građevinskih proizvoda, što je neophodno s obzirom na napredak tehnike i tehnologije u ovoj oblasti, pojavu novih građevinskih proizvoda i izazove koje pred domaću industriju građevinskih proizvoda postavljaju zahtevi razvijenih tržišta.

Bez pravnog uređivanja ove oblasti nije moguć ni razvoj građevinarstva kao kompleksne delatnosti koja podrazumeva različite usluge i procese, kao i ugradnju gotovih proizvoda u objekat, pri čemu je završni rezultat proizvod koji u svakom pogledu treba da zadovolji propisane osnovne zahteve. Postojeći pravni okvir za građevinske proizvode, međutim, ne uvažava specifičnost građevinskih proizvoda u odnosu na sve druge proizvode.

Građevinarstvo kao bitan faktor održivog razvoja u strateškom smislu predstavlja jednu od najvažnijih privrednih grana jer obezbeđuje objekte i infrastrukturu za sve ostale privredne i socijalne kategorije. Ono zahteva da razvoj zakonodavstva kojim se uređuje ta oblast bude stalan proces, a instrumenti ostvarivanja politike kvaliteta u ovoj oblasti su veoma složeni i u određenoj meri različiti u odnosu na one koji se odnose na druge oblasti.

Usvajanje predloženog zakonskog rešenja omogućava razvoj građevinarstva, oblasti koja je raspoređena i utiče na sve sfere društvenog života. Samim tim i predloženi amandman ide u smeru podrške ideji ravnomernog razvoja Srbije, jer svakako da građevinarstvo na to najviše utiče. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Gospodine Arsiću, javljam se po Poslovniku, ne po amandmanu.

PREDSEDAVAJUĆI: Izvolite onda po Poslovniku.

BALŠA BOŽOVIĆ: Po Poslovniku, član 107. Da li možete da mi kažete pošto javljaju mnogi da više nema prenosa direktnog na RTS-u... Morate da obavestite dom Narodne skupštine da li postoji ili ne postoji direktan prenos. Ako postoji, recite nam. Ako ne postoji, građane zanima. Gospodo naprednjaci, znam da vas to vrlo tišti. S druge strane, veoma je važno da znamo da li smo u direktnom prenosu. I zbog čega je ukinut ovaj direktan prenos? To je moje pitanje.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Božoviću, proverićemo. Mi nemamo informacije da će prenos da bude prekinut. Videćemo sa Radio-televizijom Srbije, koja je javni servis, šta je s tim prenosom i o tome ćemo da vas obavestimo.

Kolega Orlić, po Poslovniku.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 103. stav 8, gospodine predsedavajući.

Pošto je ovo bila, očigledno, ušteda vremena, ja mislim da ipak ne treba da ostane na tome nego da mi poravnamo efekte ovoga što se upravo desilo, dakle da bude sve lepo i pošteno. Čovek se javio, nikakve veze sa Poslovnikom imalo nije, čuli ste i sami. Lepo da se to nadoknadi od vremena poslaničke grupe. Nikakve veze.

Interesovanje zašto je, kako beše, prekinut prenos... Mislim da bi najpre gospodin Božović mogao da nam da odgovor na to pitanje. Eno, tamo u RTS-u su sve sami kadrovi koje je postavila Demokratska stranka. Sigurno ima broj telefona svakoga ko se bavi tehničkim pitanjima, pitanjima prenosa, ali i svakoga ko se bavi uređivačkom politikom, pa ako misli da je biti u prenosu ili ne biti pitanje političkog stava ili uređivačke politike, gospodin Božović poznaje verovatno lično svakoga koga bi trebalo da upita na tu temu.

Snebiva se, sleže ramenima.

Znate, gospodine predsedavajući – ma vi to znate, zato i ne tražim da se povodom toga izjašnjavamo – nismo mi u ovoj sali zbog toga da bismo pre svega bili u prenosu i nije to ono što treba da nam bude najvažnije. Ja hoću da pokažem razumevanje za svakoga i u svakoj situaciji i palo mi je na pamet da je možda Balša Božović pozeleo da objasni ono što sam pozvao da objasni maločas, da objasni kako sada zastupa ideologiju Dimitrija Ljotića, da objasni kako se slaže sa politikom zločina protiv sopstvenog naroda, da objasni kako se slaže sa politikom antisemitizma. Te stvari je možda želeo da objasni, ali da to uradi na svečan i važan način, u direktnom prenosu, da ga čuju svi pripadnici našeg naroda kada objašnjava svoju novu ideologiju koja proizilazi iz njegovog novog političkog udruženja. Ako je to želeo da uradi u direktnom prenosu, to razumem.

Ali najbolje bi bilo da se on i njegov koordinator, njegov sadašnji šef u Narodnoj skupštini, Boško Obradović, možda uhvate pod ruku, izađu pred one novinare pred kojima je danas Balša Božović u 13.15 časova bezočno lagao da je naša poslanica nešto podnela, pa da njima objasne kako njih dvojica zajednički sve najlepše vide i tumače u Dimitriju Ljotiću, pokretu „Zbor“, politici ratnih zločina i antisemitizma. To bi bilo pravo rešenje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pre nego što vam dam reč, kolega Božoviću – dobili smo zvanično saopštenje od RTS-a da od 17.57 časova neće biti direktnog prenosa zasedanja Narodne skupštine zbog prenosa dočeka odbojkašica ispred Skupštine grada, koji će biti emitovan na programu na kome se inače prenosi sednica Narodne skupštine.

(Balša Božović: Po amandmanu.)

Reč ima Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Dakle, ono što je važno, gospodine Arsiću, jeste da mi niste dali repliku po ko zna koji put danas, ali je bitno zbog građana da znaju – gospođa Zorana Mihajlović, kao ministarka u Vladi Republike Srbije, rekla je da je zbunjena time što sam rekao da je građevinska mafija ta koja vlada danas. Ono što bih želeo da pitam još jednom – ako ne vlada građevinska mafija danas, zbog čega se ne ruši hotel na Kopaoniku, gospođu Mihajlović?

Dakle, zbog čega SNS ne ruši, pod broj jedan, hotel na Kopaoniku? I zbog čega SNS neće da mi odgovori, evo sedamnaesti put pitam, da li će u danu za glasanje podržati amandman da se ozakoni sve što je u prethodne tri godine građeno protiv zakona?

Molim vas, jednostavno nikako da čujemo taj demanti...

(Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Božoviću, moram da vas prekinem, zaista. Zaista. Znači, dobili ste prvo reč po amandmanu, došli ste ovde pre nekih sat vremena... Dok sam se izvinjavao kolegici Jovanović, rekao sam da sam jutros ustao u pet sati, znači već punih trinaest sati...

(Balša Božović: Ja u 4.30 ujutru.)

Vi ste došli ovde odmorni. Vi ste ovde došli odmorni, koliko ja vidim, kolega Božoviću. Pokušavate da napravite kaos u Srbiji, pokušavate i ovde u Narodnoj skupštini Republike Srbije. I sada vam izričem opomenu.

(Balša Božović: Opomenu? Dobio sam opomenu?)

Da, dobili ste opomenu zato što vam je gospođa Mihajlović rekla da je taj amandman odbijen od strane predlagača, da to nije amandman koji je podnela Srpska napredna stranka pa bi se izjašnjavala o njemu...

(Balša Božović: Gospodine Arsiću, pitao sam ne Vladu, nego Parlament. Valjda znate ko glasa o amandmanu, ne Vlada nego...)

Kolega Božoviću, to nije naš amandman.

(Balša Božović: Ma pitam da li će glasati za njega?)

Ja vas zaista ne razumem.

Replika, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Ovo je vrlo simpatična situacija, dame i gospodo narodni poslanici, interesuje čoveka kako ćemo mi da glasamo o nekom amandmanu, bilo kom. Konkretno, za ovaj je čuo već šta misli Vlada, šta mislimo mi i jasno je da ovo nikakve veze ni sa čim pametnim nema kada govorimo o njegovim rečima.

Najbolji mogući način da sazna kako se izjašnjava poslanička većina jeste da se dođe u danu za glasanje, da se dođe a ne da se prespava ceo dan za glasanje, kao što se radi od sednice do sednice, pa će biti lepo sve jasno za šta smo glasali, za šta nismo.

Naravno, ne očekujem da će razumeti onaj ko to pita i ne očekujem da će zapamtiti, jer je pokazao da nije u stanju ni da razlikuje narodne poslanice, ni da razlikuje poslaničke grupe, ni različite članove zakona, a ni različite zakone. Čovek koji je u stanju da održi konferenciju za medije u 13.15, ispriča toliko gluposti da se samo gledamo među sobom – šta mu bi. Kada uđe u salu par sati kasnije, pošto se u međuvremenu verovatno odmarao (premorio se i preforsirao od držanja konferencije za medije), mi mu kažemo – to su sve potpune gluposti, nemojte time da se bavite, sve ste promašili što ste mogli promašiti. Onda još sat vremena nastavlja da greši, pa nakon još sat – sat i po grešenja shvati da je pogrešio, ali, kako beše, preko „Tvitera“ napiše: nešto sam promašio. A nema hrabrosti, nema obraza, nema toliko elementarnog dostojanstva da kaže kolegici – vas sam uvredio, prema vama sam se ogrešio, vama se izvinjavam. U 13.15 počne da greši, u 17.30 nekako shvati da greši, ali ni kada to shvati nema obraza da uputi izvinjenje, a to je dužan, pre svega, kolegici.

Kako ćemo mi da glasamo, to će moći da utvrdi veoma lako. Najveći problem je, pošto je ovde određeni gospodin pozivao na neka izvinjenja, što oni ne da nisu shvatili da apsolutno u svemu katastrofalno greše nego izgleda nisu još shvatili da su oni dužni da mnoga izvinjenja isporuče ovoj zemlji. Recimo, izvinjenja prema 5.000 ljudi u Železari koje su hteli da ostave na ulici. Recimo, izvinjenja prema svim roditeljima u Beogradu prema kojima su se ogrešili pa su im duplo više naplaćivali, a sada Grad Beograd mora po milion evra svakog meseca da nađe po tom osnovu. Recimo, za sve one građane koje su zadužili u tom Beogradu za 1.200.000, a u Srbiji za mnogo više. I za svaku školu koju su unesrećili, svaki školski komplet knjiga koji su uskratili deci, i za svaku socijalnu pomoć koju su uskratili i ugradili u svoja skupa odela. Petsto hiljada izvinjenja da upute ljudima koje su izbacili na ulicu, a onda da pričamo o drugim stvarima.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Arsiću, zaista se vidi iz malopredšnjeg izlaganja, i unazad sat i po, da je poslanik Božović potpuno dekompenzovan – da li je tako, kolega Rančiću, vi ste lekar i stručnjak za tu oblast – došao na ovu sednicu. Jer da je došao u stanju u kojem može da prati, apsolutno mu argument za raspravu, zlonamerno i tendenciozno, ne bi bio amandman koji sam podnela u ime Poslaničke grupe SRS, koji je, da vas naučim, kolega Božoviću, odličan amandman.

Zbog čega je taj amandman odličan, ali odbila ga je Vlada, i ministar Mihajlović je to rekla? Iz razloga što SRS smatra da treba omogućiti svim ljudima, ne do, kog ste rekli, novembra 2015. godine, nego do dana stupanja na snagu ovog zakona... Mi čak idemo i tri godine dalje, da im se omogući

ozakonjenje i da sve ono što su gradili mogu da legalizuju. Iz kojih razloga? Da je ovaj dopisni učenik Šumarca bio na sednici kada je koleginica Radeta govorila o ovom zakonu, mogao je da čuje da je to zato što u mnogim gradovima u Srbiji gde su ljudi u proteklom periodu gradili objekte, a naročito smo potencirali imanja na selu gde se sin odvaja iz porodičnog domaćinstva ili unuk itd., ili neko pravi zgradu za neki posao, nisu urađeni detaljni urbanistički regulacioni planovi. Ne čekajući tako nešto, ti ljudi su pribegli tome da na takav način grade.

Za razliku od Demokratske stranke, Božovića, Đilasa, Jeremića i svih koliko ih ima u tom konglomeratu izdajnika, lopova i secikesa, koji su samo rušili i uništavali, mi iz Srpske radikalne stranke ne želimo da se ruši već da damo mogućnost, i zbog toga je taj amandman odličan. A to što on ne ume da čita, što ne zna šta priča, ni koji je dan, ni gde je došao, to je već njegov problem. A uskoro će i oni u prošlost. Kao što će narod da ih kazni na izborima, tako će jednoga dana Balša Božović da priča – bio sam jednom u Parlamentu, pričao sam gluposti.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Kompirović, izvolite.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana ministarko sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, danas smo politički, ekonomski, investicioni, infrastrukturni ali i sportski lider u regionu. To dokazuje i uspeh naših odbojkašica. To su ogromni uspesi u regionu. Stabilizovali smo javne finansije za poslednje četiri godine i uspeli da otvorimo stotinu novih fabrika, da nezaposlenost spustimo sa 26% na 11%. Lideri smo u regionu po direktnim stranim investicijama, a treći u Evropi po rastu BDP-a. Zahvaljujući politici našeg predsednika Aleksandra Vučića, imamo jasnu spoljnu politiku i po svakom političkom pitanju njegova smirenost i energija nas vodi politici mira. Imamo najbolje moguće odnose sa Kinom i Rusijom.

Naša zemlja se izgrađuje, imamo više auto-puteva nego Hrvatska, a imali smo duplo manje. To su velike stvari za nas. Imamo i mnogo više kilometara auto-puta nego Rumunija koja je članica EU. Ali nećemo stati, jer da ne radimo auto-puteve, ne bismo imali ni fabrike, ni strane investitore; svima je lakše i lepše da idu preko uređene zemlje i javnih puteva i auto-puteva, mostova. Zahvalnost za to nose i ministar gospođa Mihajlović i njen tim – menjaju zakone, donose nove kako bismo išli ukorak s vremenom i dostigli u tim oblastima evropske standarde. Imaćemo moderan transport i građevinarstvo.

Zakon o građevinskim proizvodima je nov zakon i kao takav će regulisati kvalitet građevinskih proizvoda i urediti tržište. Najvažniji efekat ovog zakona

o građevinskim proizvodima je podizanje kvaliteta materijala koji se koristi u gradnji puteva, mostova, zgrada i drugih objekata, uz povoljnije cene za investitore omogućene konkurencijom proizvođača.

Projekti i investicije koje se ulažu na prostorima Kosova i Metohije, uz maksimalan napor našeg predsednika Aleksandra Vučića, omogućuju da srpski narod traje, funkcioniše i ostane na prostorima Kosova i Metohije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč?

Kolega Veljkoviću, izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, amandman kojim se dodaje stav 2. u članu 1. predloženog zakona odnosi se na razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na porast ulaganja. U tom kontekstu, moja pažnja biće posvećena porastu stranih ulaganja, odnosno stranih direktnih investicija.

Naime, sve zemlje u razvoju, gde spada i Srbija kao zemlja u tranziciji, smatraju strana ulaganja značajnim izvorom privrednog razvoja, modernizacije, rasta proizvodnje, izvoza, zaposlenosti i prihoda. Takođe, ona imaju veliki politički i ekonomski značaj jer daju signal drugima da ta zemlja ima određene performanse i ekonomsku budućnost da se ulaganje može pokazati kao profitabilno.

Bez investicija je praktično nemoguće ostvariti privredni rast i razvoj u globalnom okruženju. Dodatne koristi od povećanja stranih ulaganja u Srbiji obuhvataju: pokretanje tehnoloških transfera i prelivanje u domaću privredu, pomoć u razvoju ljudskih resursa i upravljačkih sposobnosti, doprinos uključivanju u međunarodnu trgovinu, pomoć u stvaranju više koherentnog okruženja, razvoj preduzetništva. Treba istaći da budućnost srpske privrede, posebno izvoza, u najvećoj meri zavisi od povećanja priliva stranih investicija. Iz tog razloga treba preduzeti dodatne mere na planu stvaranja kvalitetnog poslovnog ambijenta u svakom pogledu, koji će za strane investitore predstavljati izazov.

Prepoznajući višestruki značaj stranih ulaganja, Vlada Republike Srbije, najpre na čelu sa Aleksandrom Vučićem a danas sa Anom Brnabić, preduzimala je u kontinuitetu sve raspoložive mere na planu stvaranja kvalitetnog poslovnog ambijenta, pritom poboljšavajući kvalitet zakona i čineći birokratiju efikasnijom, koji se ogleda pre svega u obezbeđivanju ekonomske i političke stabilnosti, davanju subvencija i podsticaja za investitore, rešavanju infrastrukturnih problema, a sve u cilju privlačenja novih investitora u korist građana.

Naravno, pozitivni rezultati nisu izostali. Za razliku od perioda do 2012. godine, kada Srbija nije uspjela da privuče veći i neprekidan priliv privatnih stranih ulaganja zbog lošeg poslovnog okruženja, kada je udeo grinfild investicija bio zanemarljiv a strane direktne investicije odnosile se prevashodno na proces privatizacije preduzeća iz profitabilnih delatnosti (poput cementara, pivara, industrije duvana), Srbija je sada postala lider u regionu po visini učešća stranih direktnih investicija u BDP-u, tako da je u poslednjih pet godina privukla više od polovine stranih direktnih investicija na zapadnom Balkanu. U 2017. godini strane direktne investicije iznosile su 2,4 milijarde evra, a ove godine NBS procenjuje da će dostići 2,6 milijardi s obzirom na to da su već u prvih pet meseci iznosile 1,1 milijardu evra, što je za 14% više nego prošle godine.

Takođe, treba apostrofirati da su strani investitori koji posluju u Srbiji zadovoljni poslovnim okruženjem, pa oko dve trećine ostvarene dobiti ponovo ulažu u proširenje svog poslovanja u našoj zemlji, što je samo potvrda da je Srbija postala prepoznatljivo mesto za ulaganja, posebno dugoročna. Ako analiziramo sve relevantne parametre iz ove oblasti, možemo biti ponosni na ono što smo postigli. Mnoge poznate kompanije iz Kine, Rusije, EU i drugih država izabrale su Srbiju za investiranje svog kapitala, a mnoge od njih imaju dugoročne planove, što znači da su u Srbiju došle da ostanu. Takav trend će se sigurno nastaviti sve dok je na vlasti SNS, na čelu sa Aleksandrom Vučićem. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, zakon o građevinskim proizvodima kao potpuno nov zakon uvodi red u oblasti građevinskih proizvoda i po pitanju tehničkih zahteva a i po pitanju usklađenosti sa naprednom tehnologijom u ovoj oblasti. Tržište građevinskih proizvoda je u konstantnom razvoju, a naši proizvođači koji su izvozno orijentisani imaju problema sa usklađivanjem propisa domaćeg zakonodavstva sa regulativama stranog tržišta. Upravo je razvoj u oblasti građevinarstva jedan od pokretača razvoja privrede i izuzetno je važno omogućiti domaćim građevinskim kompanijama da učestvuju u trci na evropskom, pa i svetskom tržištu.

Svi smo svedoci koliko je infrastruktura važna za razvoj jedne zemlje, a svedoci smo i koliko je Srbija poslednjih godina posvećena izgradnji infrastrukture, odnosno izgradnji puteva, mostova, zgrada i drugih objekata. Novi propisi omogućiće i razvoj građevinarstva i da objekti koji se grade budu bezbedni i ekološki prihvatljiviji tokom čitavog svog veka trajanja.

Strateški, građevinarstvo je jedna od najvažnijih privrednih grana i obezbeđuje objekte i infrastrukturu za sve ostale privredne i socijalne kategorije. Uvođenjem pravnog okvira u ovoj oblasti dostižemo standarde koji nam garantuju da će se na tržište stavljati samo bezbedni i sigurni građevinski proizvodi i definiše se jasna podela odgovornosti u lancu. Dakle, gradićemo kvalitetno, sigurno i bezbedno, što je, naravno, osnov za infrastrukturu dugog veka trajanja. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Izvolite, koleginice.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNJANOVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, kolege i koleginice narodni poslanici, podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima sa ciljem da se dodatno definiše predmet ovog zakona.

Najvažniji razlog za donošenje ovog zakona jeste potreba da se opštim propisom uredi stavljanje na tržište građevinskih proizvoda, što dosad nije bilo uređeno. Drugi najvažniji razlog jeste ispunjavanje obaveze usklađivanja domaćeg zakonodavstva sa propisima EU.

Put Republike Srbije ka pridruživanju Evropskoj uniji podrazumeva, pored mnogih drugih reformskih procedura, i pripremu za prilike i zahteve konkurentnog zajedničkog tržišta. Ovo zahteva veliku posvećenost kvalitetu proizvoda i usluga. Bez pravnog uređivanja ove oblasti nije moguć ni razvoj građevinarstva kao kompleksne delatnosti koja podrazumeva različite usluge i procese, kao i ugradnju gotovih proizvoda u objekat, pri čemu je završni rezultat proizvod koji u svakom pogledu treba da zadovolji propisane osnovne zahteve.

Građevinarstvo kao bitan faktor održivog razvoja u strateškom smislu predstavlja jednu od najvažnijih privrednih grana jer obezbeđuje objekte i infrastrukturu za sve ostale privredne i socijalne kategorije. Srbija danas beleži pozitivna kretanja u svim sektorima, a sektor građevinarstva je glavni pokretač privrednog rasta s obzirom na to da je upravo tu u drugom kvartalu ove godine zabeležen najveći realni rast bruto dodate vrednosti (22,9%), i to sve usled velikih infrastrukturnih projekata od državnog značaja.

Srbija je postala zemlja sa stabilnim privrednim rastom i stabilnim finansijama, i to sve zahvaljujući odgovornoj politici koju vodi Srpska napredna stranka na čelu sa predsednikom Aleksandrom Vučićem i Vlada Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Koleginice Pešić, izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažena potpredsednice Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona kojim sam predložila dodavanje stava 2. s ciljem da se ovaj zakon poveže sa sveobuhvatnim razvojem Republike Srbije.

Činjenica je da će usklađivanje našeg zakonodavstva sa zakonodavstvom EU doprineti sveobuhvatnom razvoju Srbije. Kao prvo, dobićemo bolji kvalitet materijala koji se koristi u gradnji puteva, mostova, zgrada i drugih objekata, a samim tim što ćemo dobiti bolji kvalitet materijala koji se ugrađuje imaćemo i bezbednije objekte po život i zdravlje građana. Kao drugo, domaći proizvođači koji posluju u Srbiji ali i na tržištu EU neće više imati duple troškove i duple procedure koje su imali dosad. Treće, imaćemo domaća akreditovana tela za ocenu usaglašenosti, tako da nećemo morati više da angažujemo strana tela iz Evropske unije. Zatim, lakše ćemo realizovati projekte koji se finansiraju sredstvima EU; inovativni proizvodi će lakše i ubrzano moći da se stave na tržište; uvešće se različiti nivoi kontrole tokom proizvodnje, čime će se obezbediti stalan kvalitet proizvoda. Sve ovo što sam pomenula doprineće razvoju građevinarstva u Srbiji kao jedne od najvažnijih grana i, naravno, sveobuhvatnom razvoju Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Izvolite.

MLADEN LUKIĆ: Zahvaljujem.

Uvažena ministarko sa saradnicima, koleginice i kolege narodni poslanici, da bi moglo da se gradi prema jedinstvenoj proceduri usklađenoj sa standardima i najboljom praksom EU, Vlada Republike Srbije donosi ovaj zakon.

Na ovaj način će biti uređeno tržište građevinskih proizvoda, podignut nivo kvaliteta materijala koji će se koristiti u izgradnji puteva, mostova, zgrada, pri čemu će se obezbediti najpovoljnije cene za investitore jer će biti povećana konkurencija. Naime, Srbija će usled povoljnih uslova biti privlačnija za investitore, pa tako možemo očekivati i više investicija. Na ovaj način se zaokružuje jedan uspešan ciklus napretka u građevinarstvu.

Kao ključna poboljšanja u oblasti građevinskog zemljišta i izgradnje ističu se efikasnost u sprovođenju postupka konverzije, rekordan broj izdatih građevinskih dozvola zahvaljujući uvođenju objedinjene procedure i e-platforme, kao i stalna spremnost za dijalog sa privatnim sektorom.

Napredak je vidljiv u radovima na koridorima 10 i 11, završen je i otvoren za saobraćaj auto-put Pirot–Dimitrovgrad, a u toku su i radovi na deonici Obrenovac–Surčin, koji treba da budu završeni do kraja 2019. godine.

Na Koridoru 10 postavljene su dve stanice za punjenje vozila na električni pogon.

U budućem periodu fokus treba usmeriti na nastavak unapređenja kapaciteta i kvaliteta transportne infrastrukture i usluga, treba snažnije podsticati javno-privatna partnerstva i učešće privatnog sektora u izgradnji glavnih drumskih saobraćajnica i železničkih pruga u Srbiji i građevini uopšte kako bi se zadržao visok nivo kvaliteta radova i konkurentnosti. Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Lukiću.

Ovim bismo završili sa današnjim radom. Nastavljamo sutra u 10 sati. Zahvaljujem.

(Sednica je prekinuta u 18.30 časova.)